

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ส่วนที่หนึ่ง

คำถามเกี่ยวกับพระเจ้าและศรัทธา

สวทศ ๑: คำถามเกี่ยวกับอัลลอฮ์และศรัทธา

๑. อัลลอฮ์ (Allah) คือใครในอิสลาม?

อัลลอฮ์ในอิสลามคือพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวที่แท้จริง ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งและเป็นผู้บริหารจัดการจักรวาลทั้งหมด ผู้ซึ่งไม่ได้ถือกำเนิดและไม่ได้ให้กำเนิด ไม่มีหุ้นส่วนและไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน พระองค์ผู้ทรงสร้างมนุษย์ ชีวิต และจักรวาลด้วยพระปัญญาญาณ และทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่เคยมีมาและจะมี ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นจากพระองค์ในโลกนี้และในชั้นฟ้า

อัลลอฮ์ทรงพรรณนาถึงพระองค์เองในคัมภีร์อัลกุรอานด้วยการพรรณนาที่งดงามที่สุดในบทอัล-อิคลาส (Surah Al-Ikhlās) ซึ่งเป็นแก่นแท้ของหลักการเตาฮีด (การให้เอกภาพแด่พระเจ้า): “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์คือผู้ทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ไม่ทรงมีบุตร และไม่ทรงถูกให้มีบุตร และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์” (อัล-อิคลาส: 1-4)

หมายความว่า อัลลอฮ์คือองค์เดียวในแก่นแท้ ลักษณะ และการกระทำของพระองค์ ไม่ทรงต้องการใคร ในขณะที่สิ่งถูกสร้างทั้งหมดต้องการพระองค์

พระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าที่รักและเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

และความเมตตาของข้าพเจ้าไปถึงทั่วทุกสิ่ง (อัล-อะฮฺรอฟ: 156)

และพระองค์คือผู้ทรงยุติธรรมซึ่งจะไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดเลย

และพระเจ้าของเจ้านั้นจะไม่ทรงอธรรมแก่ผู้ใดเลย (อัล-กะฮฺฟ: 49)

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

และพระองค์ทรงอยู่ใกล้ชิดกับปวงบ่าวของพระองค์
ทรงได้ยินคำวิวอนขอของพวกเขาและตอบรับพวก
เขา

และเมื่อปวงบ่าวขอขำตามเจ้าถึงข้า แท้จริงข้าอยู่
ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิวอนขอผู้ที่วิวอนเมื่อเขา
วิวอนต่อข้า

(อัล-บะเกาะเราะฮ์: 186)

พระเจ้าของอิสลามไม่ใช่พระเจ้าเฉพาะของชาว
อาหรับหรือชาวมุสลิม แต่พระองค์คือพระผู้อภิบาล
แห่งสากลโลก

พระเจ้าขอมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าภาษา สีผิว หรือ
ถิ่นที่อยู่ของพวกเขาจะเป็นอย่างไร ดังที่พระองค์
ตรัสว่า:

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระผู้
อภิบาลแห่งสากลโลก

(อัล-ฟาติฮะฮ์: 2)

ดังนั้น อัลลอฮ์ในอิสลามจึงไม่ใช่แนวคิดที่คลุมเครือ
หรือพลั้วานที่ไม่ทราบที่มา แต่คือพระผู้เป็นเจ้า
ผู้ทรงมีชีวิต ทรงได้ยิน ทรงเห็น และทรงรอบรู้
ทรงรักความดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ และทรง
เรียกร้องให้พวกเขาเคารพภักดีต่อพระองค์แต่เพียง
ผู้เดียวโดยไม่มีสื่อกลาง

คำว่า อัลลอฮ์ คือพระเจ้า อวค์เดียวกันใช่หรือไม่

ใช่ “Allah” คือ “God” (พระเจ้า) อวค์เดียวกัน ความแตกต่างอยู่ที่ชื่อเท่านั้น ไม่ใช่ความหมาย คำว่า “อัลลอฮ์” (الله) คือชื่อในภาษาอาหรับขอพระผู้เป็นเจ้า อวค์เดียวกันที่แท้จริง ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และเป็นคำที่ชาวคริสต์อาหรับ และชาวยิวอาหรับใช้ก่อนอิสลามเพื่อกล่าวถึงพระเจ้า ดังนั้น จนถึงทุกวันนี้ หาก คุณอ่านคัมภีร์ไบเบิลในภาษาอาหรับ คุณจะพบคำว่า “อัลลอฮ์” ถูกใช้ในทุกที่ที่มี คำว่า “God” ในภาษาอังกฤษ

ดังนั้น จุดประสงค์คือหนึ่งเดียว: พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสร้างและบริหารจัดการ พระเจ้าขออิบรอฮีม (อับราฮัม), มูซา (โมเสส), อีซา (เยซู) และมุฮัมมัด (ขอ ความสันติจงมีแด่พวกเขาทุกคน)

แต่อิสลามได้พรรณนาอัลลอฮ์ด้วยลักษณะที่ว่าพระองค์ทรงเป็นอวค์เดียว ไม่มี หุ่นส่วน ไม่มีบุตร และไม่มีสื่อกลางระหว่างพระองค์กับสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังที่ พระองค์ตรัสว่า:

ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงไถ่ ยิน ผู้ทรงเห็น
(อัล-ฮุรอ: 11)

ดังนั้น อัลลอฮ์ในอิสลามคือพระเจ้าอวค์เดียวกับที่ส่วนศาสนทูตมาทั้งหมด เพียงแต่ หลักการอิสลามได้รักษาความบริสุทธิ์ของเตาฮีด (การให้เอกภาพแด่พระเจ้า) ซึ่งเป็นสิ่งที่ศาสนิกจจากฟากฟ้าก่อนหน้าทั้งหมดเรียกร้อง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

3 คำถามที่ว่า “อัลลอฮ์มาจากไหน?”

” ดูเหมือนมีเหตุผลจากมุมมองของมนุษย์เรา เพราะเราใช้ชีวิตอยู่ในโลกที่ทุกสิ่งมีจุดเริ่มต้นและจุดจบ แต่คำถามนี้ไม่ถูกต้องเมื่อใช้กับอัลลอฮ์ เพราะอัลลอฮ์คือผู้สร้างผู้ทรงนิรันดร์ที่ไม่เคยถูกสร้าง ในขณะที่ทุกสิ่งทีนอกเหนือจากพระองค์คือสิ่งถูกสร้าง

อัลลอฮ์คือผู้สร้างเวลาและสถานที่ ดังนั้นจึงไม่สามารถถูกถามได้ว่า “พระองค์มาจากไหน?” เพราะผู้ที่สร้างสถานที่จะไม่ถูกจำกัดอยู่ภายในสถานที่ และผู้ที่สร้างเวลาจะไม่ถูกวัดด้วยเวลา

อัลลอฮ์ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานว่า:)พระองค์คือพระผู้ทรงเป็นองค์แรก (ไม่มีจุดเริ่มต้น) และเป็นองค์สุดท้าย (ไม่มีจุดจบ) และเป็นผู้ทรงประจักษ์ และเป็นผู้ทรงเร้นลับ และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง((อัล-หะดีด: 3)

ความหมายของ “อัล-เอาวัล” (أَوَّلًا) คือ: ผู้ที่การมีอยู่ของพระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้น ไม่มีใครสร้างพระองค์ แต่พระองค์มีอยู่ก่อนทุกสิ่ง ท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลัยฮิอะสَّلَام เคยถูกถามคำถามที่คล้ายกัน และท่านตอบว่า: “มีแต่อัลลอฮ์ และไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

ดังนั้น อัลลอฮ์ไม่ได้มาจากสถานที่ใด เพราะพระองค์คือผู้ที่สร้างสถานที่ และพระองค์ไม่ได้เริ่มต้นในช่วงเวลาใด เพราะพระองค์คือผู้ที่สร้างเวลาขึ้นมาเอง

การมีอยู่ของอัลลอฮ์คือ "วาญิบ อัล-วุญุด" (จำเป็นต้องมีอยู่) กล่าวคือ เป็นไปไม่ได้ที่พระองค์จะไม่มีอยู่ เพราะการมีอยู่ของสิ่งถูกสร้างคือข้อพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของผู้สร้างมัน เช่นเดียวกับที่เป็นไป

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ไม่ได้ที่จะมีผลกระทบโดยไม่มีผู้กระทำ ก็เป็นไปได้ที่จักรวาลอันยิ่งใหญ่และประณีตนี้จะเกิดขึ้นโดยไม่มีผู้สร้างผู้ทรงปัญญา ดังนั้น อัลลอฮ์คือรากฐานที่ทุกสิ่งเริ่มต้น และไม่มีสิ่งใดสร้างอัลลอฮ์ พระองค์คือองค์แรกที่ไม่มีการเริ่มต้น และองค์สุดท้ายที่ไม่มีการสิ้นสุด มหาบริสุทธิ์ยิ่งกว่าสิ่งที่มนุษย์คาดเดา

4. ขอฉันถามคุณก่อนว่า: คุณเชื่อในการมีอยู่ของ**อากาศ**หรือไม่? คุณมองเห็นมันหรือไม่?

แน่นอนว่าไม่ แต่คุณก็ไม่ปฏิเสธการมีอยู่ของมัน เพราะคุณรู้สึกถึงผลกระทบและผลลัพธ์ของมัน อัลลอฮ์ก็เช่นกัน—พระองค์ไม่สามารถมองเห็นด้วยตา แต่ร่องรอยของพระองค์ในทุกสิ่งรอบตัวเรานั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าจะปฏิเสธได้

1. **หลักฐานทางสติปัญญา (Deductive Proof)**

สติปัญญาเองตัดสินใจว่าทุกสิ่งต้องมี**สาเหตุ** บ้านมีผู้สร้าง รถมีผู้ผลิต หนังสือมีผู้แต่ง แล้วจักรวาลที่มีความละเอียดและสมบูรณ์แบบขนาดนี้—มันเกิดขึ้น**โดยบังเอิญ**ได้หรือไม่?

หากมีหมึกหกบนกระดาษแล้วก่อตัวเป็นบทกวีที่สมบูรณ์แบบทั้งความหมายและไวยากรณ์ คุณจะบอกว่ามันเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือไม่? แล้วคุณจะบอกได้อย่างไรว่าจักรวาลที่ซับซ้อนกว่าบทกวีและภาษาหลายพันล้านเท่านี้เกิดขึ้นโดยไม่มีผู้สร้าง?

จักรวาลเกิดขึ้นหลังจากการไม่มีอยู่ และทุกสิ่งที่เกิดขึ้นย่อมต้องการ**ผู้ทำให้เกิดขึ้น** ใครคือผู้สร้างมัน? มันไม่สามารถสร้างตัวเองได้ และไม่สามารถมาจากความว่างเปล่าได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีผู้สร้างผู้ทรง**นิรันดร์และจำเป็นต้องมีอยู่** ผู้ซึ่งไม่มีจุดเริ่มต้นและไม่มีจุดจบ พระองค์คือผู้สร้างทุกสิ่ง และนั่นคืออัลลอฮ์

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

2. หลักฐานแห่งระบบและความสมบูรณ์ (Order and Perfection)

มองดูตัวเอง: หัวใจของคุณเต้นอย่างแม่นยำโดยที่คุณไม่ได้สั่งระบบประสาทของคุณส่งสัญญาณในเสี้ยววินาที การหายใจของคุณถูกปรับด้วยอัตราส่วนออกซิเจนที่กำหนด—หากเปลี่ยนไปเพียงเล็กน้อย คุณอาจเสียชีวิต

ระบบที่ละเอียดอ่อนทั้งหมดนี้ไม่สามารถเกิดขึ้น**โดยบังเอิญ** นักวิทยาศาสตร์เองก็กล่าวว่า:

“โอกาสที่จักรวาลจะเกิดขึ้นโดยบังเอิญนั้นเกือบจะเป็นศูนย์”

หากสมาร์ทโฟนไม่สามารถผลิตได้โดยปราศจากโปรแกรมเมอร์ที่มีสติปัญญา แล้วจักรวาลทั้งหมดเล่า? ความมีระเบียบแสดงถึง**ผู้จัดระเบียบที่ทรงปัญญา**

3. หลักฐานแห่งสัญชาตญาณ (Innate Nature - Fitra)

แม้แต่เด็กเล็กเมื่อกลิ้งก็จะยกมือขึ้นสู่ท้องฟ้าโดยไม่มีใครสอน มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับ**ความรู้สึตามธรรมชาติ**ในการมีอยู่ของผู้สร้างที่สูงส่ง บางคนอาจพยายามฝังกลบหรือปกปิดสัญชาตญาณนี้ แต่มันไม่ตาย นี่คือเหตุผลที่คุณเห็นพวกเขาในยามยากลำบากร้องตะโกนว่า: “โอ้พระเจ้า!” แม้ว่าพวกเขาจะปฏิเสธพระองค์ด้วยลิ้นของพวกเขาก็ตาม

อัลลอฮ์ตรัสว่า: {และเมื่อมนุษย์ประสบความทุกข์ เขาจะวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขา โดยหันหน้าเข้าหาพระองค์} [อัล-ซุมร์: 8]

4. หลักฐานทางศีลธรรม (Morality)

ถามตัวเอง: แนวคิดเรื่อง “ความดีและความชั่ว” มาจากไหน? ใครที่ทำให้การอธรรมเป็นสิ่งที่น่าเกลียด และการสัตย์จริงเป็นสิ่งสวยงาม? หากจักรวาลไม่มีผู้สร้างและไม่มีเป้าหมาย ทุกสิ่งก็จะเป็น**สัมพัทธ์** ไม่มีดีไม่มีชั่ว มีแต่ความปรารถนา

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

การมีอยู่ของ**คุณค่าทางศีลธรรมที่แน่นอน** เป็นหลักฐานว่ามีผู้บัญญัติกฎหมายที่สูงส่งที่ปลูกฝังความรู้สึกถึงความจริงและความยุติธรรมในตัวเรา ซึ่งนั่นคืออัลลอฮ์

5. หลักฐานจากความเป็นจริงและประสบการณ์ (Reality and Experience)

ประสบการณ์ของผู้คนนับล้านเป็นพยาน: ใครที่หันเข้าหาอัลลอฮ์อย่างจริงจัง จะรู้สึกถึง**ความใกล้ชิดและความสงบ**ที่วิทยาศาสตร์ไม่สามารถอธิบายได้ ใครที่สำนึกผิดต่อพระองค์ ชีวิตของเขาจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ใครที่วิงวอนอย่างจริงจัง จะเห็นผลของการตอบรับ แม้จะใช้เวลาสักพักก็ตาม

อัลลอฮ์ตรัสว่า: {พวกท่านจงวิงวอนต่อข้า ข้าจะตอบรับพวกท่าน} [ขอฟิร: 60] และพระองค์ยังตรัสอีกว่า: {บรรดาผู้ศรัทธา หัวใจของพวกเขาจะสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์} [อัล-เราะฮ์: 28]

ความสงบนี้ไม่ได้เกิดจากภาพลวงตา แต่เป็น**ความสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างผู้สร้างและสิ่งถูกสร้าง**

6. หลักฐานจากบรรดาศาสนทูตและคัมภีร์ (Prophets and Scriptures)

ศาสนทูตทั้งหมด—ตั้งแต่อาดัมถึงนุห, ถึงอิบรอฮีม, ถึงมุซา, ถึงอีซา, ถึงมุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแก่พวกเขา)—มาพร้อมกับการเรียกร้องเดียว: การเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว พวกเขาไม่ได้รู้จักกัน แต่สารของพวกเขา**สอดคล้องกัน** นี่จะเป็นเรื่องบังเอิญได้หรือไม่? จากนั้น คัมภีร์อัลกุรอานก็มาถึงอย่างปาฏิหาริย์ใน

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ด้านภาษา ความรู้ และความคงอยู่ ชี้ให้เห็นว่าเบื้องหลังนั้นเป็นผู้สร้างที่รอบรู้ทุกสิ่ง

5. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์?

1. ความหมายของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ (Meaning of Belief in Angels)

การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์หมายถึงการ**เชื่อมั่นอย่างแน่วแน่น**ว่าอัลลอฮ์ได้ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่าที่ถูกสร้างจากแสง แต่พวกเขามีอยู่จริง และพวกเขาจะปฏิบัติหน้าที่และบทบาทต่างๆ ตามคำสั่งของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ตรัสว่า: {ความดีงามนั้นมิใช่การที่พวกเจ้าฝันในหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก หากแต่ความดีงามนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และมะลาอิกะฮ์และคัมภีร์และบรรดานบี} [อัล-บะเกาะเราะฮ์: 177]

ดังนั้น การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์จึงเป็น**เสาหลักข้อหนึ่งของการศรัทธา**ทั้งหกข้อ ซึ่งการศรัทธาจะสมบูรณ์ไม่ได้หากขาดข้อนี้

2. มะลาอิกะฮ์คือใคร? (Who Are the Angels?)

มะลาอิกะฮ์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างจากแสง ดังที่ท่านนบี คือ ลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “มะลาอิกะฮ์ถูกสร้างจากแสง” (บันทึกโดย มุสลิม)

พวกเขาไม่ใช่เพศชายและไม่ใช่เพศหญิง พวกเขาไม่กินและไม่ดื่ม และพวกเขา**ไม่เคยฝ่าฝืนอัลลอฮ์เลย** ธรรมชาติของพวกเขา

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

คือการรักตัวอย่างสมบูรณ์ ดังที่อัลลอฮ์ทรงพรณนาถึงพวกเขา: {พวกเขาไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา} [อัล-ตะหรีม: 6]

3. หน้าที่และการงานของพวกเขา (Their Works and Functions)

อัลลอฮ์ได้ทรงมอบหมายภารกิจในหมู่พวกเขา โดยมะลาอิกะฮ์แต่ละองค์มีหน้าที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งรวมถึง:

1. **ญิบริล** (Jibril/Gabriel) (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน): ผู้ดูแล **วะฮีย์** (วิวรณ์) นำสารจากอัลลอฮ์มายังบรรดานบี
2. **มิกาล** (Mika'il/Michael) (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน): รับผิดชอบ **ปัจจัยยังชีพและน้ำฝน** (ฝนและพืช)
3. **อิสรอเฟิล** (Israfil) (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน): เป่า **แตร** (อัล-ศุร) เมื่อวันกิยามะฮ์ (วันสิ้นโลก) มาถึง
4. **มะลัก อัล-มาต** (Malak al-Mawt): ทูตแห่งความตาย จะ **เก็บวิญญาณ**ของผู้คนเมื่อวาระสุดท้ายของพวกเขามาถึง
5. **อัล-กิรอม อัล-กาดีนุน** (The Noble Writers): ผู้บันทึกความดีและความชั่วของมนุษย์ {และแท้จริงเหนือพวกเจ้านั้นมีผู้ดูแลรักษา **เป็นมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติ เป็นผู้บันทึก**} [อัล-อินฟิฏออ: 10-11] **ดี**
6. **มะลาอิกะฮ์ผู้พิทักษ์** (Al-Hafizun): พวกเขา **ปกป้องและดูแล**มนุษย์จากอันตรายจนกว่าจะถึงวาระสุดท้ายของเขา {สำหรับเขานั้นมีมะลาอิกะฮ์เฝ้าติดตามอยู่เบื้องหน้าและเบื้องหลังเขา} [อัล-เราะฮัด: 11]

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

7. มะลาอิกะฮ์แห่งชั้นฟ้า บัลลังก์ และการแช่ซ้อง

สรรเสริญ: พวกเขาไม่หยุดหย่อนจากการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ทั้งกลางวันและกลางคืน

4. วิทยปัญญาจากการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ (Wisdom of Believing in Angels)

การศรัทธาต่อพวกเขาจะทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับอัลลอฮ์ **ลึกซึ้งยิ่งขึ้น** เพราะเราตระหนักว่าจักรวาลนี้ไม่ได้ถูกสร้างอย่างไร้สาระ แต่ดำเนินไปตาม **คำสั่งและการจัดระเบียบที่แม่นยำ** อีกทั้งยังก่อให้เกิดความ **นอบน้อมและการเฝ้าสังเกต** ในหัวใจ เพราะมนุษย์รู้ว่าการกระทำของเขาถูกบันทึกและถูกนับ สอนให้เรา **มีวินัยและการเชื่อฟัง** เพราะมะลาอิกะฮ์เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์โดยไม่ลังเล

5. ผลกระทบของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ในชีวิตของมุสลิม (Impact on a Muslim's Life)

มุสลิมจะรู้สึกว่าคุณ **ไม่ได้อยู่คนเดียว** เพราะมีมะลาอิกะฮ์ดูแลและสนับสนุนเขา

เขาจะออกห่างจากบาป เพราะเขารู้ว่ามะลาอิกะฮ์กำลังบันทึกทุกสิ่งที่เขาพูดและทำ เขาจะรักการเชื่อฟังและการเคารพภักดี เพราะมะลาอิกะฮ์คือผู้ที่รำลึกและแช่ซ้องสรรเสริญอยู่เสมอ ความเชื่อมั่นในความยุติธรรมของอัลลอฮ์จะเพิ่มขึ้น เพราะมะลาอิกะฮ์จะให้การเป็นพยานต่อการกระทำของปวงบ่าวในวันกิยามะฮ์

และสุดท้ายนี้ การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์คือการศรัทธาในการมีอยู่ของ **โลกเร้นลับที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ** ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้นเพื่อบริหารจัดการกิจการของจักรวาล รักษาระเบียบ และ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

รับใช้มนุษย์ในการเดินทางสู่พระองค์ เป็นศรัทธาที่คอยเตือนเรา
เสมอว่า จักรวาลนี้ไม่ใช่แค่สสาร แต่มี**จิตวิญญาณ ระบบ และ
การแผ่รังสรรค์เสรี**ที่ไม่ขาดสาย

อัลลอฮ์ตรัสว่า: {และสำหรับอัลลอฮ์นั้น บรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าและ
แผ่นดินต่างก็สุญูด (กราบ) ให้แก่พระองค์โดยสมัครใจและไม่
สมัครใจ และเงาของพวกเขา (สุญูด) ด้วยในยามเช้าและยาม
เย็น} [อัล-เราะฮ์อ์: 15]

6. ขวามุสลิมศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ (วันสุดท้าย) อย่างไร?

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์หมายถึงการเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่นว่า มี
ชีวิตอื่นหลังความตาย และอัลลอฮ์จะทรงให้มนุษย์ทุกคนฟื้น
คืนชีพ เพื่อทรงสอบสวนการกระทำของพวกเขาในโลกนี้ โดยจะ
ทรงตอบแทนผู้ทำดีและลงโทษผู้ทำชั่ว การศรัทธาเช่นนี้ไม่ใช่
แนวคิดเชิงสัญลักษณ์หรือความเชื่อในเรื่องเร้นลับ แต่เป็นความ
จริงอันยิ่งใหญ่ที่สติปัญญา ค้ำบอกล่า และสามัญสำนึกเป็นพยาน

1. ความหมายของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ (Meaning of Belief in the Last Day)

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ครอบคลุมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นหลังความ
ตาย เช่น:

- การทดสอบในหลุมฝังศพและการสอบสวนของมะลาอิกะฮ์สองท่าน
- ความโปรดปรานหรือการลงโทษในหลุมฝังศพ
- การฟื้นคืนชีพจากหลุมฝังศพ
- การชุมนุม การสอบสวน และตรราชู

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

- สะพานศิรอฎ การขอความช่วยเหลือ (ชะฟาอะฮ์) สวรรค์ และนรก

ดังนั้น มุสลิมจึงเชื่อว่าโลกนี้ไม่ใช่จุดจบ แต่เป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบ และอาคิเราะฮ์คือสถานที่แห่งการตอบแทนและการคงอยู่ตลอดไป

2. หลักฐานทางสติปัญญาถึงความจำเป็นในการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ (Logical Proof for the Necessity of Belief in the Last Day)

สติปัญญาที่บริสุทธิ์บ่งชี้ว่าอาคิเราะฮ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความยุติธรรมของพระเจ้า:

เราเห็นผู้กดขี่ได้รับความสุขในโลกนี้ และผู้ถูกอธรรมตายไปโดยไม่ได้รับการตัดสินที่เป็นธรรม จะเป็นไปได้อย่างไรที่ทั้งสองฝ่ายจะเท่าเทียมกัน? หากไม่มีอาคิเราะฮ์ ความอธรรมก็จะชนะและความยุติธรรมก็จะพ่ายแพ้ ซึ่งสิ่งนี้ไม่คู่ควรกับพระปัญญาและพระยุติธรรมของผู้สร้าง

อัลลอฮ์ตรัสว่า:)เราจะให้บรรดามุสลิม (ผู้อ่อนน้อม) เหมือนกับบรรดาผู้กระทำความผิดกระนั้นหรือ? เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขาทำไมพวกเขาจึงตัดสินเช่นนั้น? (อัล-เกาะลัม: 35-36)

นอกจากนี้ มนุษย์โดยธรรมชาติมีความปรารถนาที่จะคงอยู่ตลอดไป และมีความรู้สึกว่ามีชีวิตหลังชีวิตนี้ ความรู้สึกตามธรรมชาตินี้ไม่สามารถเป็นไปอย่างไร้สาระได้ เพราะอัลลอฮ์จะไม่ทรงสร้างความโน้มเอียงในจิตใจโดยไม่มีความจริงรองรับ

3. หลักฐานจากอัลกุรอานและซุนนะฮ์ (Scriptural Proof from the Qur'an and Sunnah)

อัลกุรอานเต็มไปด้วยโองการที่ยืนยันวันอาคิเราะฮ์และอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ของมัน: บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวอ้างว่าพวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพ จงกล่าวเถิดว่า “หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานด้วยพระเจ้าของข้า พวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอย่าง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แน่นอน แล้วพวกเจ้าจะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ และนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์”

[อัต-ตะฮอนน: 7]

และพระองค์ตรัสว่า:)ทุกชีวิตเป็นผู้ลี้มรสความตาย แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังเรา

[อัล-อังกะบูต: 57]

ในซุนนะฮ์ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “พวกเจ้าจะถูกรวมให้ฟื้นคืนชีพในสภาพเท่าเปล่า เปลือยกาย ไม่ผ่านการเข้าสู่นัด ดังที่เราเริ่มสร้างครั้งแรก เราจะนำเขากลับมาอีกครั้ง” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีและมุสลิม)

4. ผลกระทบของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ในชีวิตของมุสลิม (Impact of Belief in the Last Day on a Muslim's Life)

การศรัทธาต่ออาคิเราะฮ์จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์โดยสิ้นเชิง:

ทำให้เขาทำความดีด้วยความ**บริสุทธิ์ใจ** ไม่ใช่เพื่อโอ้อวด เพราะเขารู้ว่าอัลลอฮ์จะตอบแทนเขา

ทำให้เขา**หลีกเลี่ยงความอธรรม**และการกระทำความบาป เพราะเขารู้ว่าเขาจะต้องยืนอยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์

มอบความ**สงบ**ให้กับเขาเมื่อเห็นความอยุติธรรมหรือการทุจริตในโลกนี้ เพราะเขามั่นใจว่าความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ขาดหายไป

5. การตอบโต้ผู้ที่ปฏิเสธวันอาคิเราะฮ์ (Responding to Deniers of the Last Day)

บางคนกล่าวว่า: “เราจะฟื้นคืนชีพได้อย่างไรหลังจากที่เรากลายเป็นดินไปแล้ว?” คำตอบชัดเจน: ผู้ที่สร้างคุณขึ้นมามีตั้งแต่แรกจากความว่างเปล่า จะไม่สามารถสร้างคุณขึ้นมามีอีกครั้งได้หรือ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

)และเขากล่าวว่า ผู้ใดเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาได้ ในเมื่อมันผุพังไปแล้ว? จงกล่าวเถิด ผู้ที่สร้างมันขึ้นมาในครั้งแรกจะให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในการสร้างทุกชนิด [ยาซีน: 78-79]

การสร้างขึ้นมาใหม่นั้นง่ายกว่าการเริ่มต้น และอัลลอฮ์ผู้ทรงทำให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังความตาย ก็ทรงสามารถทำให้มนุษย์มีชีวิตขึ้นมาได้หลังความตายของพวกเขา

7. ความหมายของการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์ (เกาะฎอ) ทั้งดีและชั่วคืออะไร?

ความหมายของการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์ (เกาะฎอ) คือการเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่า ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในจักรวาลนี้ เกิดขึ้นด้วย**ความรอบรู้ของอัลลอฮ์ พระประสงค์ การสร้าง และการกำหนดของพระองค์** และไม่มีสิ่งใดเล็ดลอดออกไปจากพระประสงค์ของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นความดีที่พระองค์ทรงรักหรือความชั่วที่พระองค์ทรงรังเกียจก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้มีขึ้นด้วย**พระปัญญา**ที่พระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้

1. ความหมายของการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์ (Meaning of Belief in Divine Decree - Qadar)

การศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์หมายถึงการยืนยันใน**สี่ลำดับขั้น** ซึ่งการศรัทธาจะสมบูรณ์ไม่ได้หากขาดสิ่งเหล่านี้:

1. **ความรอบรู้ (Al-Ilm):** คือการที่คุณเชื่อว่าอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งก่อนที่จะเกิดขึ้น ทรงรู้สิ่งที่เคยมีมา สิ่งที่จะมีมา และสิ่งที่ยังไม่มี ถ้าหากมันมีมา มันจะมาได้อย่างไร)เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

อยู่ในแผ่นดิน แท้จริงนั้นอยู่ในบันทึก แท้จริงนั้นเป็นเรื่องง่าย
สำหรับอัลลอฮ์ (อัล-หัจญ์: 70)

2. **การบันทึก (Al-Kitabah):** คือการที่อัลลอฮ์ได้ทรง**บันทึก**

สภาวะการณ์ของทุกสิ่งไว้ใน

“อัล-เลาะห์ อัล-มะหฟูซ” (แผนจารึกที่ถูกพิทักษ์) ก่อนที่จะ
ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินห้าหมื่นปี ท่านนบี คือ

ลัลลอฮ์อะลียะฮิซะสลัม กล่าวว่า: “อัลลอฮ์ทรงบันทึก

สภาวะการณ์ของสิ่งถูกสร้างทั้งหลายก่อนที่พระองค์จะทรง
สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินห้าหมื่นปี” (บันทึกโดย มุสลิม)

3. **พระประสงค์ (Al-Mashī'ah):** คือการที่ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นใน

จักรวาลเกิดขึ้นด้วย**พระประสงค์ของอัลลอฮ์** สิ่งที่อัลลอ

ฮ์ทรงประสงค์ก็จะเกิดขึ้น และสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ก็
จะไม่มีทางเกิดขึ้น และพวกเจ้าจะไม่ประสงค์สิ่งใด เว้นแต่

อัลลอฮ์ ผู้เป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกจะประสงค์ [อัต-
ตักวีร: 29]

4. **การสร้าง (Al-Khalq):** คือการที่อัลลอฮ์ทรงเป็น**ผู้สร้างทุก**

สิ่ง รวมถึงการกระทำของปวงบ่าวทั้งดีและชั่ว แต่พระองค์
มิได้ทรงบังคับพวกเขาให้กระทำ แต่ทรงให้พวกเขามี

เสรีภาพในการเลือก และอัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเจ้าและสิ่ง
ที่พวกเจ้ากระทำ [อิศ-ศอฟฟาต: 96]

2. **การรวมกันระหว่างการกำหนดสภาวะการณ์และการเลือก**
(Reconciling Qadar and Free Will)

บางคนอาจถามว่า: หากอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดทุกสิ่งไว้แล้ว

มนุษย์ถูกบังคับหรือไม่? คำตอบคือ: **ไม่** มนุษย์มี**ทางเลือก**ใน

การกระทำและต้องรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น แต่การเลือกของ

เขาอยู่ภายใต้พระประสงค์ของอัลลอฮ์ ตัวอย่าง: เช่นเดียวกับการ

ที่คุณเดินไปตามเส้นทางที่คุณเลือกด้วยอิสระของคุณ แต่เส้นทาง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

นี้ถูกสร้างและถูกกำหนดโดยอัลลอฮ์ ดังนั้นการเลือกของคุณไม่ได้อยู่นอกเหนือความรู้และอำนาจของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางแก่เขาแล้ว โดยที่เขาจะเป็นผู้ชอบคุณ หรือผู้เนรคุณก็ได้

[อัล-อินซาน: 3]

นั่นคือ อัลลอฮ์ทรงชี้แจงทั้งสองแนวทาง และให้มนุษย์มีอิสระในการเลือก แล้วพระองค์ก็จะทรงสอบสวนเขาด้วยความยุติธรรม

3. ความหมายของ "ดีและชั่ว" (Meaning of "Good and Evil" in Qadar)

ความดีและความชั่วในการกำหนดสภาวะการณ์ไม่ได้หมายความว่าอัลลอฮ์ทรงรักความชั่ว แต่หมายความว่าทั้งสองอย่างถูกกำหนดไว้ด้วยพลังอำนาจและพระปัญญาของอัลลอฮ์: ความดีถูกกำหนดโดยอัลลอฮ์เพื่อเป็น**ความเมตตาและพระกรุณา** ความชั่วถูกกำหนดเพื่อเป็น**การทดสอบ ความยุติธรรม การลงโทษ** หรือด้วยพระปัญญาที่เราไม่รู้

เช่น ความเจ็บป่วยดูเหมือนเป็นความชั่วในภายนอก แต่ก็อาจเป็นสาเหตุของการ**อภัยบาป**หรือการกลับสู่พระเจ้าของมนุษย์ ซึ่งแท้จริงแล้วมันคือความดี)และบางที่พวกเจ้าอาจจะเกลียดสิ่งหนึ่งทั้งๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และบางที่พวกเจ้าอาจจะรักสิ่งหนึ่ง ทั้งๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งชั่วแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้([อัล-บะเกาะเราะฮ์: 216]

4. วิทยปัญญาของการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์ (Wisdom of Believing in Qadar)

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

การศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์ไม่ใช่เรื่องทางทฤษฎี แต่มีผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อจิตใจและพฤติกรรม:

1. มอบความ**สงบ**: เพราะผู้ศรัทธาทราบว่าสิ่งที่ประสบกับเขาจะไม่พลาดเขาไป และสิ่งที่พลาดเขาไปจะไม่ประสบกับเขา
2. ปลุกฝังการ**มอบหมาย** (ตวัคกุล): มุสลิมทำงานหนัก แล้วพอใจกับผลลัพธ์ เพราะมันอยู่ในมือของอัลลอฮ์
3. ป้องกันความ**เย่อหยิ่ง**: เขาจะไม่หลงตัวเองกับความสำเร็จ เพราะเขาทราบว่าความสำเร็จมาจากอัลลอฮ์
4. ระวังความ**วิตกกังวล**: เพราะเขาไม่ต้องอยู่กับความเสียใจในอดีต หรือความกลัวในอนาคต

5. การตอบโต้ผู้ที่โต้แย้งการกำหนดสภาวะการณ์ (Responding to Those Who Object to Qadar)

บางคนอาจกล่าวว่า: “หากทุกสิ่งถูกกำหนดไว้แล้ว ทำไมอัลลอฮ์จึงสอบสวนเรา?” คำตอบคือ: เพราะอัลลอฮ์ทรงประทาน

สติปัญญา ทางเลือก และความสามารถแก่คุณ และทรงส่งศาสนทูตมาหาคุณและชี้แจงแนวทางให้คุณ ดังนั้นการเลือกของคุณคือสิ่งที่กำหนดชะตากรรมของคุณ แต่ความรู้ล่วงหน้าของอัลลอฮ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของคุณ**ไม่ได้บังคับ**คุณให้ทำ เช่นเดียวกับการที่ครูรู้ล่วงหน้าว่านักเรียนจะประสบความสำเร็จไม่ได้หมายความว่าเขабังคับให้นักเรียนคนนั้นประสบความสำเร็จ

8. ชะตากรรมของผู้ที่เสียชีวิตก่อนที่สารของอิสลามจะไปถึงพวกเขา คืออะไร?

อิสลามได้กำหนดหลักการอันยิ่งใหญ่ นั่นคือ อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษผู้ใดเลย เว้นแต่หลังจากที่**หลักฐานได้ถูกชี้แจง**แก่เขา ด้วยการแถลงและการเผยแพร่ ความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

กำหนดว่า ผู้ที่การเชิญชวนไปไม่ถึงโดยสิ้นเชิง หรือไม่รู้จักอิสลาม อย่างถูกต้อง จะไม่ถูกสอบสวนเหมือนกับผู้ที่รู้แล้วปฏิเสธ

1. หลักฐานจากอัลกุรอานและซุนนะฮ์ (Proof from the Qur'an and Sunnah)

อัลลอฮ์ตรัสว่า:)และเราจะไม่ลงโทษ จนกว่าเราจะได้ส่งศาสนทูต มา([อัล-อิสรอฮ์: 15] นี่คือข้อความที่ชัดเจนว่าการลงโทษจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่หลังจากมีการประกาศและชี้แจง

และพระองค์ตรัสว่า:)บรรดาศาสนทูตผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน เพื่อมนุษย์จะไม่มีข้ออ้างใดๆ ต่ออัลลอฮ์ หลังจากที่มีศาสนทูตมาแล้ว([อัน-นีสอาฮ์: 165] หมายถึง เพื่อไม่ให้ใครอ้างในวัน

กียามะฮ์ว่าหลักฐานไม่ได้มาถึงเขา

มีรายงานในหะดีษที่ถูกต้องว่า: ท่านนบี คือ

ลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลาม กล่าวว่า: “สี่คนจะโต้เถียงในวันกียามะฮ์:

ชายหูหนวก, ชายปัญญาอ่อน, ชายชรา, และชายที่ตายในช่วง

สมัยว่างเว้น (ก่อนการแต่งตั้งนบี) ชายหูหนวกจะกล่าวว่า: โอ้

พระเจ้า อิสลามมาแล้วแต่ข้าไม่ได้ยินอะไรเลย... อัลลอฮ์จะทรง

ให้พวกเขาทำสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระองค์ แล้วจะส่งศาสนทูตมา

หาพวกเขาให้เข้าสู่ไฟนรก ใครที่เข้าไป ไฟนรกก็จะกลาย

เป็นความเย็นและความสงบสำหรับเขา และใครที่ฝ่าฝืนก็จะเข้าสู่

ไฟนรกอย่างแน่นอน” (บันทึกโดย อะหมัดและอิบนุ หิบบาน)

ความหมายของหะดีษนี้คือคนเหล่านี้จะถูก**ทดสอบ**ในวันกียามะฮ์

โดยจะถูกทดสอบในสิ่งที่เหมาะสมกับความยุติธรรมและพระ

ปัญญาของอัลลอฮ์

2. ผู้ที่อยู่ภายใต้การตัดสินนี้คือใคร? (Who is Covered by This Ruling?)

1. ผู้ที่เสียชีวิตก่อนการแต่งตั้งท่านนบี คือ

ลัลลอฮุอะลัยฮิวัสสลาม และไม่ได้รับสารจากฟ้าที่ถูกต้อง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

2. ผู้ที่อาศัยอยู่หลังจากการแต่งตั้งนี้ แต่**ไม่เคยได้รับการเชิญชวน**ของอิสลามเลย เช่น ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลและโดดเดี่ยว
3. ผู้ที่ได้รับ**ภาพที่บิดเบือน**เกี่ยวกับอิสลามซึ่งทำให้พวกเขาไม่สามารถแยกแยะความจริงได้ เนื่องจากสื่อ การบิดเบือน หรือความอยุติธรรม นักวิชาการเรียกคนเหล่านี้ทั้งหมดว่า **“อะฮฺลุล-ฟะตะเราะฮฺ”** (ผู้คนในสมัยว่างเว้น) คือผู้ที่การเผยแผ่ไปไม่ถึง หรือไปไม่ถึงอย่างชัดเจน

3. จุดยืนของนักวิชาการ (The Scholars' Stance)

นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่า

อะฮฺลุล-ฟะตะเราะฮฺจะ**ไม่ถูกลงโทษ**จนกว่าจะถูกทดสอบในวันกิยามะฮฺ ใครที่เชื่อฟังอัลลอฮฺในการทดสอบก็จะผ่านและเข้าสวรรค์ ใครที่ฝ่าฝืนก็จะสมควรได้รับการลงโทษ

ชัยค์ อัล-อิสลาม อิบน์ ดัยมียะฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขา) กล่าวว่า: “ผู้ที่การเชิญชวนไปไม่ถึงในโลกนี้ จะถูกทดสอบในวันกิยามะฮฺ ใครที่เชื่อฟังก็จะเข้าสวรรค์ ใครที่ฝ่าฝืนก็จะเข้าสู่นรก”

สิ่งนี้สอดคล้องกับความสมบูรณ์ของความยุติธรรมและความเมตตาของอัลลอฮฺ โดยพระองค์จะไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดเลยแม้แต่น้ำหนักเพียงอะตอมเดียว

4. วิทยปัญญาของการตัดสินนี้ (Wisdom of This Ruling)

1. เพราะอัลลอฮฺทรง**ยุติธรรม**และ**ไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใด:)และพระเจ้าของเจ้านั้นจะไม่ทรงอธรรมแก่ผู้ใดเลย([อัล-กะฮฺฟ: 49]**
2. เพราะอัลลอฮฺทรง**เมตตา**ต่อปวงบ่าวของพระองค์ ทรงรู้ว่าใครจะยอมรับสัจธรรมหากมันมาถึงเขา และใครจะปฏิเสธ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละคนด้วยความยุติธรรมและพระปัญญา

3. เพราะการทดสอบในโลกนี้ขึ้นอยู่กับ**หลักฐานและการชี้แจง** ในเมื่อไม่มีหลักฐาน การทดสอบจึง**ถูกเลื่อนไปเป็นวันกิยามะฮ์**

5. การตอบโต้ข้อสงสัย “แล้วเราจะต้องการการเผยแผ่ไปเพื่ออะไร?” (Responding to the Doubt: "Why Do We Need Da'wah?")

บางคนอาจกล่าวว่า: “หากผู้ที่การเผยแผ่ไปไม่ถึงจะถูกทดสอบ แล้วการเผยแผ่จะมีประโยชน์อะไร?” คำตอบคือ: เพราะการเผยแผ่เป็น**ความเมตตาอันยิ่งใหญ่** ผู้ที่ได้รับสารที่ถูกต้องในโลกนี้ รู้ความจริงและปฏิบัติตาม ก็จะรอดพ้นจากการลงโทษและเข้าสวรรค์ตั้งแต่แรก โดยไม่ต้องมีการทดสอบอื่นในอาคิเราะฮ์ ส่วนผู้ที่การเผยแผ่ไปไม่ถึง ชะตากรรมของเขาคือการทดสอบอื่นที่เราไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไ และอาจมีความยากลำบากและอันตราย ดังนั้น การเผยแผ่จึงไม่เพียงแต่เพื่อยกเลิกการลงโทษเท่านั้น แต่**ยังเพื่อชี้นำผู้คนสู่ความสุข**ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วย

สรุป (Conclusion)

ผู้ที่เสียชีวิตโดยที่สารของอิสลามไปไม่ถึง และหลักฐานที่ถูกต้องไม่มาถึงเขา การตัดสินใจขึ้นอยู่กับอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ เขาจะถูกทดสอบด้วยความยุติธรรมและความเมตตาของอัลลอฮ์ ใครที่เชื่อฟังก็จะเข้าสวรรค์ ใครที่ฝ่าฝืนก็จะสมควรได้รับการลงโทษ ส่วนผู้ที่ได้รับสารแล้วปฏิเสธด้วยความดื้อรั้น หลักฐานได้ถูกชี้แจงแก่เขาแล้ว)และพระเจ้าของเจ้านั้นจะไม่ทรงอธรรมต่อปวงบ่าว([ฟุศศิลัต: 46]

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

9. ความรอด (Salvation) ในอิสลามคืออะไร?

ความรอดในอิสลามหมายถึง การรอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ และได้รับความโปรดปรานของพระองค์และสวรรค์ แต่อิสลามชี้แจงว่า หนทางแห่งความรอดไม่ได้มาทางเลือดหรือสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าของเขา แต่มาทางการศรัทธาที่จริงใจ การงานที่ดี และการสำนึกผิดอย่างจริงใจ) ดังนั้น ผู้ใดที่กระทำความดีเพียงน้ำหนักอะตอมหนึ่ง เขาก็จะได้เห็นมัน และผู้ใดที่กระทำความชั่วเพียงน้ำหนักอะตอมหนึ่ง เขาก็จะได้เห็นมัน([อัล-ซัลซะละฮ์: 7–8]

1. แนวคิดเรื่องความรอดในอิสลาม (The Concept of Salvation in Islam)

ในอิสลาม มนุษย์ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อตนเองและต่อภาระกระทำของตน จะไม่แบกรับบาปของผู้อื่น และไม่มีใครจะแบกรับความผิดของผู้อื่นแทนเขาได้:)และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้([อัล-อันอาม: 164]

อัลลอฮ์ทรงสร้างมนุษย์ให้มีอิสระ มีภาระหน้าที่ และประทานสติปัญญาและความสามารถในการเลือกให้แก่เขา แล้วพระองค์ทรงส่งศาสนทูตมาเพื่อชี้แจงทางที่เที่ยงตรงให้แก่เขา ใครที่เชื่อฟังก็จะรอด และใครที่ฝ่าฝืนก็จะสมควรได้รับการลงโทษ ดังนั้น ความรอดในอิสลามจึงไม่ใช่ของขวัญแบบสุ่ม และไม่ได้ถูกสืบทอดด้วยการศรัทธาเพียงวาจา แต่เป็นผลมาจากความเมตตาและความยุติธรรมของอัลลอฮ์ และการแสวงหาความดีและความยำเกรงอย่างจริงใจของมนุษย์

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

2. ความแตกต่างระหว่างอิสลามกับคริสต์ในความหมายของ ความรอด (Difference Between Islam and Christianity in the Meaning of Salvation)

ในหลักคำสอนของศาสนาคริสต์ที่แพร่หลาย เชื่อกันว่ามนุษย์
เกิดมาพร้อมกับ**บาปดั้งเดิม** และเขาไม่สามารถหลุดพ้นจากบาปนี้
ได้ เว้นแต่จะเชื่อว่าพระคริสต์ถูกตรึงกางเขนเพื่อ**ไถ่บาป**แทน
มนุษย์

แต่ในอิสลาม แนวคิดนี้**ถูกปฏิเสธโดยสิ้นเชิง** เพราะอัลลอฮ์ทรง
ยุติธรรม ไม่ลงโทษใครด้วยบาปของผู้อื่น และความเมตตาของ
พระองค์**ไม่จำเป็นต้อง**ให้ศาสนทูตถูกฆ่าหรือถูกตรึงกางเขน
เพื่อให้อภัยผู้คน อัลลอฮ์ตรัสว่า:)ทุกชีวิตเป็นผู้ถูกผูกมัดอยู่กับสิ่ง
ที่ตนได้ชวนขวายเป็น เว้นแต่สหายทางขวา (ชาวสวรรค์) เท่านั้น(
[อัล-มุดดัษษิร: 38–39]

บาปจะได้รับการอภัยด้วย**การสำนึกผิดอย่างจริงจัง** ไม่ใช่ด้วย
เลือด อัลลอฮ์ตรัสว่า:)จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้อัลลอฮ์บรรดา
ปวงบ่าวของข้า ผู้ที่ละเมิดต่อตัวของพวกเขาสอง พวกท่านอย่าได้
หมดหวังจากความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัย
ความผิดทั้งหลายทั้งปวง แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัย ผู้ทรง
เมตตาเสมอ([อัล-ซุมร์: 53]

ส่วนที่ 1: คำถามเกี่ยวกับอัลลอฮ์และศรัทธา (Questions About God and Faith)

10. เหตุใดอิสลามจึงเป็นศาสนาแห่งสัจธรรม?

อิสลามเป็นศาสนาแห่งสัจธรรม เพราะมันตั้งอยู่บนพื้นฐานที่
ชัดเจนของการ**วะฮีย์จากพระเจ้า สติปัญญาที่บริสุทธิ์ และ**
ธรรมชาติของมนุษย์ มันไม่ใช่ศาสนาที่สร้างโดยมนุษย์ หรือ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ปรัชญาของมนุษย์ที่จำกัด แต่เป็น**ศาสนสุดท้าย**ที่อัลลอฮ์ทรง
ประทานลงมาเพื่อนำทางมนุษย์ทุกคน โดยมีหลักฐานทั้งทาง
สติปัญญาและการถ่ายทอดที่ยืนยันความจริงของมัน
อิสลามประกาศว่า อัลลอฮ์ทรงเป็น**เอกะ** ไม่มีภาคี ทรงเป็นผู้สร้าง
และผู้บริหารจักรวาล ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ ไม่ต้องการ
บุตร หรือผู้ใกล้เคียงระหว่างพระองค์กับสิ่งที่พระองค์สร้าง ความ
เชื่อใน**เตฮีด (เอกภาพ)** นี้คือภาพลักษณ์ที่**บริสุทธิ์ที่สุด**ของ
การรู้จักอัลลอฮ์ มันทำให้ผู้สร้างเหนือกว่าคุณลักษณะของมนุษย์
และปลดปล่อยมนุษย์จากการบูชาสิ่งถูกสร้าง ระบบ หรือบุคคลใด
ๆ

อัลกุรอาน ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลแรกในอิสลาม ได้รับการ**พิทักษ์
รักษา**โดยอัลลอฮ์ตั้งแต่การประทานลงมาจนถึงปัจจุบัน **ไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือน** นี่คือข้อเท็จจริงที่ผู้มีใจเป็นธรรมจาก
ศาสนาอื่นยอมรับ ทุกตัวอักษรที่อ่านในวันนี้ก็เหมือนกับที่ถูกอ่าน
เมื่อกว่าสิบสี่ศตวรรษที่แล้ว ด้วย**ภาษาเดียวและข้อความเดียว**
ในนั้นมี**ความมหัศจรรย์ทางภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ
นิติบัญญัติ**ที่บ่งชี้ว่ามันคือพระดำรัสของอัลลอฮ์ เป็นไปไม่ได้ที่
มนุษย์ที่ไม่รู้หนังสืออย่างมูฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)
จะนำสิ่งที่คล้ายกันมาได้ในหมู่ชนที่รู้จักสำนวนโวหารและความ
ไพเราะ

อิสลามยัง**สอดคล้องกับสติปัญญาและธรรมชาติ** มันไม่เรียก
ร้องให้มนุษย์เชื่อในสิ่งที่**ขัดแย้งกับสติปัญญา** หรือบูชาพระเจ้า
ที่มาจุติ หรือพระเจ้าที่ตายเพื่อไถ่บาป แต่สอนว่า หนทางไปสู่
อัลลอฮ์คือด้วย**การศรัทธาและการงานที่ดี** และทุกคนต้อง
รับผิดชอบต่อการเลือกของตนเอง ไม่แบกรับบาปของผู้อื่น และจะ
ไม่ได้รับความรอดเว้นแต่ด้วยการสำราญพิศและความจริงใจ
หลักฐานหนึ่งของความจริงของมันคือ มันเป็น**ศาสนาที่สมบูรณ์**ที่
เชื่อมโยงระหว่างจิตวิญญาณ สติปัญญา และร่างกาย มันสอน

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

มนุษย์ถึงวิธีนํัสการพระผู้เป็นเจ้า วิธีปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น และวิธีสร้างสังคมที่ตั้งอยู่บน**ความยุติธรรมและความเมตตา** มันไม่ได้แยกศาสนาออกจากชีวิต แต่ทำให้**การนํัสการครอบคลุมทุกพฤติกรรม**ที่เกิดจากเจตนาที่ดี

นอกจากนี้ อิสลามยังเป็นศาสนาที่**เป็นจริงและสมดุ**ล โดยรวบรวมระหว่างการศรัทธาต่อโลกเร้นลับกับการกระทำตามเหตุปัจจัย ระหว่างการนํัสการอัลลอฮ์กับการบริการมนุษย์ ระหว่างความเมตตาและความเด็ดขาด ระหว่างเสรีภาพและระเบียบวินัย ประวัติศาสตร์ของมันได้พิสูจน์แล้วว่า มันได้เปลี่ยนชีวิตของประชาชาติทั้งหมดจาก**ความเขลาและความอยุติธรรม**ไปสู่**ความรู้และความยุติธรรม** โดยไม่มีการบีบบังคับทางจิตวิญญาณ หรือการล่าอาณานิคม แต่ด้วยแบบอย่างและเหตุผล ดังนั้น อิสลามจึงเป็นศาสนาแห่งสัจธรรม เพราะมันรวบรวมระหว่าง**ความจริงของแหล่งที่มา ความถูกต้องของแนวคิด และความสมบูรณ์ของการชี้นำ** มันไม่ขัดแย้งกับสติปัญญา ไม่ขัดแย้งกับธรรมชาติ และไม่เปลี่ยนแปลงความหมายของศาสนาก่อนหน้า แต่**ทำให้พวกมันสมบูรณ์และแก้ไขสิ่งที่ถูกบิดเบือน**

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งตรัสว่า: {คือพระองค์ที่ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมด้วยทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อให้ศาสนาของพระองค์อยู่เหนือศาสนาอื่นทั้งหมด ถึงแม้พวกตั้งภาคีจะไม่ชอบก็ตาม}

[อัต-เตอาบะฮ์: 33].

ส่วนที่ 2: คำถามเกี่ยวกับอัลกุรอานและบรรดาศาสนทูต (Questions About the Qur'an and Prophets)

1. นบีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลยฮ์วะสัลลัม) คือใคร?

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

นบีมุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) คือ **ศาสนทูตและนบีคนสุดท้าย**ที่อัลลอฮ์ทรงส่งมายังมนุษยชาติ ทรงส่งเขามาเป็น **ความเมตตาแก่โลกทั้งหลาย** เพื่อให้ภารกิจการชี้นำที่เริ่มต้นโดยบรรดานบีก่อนหน้านี้เขาเสร็จสมบูรณ์ เขาเกิดใน **มักกะฮ์** ประมาณปี ค.ศ. 570 ในตระกูลกุเรช และเติบโตเป็น **เด็กกำพร้า** แต่อัลลอฮ์ทรงดูแลเขา ทำให้เขาเป็นแบบอย่างของความสัตย์จริงและความซื่อสัตย์ จนเป็นที่รู้จักในหมู่ชนของเขาว่า

"อัศ-ศอดิก อัล-อะมีน" (ผู้สัตย์จริง ผู้ซื่อสัตย์)

มุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) **ไม่ได้แสวงหาเกียรติยศหรืออำนาจ** แต่หัวใจของเขาหันไปทางอัลลอฮ์ **ครุ่นคิด** ถึงจักรวาลและสังคม เมื่ออายุสี่สิบปี วะฮีย์ได้ลงมาบนเขาในถ้ำฮิรอ์ อัลลอฮ์สั่งให้เขาเชิญชวนผู้คนให้ **มีสการอัลลอฮ์องค์เดียว** และละทิ้งการบูชาสิ่งถูกสร้าง ดังนั้นจึงเริ่มต้นภารกิจที่เปลี่ยนแปลงเส้นทางประวัติศาสตร์

มุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) **ไม่ได้นำศาสนาใหม่มา** และไม่ได้คิดค้นอิสลาม แต่มา **เติมเต็ม** สำนวนของบรรดานบีก่อนหน้านี้เขา อิสลามเป็นศาสนาของบรรดานบีทั้งหมดตั้งแต่ท่านอาดัมไปจนถึงนุห อิบรอฮีม มูซา และอีซา (อับราฮัม โมเสส และเยซู) ขอความสันติจงมีแด่พวกเขาทุกคน พวกเขาทุกคนได้เชิญชวนให้ **มีสการอัลลอฮ์องค์เดียว** และ **เชื่อฟังพระองค์ อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งตรัสว่า: {แท้จริงศาสนา ณ ที่อัลลอฮ์ คืออิสลาม} [อาลี อิมรอน: 19].** นั่นคือ สำนวนของอิสลามคือ **ความต่อเนื่องของสังคมเดียว** ที่อัลลอฮ์ทรงส่งมาให้แก่มนุษยชาติผ่านยุคสมัยต่าง ๆ

การเชิญชวนของนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) เป็นการเชิญชวนสู่ **ความยุติธรรมและความเมตตา** เพื่อฟื้นฟูธรรมชาติเดิมเพื่อขจัดความอยุติธรรม และเพื่อปลดปล่อยมนุษยชาติจากการเป็นทาสของผู้คนและอารมณ์ใฝ่ต่ำ ในการนี้ เขาต้องเผชิญกับความ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

เจ็บปวดและการปฏิเสธ แต่เขา**อดทนและให้อภัย** จนกระทั่ง อัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือเขาและศาสนาของเขาก็ปรากฏ เมื่อเขาเข้าสู่มัสยิดในฐานะผู้พิชิต เขาไม่ได้แก้แค้น แต่กล่าวกับผู้ที่เคยทำร้ายเขาว่า: "พวกเจ้าจงไปเถิด เพราะพวกเจ้าเป็นผู้ถูกปล่อยตัว"

นบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) เสียชีวิตที่มะดีนะฮ์ หลังจากที่ได้**สื่อสารศาสนสำเร็จ** และได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างครบถ้วน เขาได้ทิ้ง**อัลกุรอานอันเป็นนิรันดร์และขุนนะฮ์อันเจิดจรัส**ไว้ให้แก่มนุษยชาติ เพื่อนำทางทุกคนที่ต้องการรู้จักสัจธรรม มุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) คือ**แบบอย่างของมนุษยชาติ** และเป็น**ตราประทับแห่งบรรดานบี** ซึ่งอัลลอฮ์ได้รวบรวมความสมบูรณ์ของสารทั้งหมดไว้ด้วยเขา เพื่อให้อิสลามยังคงเป็น**แสงสว่าง**ที่นำทางมนุษยชาติไปจนถึงวันกิยามะฮ์

2. นบีมุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) กับนบีอีซา (เยชู) (อะลัยฮิสสลาม) แตกต่างกันอย่างไร?

นบีมุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) และนบีอีซา (อะลัยฮิสสลาม) ต่างก็เป็น**ศาสนทูตผู้ทรงเกียรติ**จากอัลลอฮ์ ซึ่งแต่ละคนมาพร้อมกับศาสนแห่งการชี้นำสำหรับมนุษย์ แต่มีความแตกต่างกันในด้าน**ลักษณะของศาสน เวลา และสถานที่**ที่อัลลอฮ์ทรงเลือกสรรแต่ละคน

อีซา (อะลัยฮิสสลาม) เป็นหนึ่งใน**อูลูล อัมมิ (ผู้มีความมุ่งมั่น)** แห่งบรรดาศาสนทูต อัลลอฮ์ทรงส่งเขาไปยัง**วงศ์วานอิสราเอล** หลังจากที่พวกเขาหลงทางและบิดเบือนอัลเตารอฮ์ (โทราห์) พระองค์ทรงประทานอัลอินญีล (กอสเปล) ให้แก่เขา เชิญชวนให้พวกเขานับถืออัลลอฮ์องค์เดียว และแก้ไขความคลาดเคลื่อนของพวกเขา อีซา (อะลัยฮิสสลาม) **เกิดจากมารดาโดยไม่มีบิดา** คือ มัรยัม พรหมจารี ในปาฏิหาริย์ของพระเจ้าที่แสดงถึง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

อำนาจของอัลลอฮ์ และเป็น**สัญญาณ**แก่ผู้คนและความเมตตาแก่โลกทั้งหลาย อัลลอฮ์ทรงสนับสนุนเขาด้วยปาฏิหาริย์ เช่น การทำให้คนตายฟื้น และรักษาคนตาบอดแต่กำเนิดและคนโรคเรื้อน ด้วยการอนุมัติจากพระองค์ แต่เขา**ไม่ได้อ้างความเป็นพระเจ้า** หากแต่กล่าวว่า: {แท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด} [มรยัม: 36].

ส่วนนบีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام) นั้น เป็น**ตราประทับแห่งบรรดานบีและศาสนทูต** อัลลอฮ์ทรงส่งเขามายัง**มนุษย์ทุกคน** ไม่ใช่แค่ชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเหมือนกับนบีก่อนหน้าเขา อัลลอฮ์ทรงประทาน**อัลกุรอาน** ซึ่งเป็นคัมภีร์นิรันดร์ที่ทรงรับรองว่าจะพิทักษ์รักษาไว้ และทำให้ศาสนของเขาเป็น**การปิดท้าย**ที่มากำกับสิ่งที่ถูกบิดเบือนไปก่อนหน้านี้ และรวบรวม**แก่นแท้ของศรัทธา**ที่บรรดานบีทุกคนนำมา นบีอีซา (อะลัยฮิสสลาม) ถูกส่งมาในช่วง**เวลาที่จำกัด**สำหรับวงศ์วานอิสราเอลเท่านั้น ในขณะที่มุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام) ถูกส่งมาสำหรับ**มนุษย์ทุกคนจนถึงวันสิ้นโลก** ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์จึงตรัสว่า: {และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย} [สะบะฮ์: 28].

ยิ่งไปกว่านั้น อีซา (อะลัยฮิสสลาม) **ไม่ได้ถูกฆ่าหรือถูกตรึงกางเขน**ตามที่บางคนอ้าง แต่ถูกอัลลอฮ์ทรงยกขึ้นไปยังพระองค์ และจะ**กลับมาอีกครั้ง**ในยุคสุดท้ายเพื่อทำลายไม้กางเขน ฆ่าอัลดัจญาล (ผู้วางกลลวง) และ**ปกครองด้วยความยุติธรรมตามชะรีอะฮ์** (กฎหมาย) ของมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام) เป็นการยืนยันถึงเอกภาพของศาสนาแห่งพระเจ้า และการที่อิสลามคือ**บทสรุปของศาสนทั้งหมด**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ดังนั้น อีซา (อะลัยฮิสสลาม) คือศาสนทูตผู้ทรงเกียรติจากอูลูล อัลอิมิ ผู้เผยแผ่จากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัด (คือ ลัลลอฮ์อะลัยฮิเวสَّلัลม) คือ**ตราประทับแห่งบรรดาศาสนทูต** ซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้ศาสน์แห่งพระเจ้าสำหรับมนุษย์ทั้งหมด **สมบูรณ์**ด้วยการเชิญชวนของเขา ทั้งสองเป็น**นบีที่แท้จริง** แต่พระองค์ทรงให้**การเป็นนบีสิ้นสุด**ลงด้วยมุฮัมมัด (คือ ลัลลอฮ์อะลัยฮิเวสَّلัลม) และให้แสงแห่งการชี้นำสมบูรณ์ด้วย ท่าน

3. อีซา (เยชู) ในอิสลามคือใคร?

อีซา (อะลัยฮิสสลาม) เป็นหนึ่งใน**ศาสนทูตที่ยิ่งใหญ่ที่สุด**ของ อัลลอฮ์ และเป็นหนึ่งใน**อูลูล อัลอิมิ** (ผู้มีความมุ่งมั่น) ที่อัลลอฮ์ทรงเลือกสรรด้วยศาสน์ที่ยิ่งใหญ่เพื่อนำทางมนุษย์ เขาถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานหลายครั้งด้วย**ความเคารพและความยกย่อง**อย่างสูง และถือเป็นหนึ่งในบรรดานบีที่ได้รับสถานะพิเศษในอิสลาม อีซา (อะลัยฮิสสลาม) **เกิดด้วยปาฏิหาริย์ของพระเจ้าโดยไม่มีบิดา** เมื่ออัลลอฮ์ทรงเป่าวิญญาณของพระองค์ในมَرْยัม (มารีย์) พรหมจารีผู้บริสุทธิ์ พระองค์ตรัสว่า: {แท้จริง อัล-มะซีหฺ อีซา บุตรของมَرْยัม เป็นเพียงศาสนทูตของอัลลอฮ์ และเป็นพจนารถของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานแก่มَرْยัม และเป็นวิญญาณหนึ่งจากพระองค์} [อัน-นิสาฮ์: 171]. การกำเนิดของเขาเป็น**สัญญาณที่แสดงถึงอำนาจของอัลลอฮ์ เหมือนกับอาดัมที่ถูกสร้างโดยไม่มีพ่อและแม่ อัลลอฮ์ทรงสร้างอีซาโดยมีแม่แต่ไม่มีพ่อ** เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ว่าเมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใด พระองค์เพียงแต่กล่าวแก่มันว่า "จงเป็น" แล้วมันก็เป็น" [อัล-บะเกาะเราะฮ์: 117].

อัลลอฮ์ทรงส่งเขาไปยัง**วงศ์วานอิสราเอล**หลังจากที่พวกเขา บิดเบือนชะรีอะฮ์ของมุซา (โทราห์) เขาได้เชิญชวนพวกเขาให้

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

นมัสการอัลลอฮ์องค์เดียว ให้กลับตัว กลับใจ และทำความดี อัลลอฮ์ทรงสนับสนุนเขาด้วย**ปาฏิหาริย์**: เขารักษาคนตาบอดแต่กำเนิดและคนโรคเรื้อนให้หายได้ ทำให้คนตายฟื้นด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์ และแจ้งให้ผู้คนทราบถึงสิ่งที่พวกเขากินและสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ในบ้าน

แต่หลายคนในหมู่ชนของเขา**ปฏิเสธ**เขาและพยายามฆ่าเขา อัลลอฮ์จึงทรงช่วยเขาและ**ยกเขาขึ้น** ไปยัง**พระองค์** ดังที่**พระองค์** ตรัสว่า: {พวกเขาไม่ได้ฆ่าเขา และไม่ได้ตรึงเขากับไม้กางเขน แต่เป็นผู้ถูกทำให้เหมือนแก่พวกเขา... ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงยกเขาขึ้นไปสู่**พระองค์**}

[อัน-นิสาอ์: 157-158]. **น**

อิสลามสอนเราว่า อีซาเป็น**บ่าวและศาสนทูตของอัลลอฮ์ ไม่ใช่บุตรของอัลลอฮ์หรือเป็นพระเจ้า** เขาเป็นมนุษย์ที่ได้รับเกียรติ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงเลือกสำหรับศาสนของพระองค์ เช่นเดียวกับที่ทรงเลือกมูฮัมหมัด มูซา อิบรอฮีม และบรรดานบีอื่น ๆ

อีซา (อะลัยฮิสสลาม) จะ**กลับมามีอีกครั้ง**ในยุคสุดท้ายก่อนวันกิยามะฮ์ เพื่อทำลายไม้กางเขน ฆ่าอัลดัจญาล และ**ปกครองด้วยชะรีอะฮ์ของอิสลาม**ที่มูฮัมหมัด (คือ

ลัลลอฮ์อะลัยฮิวัสสลาม) นำมา จากนั้นเขาจะเสียชีวิตแบบมนุษย์ และถูกฝังในโลกนี้

ดังนั้น **การศรัทธาต่ออีซา** (อะลัยฮิสสลาม) จึงเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อของมุสลิม เราเชื่อในเขาเหมือนที่เราเชื่อในบรรดานบีทั้งหมดของอัลลอฮ์ และเรารักเขาอย่างมาก แต่เรา**นมัสการ**

อัลลอฮ์ผู้ทรงส่งเขามา ไม่ใช่ตัวเขา ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า: {แท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด นี่คือนทางที่เที่ยงตรง} [อาลี อิมรอน: 51].

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

4. **มุสลิมเชื่อหรือไม่ว่าอีซาคืออัลลอฮ์หรือบุตรของอัลลอฮ์?**

ไม่ มุสลิม**ไม่เชื่อ**ว่าอีซา (อะลัยฮิสสลาม) คืออัลลอฮ์หรือบุตรของอัลลอฮ์ แต่เชื่อว่าเขาเป็น**นบีผู้ทรงเกียรติ บ่าวและศาสนทูตของอัลลอฮ์** ซึ่งถูกส่งมาเพื่อนำทางวงศ์วานอิสราเอลให้**มีศการอัลลอฮ์องค์เดียว** ไม่มีภาคใด ๆ แก่พระองค์ อิสลาม**ปฏิเสธ**แนวคิดที่ว่าอัลลอฮ์ทรงมีบุตรอย่างสิ้นเชิง เพราะอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งทรง**บริสุทธิ์**จากคุณลักษณะของสิ่งถูกสร้าง พระองค์คือผู้สร้างทุกสิ่งและไม่ต้องการบุตรหรือภาคี อัลลอฮ์ตรัสว่า: {พระองค์มิได้ให้กำเนิด และมีได้ถูกกำเนิด และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์} [อัล-อิคลาศ: 3-4].

ส่วนอีซา (อะลัยฮิสสลาม) นั้นเป็น**มนุษย์**ที่ถูกสร้างมาเหมือนมนุษย์ทั่วไป เขากินอาหารและเดินในตลาด ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า: {อัล-มะซีหฺ บุตรของมัรยัมมิได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นศาสนทูตเท่านั้น ซึ่งบรรดาศาสนทูตได้ล่องลับไปก่อนหน้าเขาแล้ว และมารดาของเขาก็เป็นสตรีที่สัตย์จริง ทั้งสองเคยรับประทานอาหาร} [อัล-มาอิดะฮ์: 75].

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งคือ**ผู้สร้าง**ที่ไม่เหมือนใครในบรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ในขณะที่อีซาเป็นสิ่งถูกสร้างที่ได้รับเกียรติซึ่งอัลลอฮ์ทรงส่งมาพร้อมกับศาสนอันยิ่งใหญ่ อีซาเอง**ได้ยืนยันในอัลกุรอาน**ว่าเขาเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ ไม่ใช่พระเจ้า โดยกล่าวว่า: {แท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด นี่คือทางที่เที่ยงตรง} [มัรยัม: 36].

ดังนั้น อิสลามจึงวางสิ่งต่าง ๆ ไว้ในที่ที่ถูกต้อง: อีซา (อะลัยฮิสสลาม) เป็นนบีที่รักในหมู่มุสลิม แต่**การนมัสการมีไว้สำหรับอัลลอฮ์**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ฮุซัยฟะฮ์ ผู้ทรงส่งเขามาและส่งบรรดานบีทั้งหมดมา และพระองค์ไม่มีภาคีในการเป็นพระเจ้าหรือในการสร้าง

5. จุดยืนของอิสลามต่อหลักคำสอนเรื่องการตรึงกางเขน และการไถ่บาปคืออะไร?

มุสลิม**ไม่เชื่อ**ในหลักคำสอนเรื่องการตรึงกางเขนและการไถ่บาปตามที่มีอยู่ในศาสนาคริสต์ เพราะพวกเขาเห็นว่ามัน**ไม่สอดคล้องกับความยุติธรรม**ของอัลลอฮ์ และ**สติปัญญา**ของพระองค์ และ**ไม่สอดคล้อง**กับสิ่งที่บรรดานบีทุกคนนำมาในด้านการเชิญชวนสู่เตาฮีด (เอกภาพ) และความรับผิดชอบส่วนบุคคลต่อบาป อัลกุรอาน**ประกาศอย่างชัดเจน**ว่าอีซา (อะลัยฮิสสลาม) **ไม่ได้ถูกฆ่าหรือถูกตรึงกางเขน** แต่ถูกอัลลอฮ์ช่วยให้รอดและทรงยกเขาขึ้นไปยังพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสว่า: {พวกเขาไม่ได้ฆ่าเขา และไม่ได้ตรึงเขาบนไม้กางเขน แต่เป็นผู้ถูกทำให้เหมือนแก่พวกเขา... ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงยกเขาขึ้นไปสู่พระองค์} [อัน-นิสาฮ์: 157-158]. ความหมายของโองการนี้คือ อัลลอฮ์ทรงทำให้คนอื่นมีรูปร่างคล้ายอีซา ดังนั้นชาวยิวจึงคิดว่าพวกเขาตรึงเขาบนไม้กางเขนแล้ว ในขณะที่อัลลอฮ์ทรงยกอีซาขึ้นไปสู่พระองค์ในสภาพที่มีชีวิต เพื่อเป็นการรักษาและให้เกียรติแก่เขา ส่วนแนวคิดเรื่อง**การไถ่บาป** คือการที่อัลลอฮ์ทรงส่งบุตรของพระองค์ - อัลลอฮ์ทรงส่งจากสิ่งนั้น - ให้ถูกฆ่าเพื่อ**ลบล้างบาป**ของมนุษย์ แนวคิดนี้**ถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง**ในอิสลาม เพราะอิสลามตั้งอยู่บนหลักการของความยุติธรรมและความรับผิดชอบส่วนบุคคล ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า: {และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้} [อัล-อันอาม: 164] นั่นคือ ไม่มีใครรับผิดชอบต่อบาปของผู้อื่น

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง และอัลลอฮ์ทรง
รับการสารภาพผิดจากบ่าวของพระองค์โดยตรง **โดยไม่มีการ
ไถ่เกลี้ยหรือเลือด** อัลลอฮ์ตรัสว่า: {จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้อัลลอฮ์บรรดาบ่าวของข้า ผู้ที่จะเมตตาต่อตัวของพวกเขาสอง
พวกท่านอย่าได้หมดหวังจากความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งปวง} [อัลช-ชุกร: 53].
ดังนั้น ในทัศนะของอิสลาม อีซาไม่ได้ถูกตรึงกางเขน ไม่ได้ถูกฆ่า
และมนุษย์**ไม่จำเป็นต้องมีการไถ่บาปด้วยเลือดของเขา** เพราะ
อัลลอฮ์ทรงยุติธรรมและเมตตา พระองค์จะทรงอภัยให้แก่ผู้ที่
สารภาพผิดและศรัทธาต่อพระองค์ โดยที่**ไม่ต้องลงโทษผู้
บริสุทธิ์แทนผู้ทำบาป** การให้อภัยในอิสลามไม่ได้มาจาก
ไม้กางเขน แต่มาจากการสำนึกผิด ศรัทธา และการทำงานที่ดี

6. มุสลิมเชื่อในพระพุทธรเจ้าหรือไม่?

มุสลิม**ไม่เชื่อ**ในพระพุทธรเจ้าว่าเป็นนบีหรือพระเจ้า และไม่ปฏิบัติ
ตามคำสอนทางศาสนาของเขา เพราะอิสลามตั้งอยู่บนการ**เตาฮีด
(เอกภาพ)** ของอัลลอฮ์องค์เดียวผู้ทรงเอกะ ไม่มีภาคใด ๆ แก่
พระองค์ ในขณะที่คำสอนของศาสนาพุทธ – ดังที่เป็นอยู่ใน
ปัจจุบัน – **ไม่ได้ตั้งอยู่บนการศรัทธาต่อพระเจ้าผู้สร้าง** แต่เป็น
ปรัชญาและจริยธรรมเพื่อเข้าถึงความสงบภายใน
อย่างไรก็ตาม อิสลามสั่งให้มีความ**ยุติธรรมและความเป็นธรรม**
จึงไม่เยาะเย้ยผู้ที่นับถือศาสนาใด ๆ แต่เชิญชวนพวกเขาด้วย
สติปัญญาและการตักเตือนที่ดี อัลลอฮ์ตรัสว่า: {จงเรียกร้องไปสู่
แนวทางแห่งพระเจ้าของเจ้าโดยสุจริตและด้วยการตักเตือนที่ดี
งาม} [อัน-นะหฺล: 125].

พระพุทธรเจ้า**อาจเป็นบุคคลที่ชาญฉลาด**ที่เชิญชวนให้ทำความดี
หรือละทิ้งความปรารถนา แต่**ไม่มีหลักฐานในวะฮีย์** (อัลกุรอาน
หรือซุนนะฮ์) ที่พิสูจน์ว่าเขาเป็นนบีที่มาจากอัลลอฮ์ หากเขาเป็นน

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

บี อัลลอฮ์ก็จะทรงชี้แจงเช่นเดียวกับที่ทรงชี้แจงชื่อของนบีคนอื่น ๆ

การศรัทธาในอิสลามจำกัดอยู่เฉพาะนบีที่อัลลอฮ์**ได้ส่งมาจริง** และได้แจ้งให้เราทราบเกี่ยวกับพวกเขาเท่านั้น ซึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ: นูหฺ อิบรอฮีม มุซา อีซา และมุฮัมมัด (คือ ลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام)

สรุป: มุสลิมเคารพมนุษย์ทุกคน และเชื่อว่าอัลลอฮ์ทรงส่งศาสนทูตไปยังทุกประชาชาติ แต่พวกเขา**ไม่เชื่อว่าพระพุทธรเจ้าเป็นนบี และไม่บูชาเขา** เพราะการนมัสการในอิสลามมีไว้สำหรับอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับสิ่งถูกสร้าง ไม่ใช่สำหรับรูปปั้น และไม่ใช่มนุษย์ ไม่ว่าเขาจะฉลาดเพียงใดก็ตาม

7. ใครเป็นผู้เขียนอัลกุรอาน หากนบี (คือ ลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้?

นบีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) เป็น**อุมมียฺ** (ผู้ไม่รู้หนังสือ) ซึ่งหมายความว่าเข**อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้** ในความเป็นจริง นี่ไม่ใช่ข้อบกพร่อง แต่เป็น**ปาฏิหาริย์**ที่ยืนยันว่าอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ ไม่ใช่คำพูดของมนุษย์ อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่อยู่ใน**ระดับสูงสุด**ของความไพเราะทางภาษา วิทยาศาสตร์ และความแม่นยำ มันประกอบด้วยนิติบัญญัติ สติปัญญา และข่าวสารเร่งลับที่ไม่มีใครรู้ในสมัยของนบี แล้วมันจะเป็นไปได้อย่างไรที่สิ่งเช่นนี้จะมาจากชายที่ไม่ได้รับการสอน การอ่านและการเขียน?

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ทรงชี้แจงเรื่องนี้ด้วยพระองค์เองในอัลกุรอาน โดยตรัสว่า: {และเจ้ามิได้เคยอ่านคัมภีร์ใด ๆ ก่อนมัน และมิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวเท็จก็จะสงสัย} [อัล-อังกะบุต: 48]. นั่นคือ โอ์ มุฮัมมัด ท่านไม่เคยอ่านคัมภีร์ใด ๆ มาก่อน และไม่เคยเขียนด้วยมือของท่าน เพื่อไม่ให้

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ผู้คนสงสัยและกล่าวว่าท่านได้ลอกเลียนอัลกุรอานมาจากคัมภีร์ก่อนหน้า

ดังนั้น **ใครคือผู้เขียนอัลกุรอาน?** คำตอบ: อัลกุรอานคือ **พระดำรัสของอัลลอฮ์** ซึ่งทรงประทานลงมายังนบีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) โดยผ่านญิบรียล (ทูตสวรรค์กาเบรียล) (อะลัยฮิสสลาม) และนบีก็นำมาตามที่เขาได้ยินจากญิบรียล จากนั้น **สหายนักเขียน** (เช่น: ซัยด์ อิบน์ ซอบิต, อะลี อิบน์ อบี ฏอลิบ, อุบัย อิบน์ กะอ์บ และท่านอื่น ๆ ขออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยพวกเขา) ก็ **บันทึก** ไว้ในสมัยของท่าน

นบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) จะ **ทบทวน** อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมากับญิบรียลทุกปี และในปีสุดท้ายของชีวิตของท่าน ท่านได้ทบทวนสองครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันความสมบูรณ์ของมัน หลังจากการเสียชีวิตของท่าน สหายได้ **รวบรวม** อัลกุรอานไว้ในเล่มเดียวในสมัยของอบูบักร์ อัศ-ศิดดีก จากนั้นก็มีการ **คัดลอก** ในสมัยของอุสมาน อิบน์ อффาน และแจกจ่ายไปยังศูนย์กลางของอิสลาม

ดังนั้น นบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام) **ไม่ได้ "แต่ง"** อัลกุรอาน แต่ **สื่อสาร** มันตามที่ได้รับการวะฮีย์ และนี่คือหนึ่งในหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความจริงของท่าน เพราะเป็นไปได้ที่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ซึ่งไม่ได้อ่านหรือเขียน และไม่ได้ศึกษาจากใคร จะนำมาซึ่งคัมภีร์ที่น่าทึ่งทางมนุษย์ เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าประวัติศาสตร์ และยังคงเป็นปาฏิหาริย์ในภาษา สำนวนโวหาร และนิติบัญญัติจนถึงทุกวันนี้

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

8. อิสลามหรืออัลกุรอานเอาเรื่องราวมาจากอัลอินญิล (กอสเปล) หรือไม่?

อัลกุรอาน**ไม่ได้**นำมาจากอัลอินญิล (กอสเปล) หรือคัมภีร์ใด ๆ ก่อนหน้า แต่เป็น**วะฮีย์ใหม่**จากอัลลอฮ์ ซึ่งมา**ยืนยัน**สิ่งที่อยู่ก่อนหน้านั้น และ**แก้ไข**สิ่งที่ถูกบิดเบือนไปแล้ว

อัลกุรอานเองได้ชี้แจงข้อเท็จจริงนี้ในพระดำรัสของอัลลอฮ์: {และเราได้ประทานคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ให้แก่เจ้าด้วยสัจธรรม เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีอยู่ก่อนหน้านั้น และเป็นผู้ค้ำประกันเหนือคัมภีร์นั้น} [อัล-มาอิดะฮ์: 48].

นั่นคือ อัลลอฮ์ทรงประทานอัลกุรอานลงมาเพื่อ**ยืนยันหลักการ**ของศาสนาก่อนหน้า (เช่น เตาฮีด การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการพินคืนชีพ) และเพื่อเป็น**แหล่งอ้างอิง**ที่ตัดสินสิ่งที่มาก่อนหน้านี้ และเปิดเผยสิ่งที่ถูกบิดเบือนไปแล้ว

เรื่องราวที่คล้ายคลึงกันระหว่างอัลกุรอาน อัตเตวารอฮ์ (โทราห์) และอัลอินญิล (กอสเปล) — เช่น เรื่องราวของนุห มูซา อิบรอฮีม และอีซา — **ไม่ได้ถูกคัดลอกหรือทำซ้ำ** แต่เป็น**ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เดียวกัน**ที่เกิดขึ้นจริง เพราะแหล่งที่มาของมันเป็น**แหล่งเดียวกัน**: อัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติและสูงส่ง แต่ความแตกต่างคือ สิ่งที่ถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานคือ**สูตรที่ถูกต้อง**และ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ได้รับการชำระจากการบิดเบือนของมนุษย์ที่เข้าสู่คัมภีร์ก่อนหน้านี้ตลอดหลายศตวรรษ

หลักฐานทางสติปัญญาคือ นบี (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิอะสَّلَام)

เป็นผู้ไม่รู้หนังสือ ไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ และไม่เคยเรียนรู้จากผู้มีคัมภีร์คนใด ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า: {และเจ้ามิได้เคยอ่านคัมภีร์ใด ๆ ก่อนมัน และมิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวเท็จก็จะสงสัย} [อัล-อังกะบุด: 48].

เป็นไปได้ที่เขาจะลอกเลียนจากอัลเตารอฮ์หรืออัลอินญีล ในเมื่อเขาไม่ได้อ่านมันเลยตั้งแต่แรก และคัมภีร์เหล่านี้ก็**ไม่มีให้บริการ**แก่ชาวอาหรับในมักกะฮ์ด้วยภาษาอาหรับของพวกเขา นอกจากนี้

เรื่องราวในอัลกุรอานยังแตกต่างกันในความหมายและวัตถุประสงค์

จากเรื่องราวในคัมภีร์ก่อนหน้านี้ มันไม่ได้เล่าเหตุการณ์เพียงเพื่อการบรรยายทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่เพื่อเป็น

บทเรียนและการอบรมทางศรัทธา ตัวอย่างเช่น: เรื่องราวของยูซุฟ (อะลัยฮิสสลาม) ในอัลกุรอานมาพร้อมกับความสมบูรณ์ในบทเดียว ซึ่งมีบทเรียนเกี่ยวกับการอดทนและความบริสุทธิ์ ขณะที่ในอัลเตารอฮ์ถูกกล่าวถึงในรูปแบบที่ต่างกันและมีรายละเอียดที่ไม่เหมาะสมกับสถานะของบรรดานบี

ดังนั้น **ความจริงคือ อิสลามไม่ได้นำมาจากอัลอินญีล** แต่มาจาก**แหล่งที่มาของพระเจ้าเดียวกัน**ที่ประทานอัลอินญีลและอัลเตารอฮ์ลงมา แต่มาเพื่อ**ฟื้นฟูหลักการของศาสนา**ให้กลับสู่ความบริสุทธิ์เดิม: การนมัสการอัลลอฮ์องค์เดียวโดยไม่มีภาคี และแก้ไขสิ่งที่มนุษย์หลงผิดไปตามกาลเวลา

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

9. มีการกล่าวถึงนบีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ในคัมภีร์ไบเบิลหรือไม่? และที่ไหน?

ใช่ มีการกล่าวถึงนบีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ในคัมภีร์ไบเบิล แต่ในลักษณะของ**คำพยากรณ์และการอ้างถึง** **ไม่ได้ระบุชื่ออย่างชัดเจน** เพราะคัมภีร์ก่อนหน้านี**ไม่ได้รับการพิทักษ์รักษาอย่างสมบูรณ์**ตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา จึงมีการบิดเบือนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า: {พวกเขาบิดเบือนถ้อยคำจากที่ของมัน} [อัน-นิสาอ์: 46].

อย่างไรก็ตาม ยังคงมี**การอ้างถึงที่ชัดเจน**ที่บ่งชี้ถึงนบีคนสุดท้าย (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ซึ่งผู้ศึกษาที่เป็นธรรมสามารถพิจารณาได้ภายใต้แสงของข้อความต้นฉบับ ต่อไปนี้คือตำแหน่งที่สำคัญที่สุดที่มีการกล่าวถึงคำพยากรณ์ถึงท่าน:

ประการแรก: ในอัลเตารอฮ์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:18)

“เราจะให้ผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งเกิดขึ้นแก่พวกเขาจากท่ามกลางพี่น้องของพวกเขาอย่างเจ้า และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวแก่เขาทั้งหลายตามที่เราบัญชา” ข้อความนี้ถูกกล่าวโดยอัลลอฮ์แก่ท่านมูซา (อะลัยฮิสสลาม) และได้สัญญาว่าจะส่งผู้เผยพระวจนะ “จากท่ามกลางพี่น้องของพวกเขา” — นั่นคือจาก**วงศ์วานอิสราเอล**

พี่น้องของวงศ์วานอิสราเอล — เพราะวงศ์วานอิสราเอลเป็นลูกหลานของยะกูบ บุตรของอิสรหาค และวงศ์วานอิสมาอีลเป็นลูก

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

หลานของอิสมาอีล พี่ชายของเขา มุฮัมมัด (คือ ลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلัลม) มาจาก**วงศ์วานอิสมาอีล** คำกล่าวที่ว่า “เราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา” เป็นการ**อ้างถึงที่จะเถียง**ว่านบี (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلัลม) ได้รับวะฮีย์โดยตรงจากญิบริล และจากนั้นก็**อ่านมันต่อผู้คน** โดยที่เขาไม่ได้เขียนหรืออ่านมัน ซึ่งเป็นคุณลักษณะของมุซาและมุฮัมมัด (อะลัยฮิมัสสลาม) ทั้งคู่

ประการที่สอง: ในอัลอินญิล (ยอห์น บทที่ 14, 15, 16)

พระมะซีหฺ (อะลัยฮิสสลาม) **กล่าวถึงหลายครั้ง**ถึงการมาของ “ปาราเคลโทส” หรือ “ฟาราคลิต” (ในภาษากรีก: Parakletos) ซึ่งหมายถึง **ผู้ปลอบโยน** หรือ **นบีที่ได้รับคำชม** หรือผู้ที่จะถูกส่งมาหลังจากฉัน พระเยซูกล่าวในยอห์น 16:13 ว่า: “เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงมาถึงแล้ว ท่านจะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะท่านจะไม่พูดตามใจชอบ แต่ท่านจะพูดทุกสิ่งที่ท่านได้ยิน” คำอธิบายนี้**ไม่ตรงกับ** “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ตามที่บางคนคิด เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์มีอยู่จริงก่อนและหลังพระคริสต์ แต่ “ผู้ที่มาหลังจากฉัน” นี่เป็น**บุคคล**ที่ถูกส่งมาจากอัลลอฮ์ เขาได้ยินวะฮีย์และพูดตามนั้น นั่นคือนบีคนใหม่ ซึ่งคุณลักษณะนี้**ตรงกับมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلัลม) เท่านั้น**

คำว่า Parakletos ในภาษากรีกมีความหมายใกล้เคียงกับ Periclytos ซึ่งหมายถึง “**อะฮฺมัด**” หรือ “**ผู้ได้รับคำชม**” ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับที่กล่าวถึงในอัลกุรอาน: {และเมื่ออีซาบุตรของมัรยัมกล่าวว่า โอ้วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน เป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่ก่อนหน้าฉันจากอัลเตารอฮ์ และเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงศาสนทูตคนหนึ่งที่จะมาภายหลังฉัน ชื่อของเขาคือ อะฮฺมัด} [อัล-ศ็อฟ: 6].

ประการที่สาม: ในอิสยาห์ 42

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

มีการอธิบายถึง**ปาวของอัลลอฮ์**ที่จะนำ**คัมภีร์ใหม่**มาและนำสัจธรรมไปสู่ประชาชาติ: “ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราที่เราได้อุปถัมภ์ไว้ ผู้ที่เราเลือกสรรและเป็นที่พอใจของเรา... เขาจะไม่ท้อแท้หรือหักใจลง จนกว่าเขาจะสถาปนาความยุติธรรมบนแผ่นดิน และแผ่นดินจะรอคอยชะรีอะฮ์ของเขา”

คุณลักษณะเหล่านี้**ไม่ตรงกับใคร**เลยนอกจากมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิอะสَّلَام) เพราะเขาคือผู้ที่นำ**ชะรีอะฮ์ใหม่**มาสู่โลกทั้งใบ และเป็น**ปาวของอัลลอฮ์**ในมักกะฮ์ (คาบสมุทรอาหรับ) ซึ่งถูกเรียกว่า “เกาะซีเราะฮ์” (แผ่นดิน) ในตำราโบราณ**สรุป** คัมภีร์ไบเบิล แม้จะมีการบิดเบือน แต่ก็ยังคงมี**คำพยากรณ์ที่ชัดเจน**เกี่ยวกับการมาของนบีคนสุดท้าย (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิอะสَّلَام) ซึ่งมุซาและอีซา (อะลัยฮิมัสสลาม) ได้ประกาศไว้ อัลลอฮ์ทรงยืนยันความหมายนี้ในอัลกุรอานโดยตรัสว่า: {บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนทูต ซึ่งเป็นนบีผู้ไม่รู้หนังสือ ซึ่งพวกเขาพบว่ามีเขียนไว้ที่พวกเขาในอัตเตารอฮ์และอัลอินญีล} [อัล-อะฮ์รอฟ: 157].

ดังนั้น อิสลาม**ไม่ได้อ้างว่าศาสนขาดตอน** แต่ยืนยันว่าศาสนของมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิอะสَّلَام) คือ**ความต่อเนื่องตามธรรมชาติ**ของบรรดานบีก่อนหน้า ซึ่งได้แจ้งข่าวดีถึงเขา และเชิญชวนผู้คนให้หันมาสู่การอัลลอฮ์องค์เดียว

10. เราจะพูดได้อย่างไรว่ามุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิอะสَّلَام) เป็นนบีจากอัลลอฮ์ ในเมื่อเขาไม่ได้นำปาฏิหาริย์ที่รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสมาเหมือนมุซาหรืออีซา?

ประการแรก แนวคิดที่ว่านบิต้องนำ**ปาฏิหาริย์ทางวัตถุ**ที่ทุกคนมองเห็นมาด้วยนั้น **ไม่ใช่เงื่อนไขที่ถาวร**สำหรับการยืนยันความ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

จริงของการเป็นนบีเสมอไป เพราะจุดประสงค์ของปาฏิหาริย์คือ **เพื่อพิสูจน์ความจริงของศาสน** ไม่ใช่แค่ทำให้ตาพวาท่านนั้น อัลลอฮฺทรงสนับสนุนมุฮัมมัด (คือลัลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม) ด้วย **ปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด** ในประวัติศาสตร์มนุษย์ นั่นคือ **อัลกุรอาน** มันไม่ใช่คัมภีร์ธรรมดา แต่เป็น**ปาฏิหาริย์ทางปัญญา ภาษา นิติบัญญัติ และวิทยาศาสตร์** ที่จะคงอยู่จนถึงวันกิยามะฮ์ อัลลอฮฺทรง**ท้าทาย**ชาวอาหรับทุกคน ซึ่งอยู่ในจุดสูงสุดของความ สามารถทางภาษา ให้เอาสิ่งที่คล้ายกับมันมา หรือสืบชูเราะฮ์ หรือ แม้แต่ชูเราะฮ์เดียว พวกเขา**ไม่สามารถทำได้**แม้จะมีความเป็น ศัตรูต่อท่านก็ตาม อัลกุรอานไม่เพียงแต่ทำให้ชาวอาหรับ ประหลาดใจเท่านั้น แต่ยังทำให้**นักวิทยาศาสตร์และนักคิด**ใน ทุกยุคสมัยประหลาดใจด้วย เพราะมันรวบรวม**ความไพเราะทาง ภาษาที่สมบูรณ์ วิธีคิดทางศีลธรรม วิสัยทัศน์ของจักรวาลที่ สมดุล และระบบชีวิตที่สมบูรณ์**

นอกจากนี้ นบี (คือลัลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม) **อ่านไม่ออกและ เขียนไม่ได้** และไม่เคยเรียนรู้จากใคร เป็นไปได้อย่างไรที่คนไม่รู้ หนังสือในสภาพแวดล้อมที่เรียบง่ายในทะเลทราย จะนำคัมภีร์ที่ เปลี่ยนแปลงเส้นทางประวัติศาสตร์ สถาปนาอารยธรรมที่คงอยู่มา นานหลายศตวรรษ? **สิ่งนี้เพียงอย่างเดียว**เป็นหลักฐานที่ชัดเจน ว่ามันคือ**วะฮียจากอัลลอฮฺ** ไม่ใช่การสร้างของมนุษย์

ในด้าน**ปาฏิหาริย์ทางประสาทสัมผัส** นบี (คือ ลัลลอฮฺอะลียะฮฺวะสัลลัม) มีหลายอย่าง และผู้คนได้เห็นด้วย ตาของพวกเขาเอง: -**ดวงจันทร์แยกออก** นี่เป็นเหตุการณ์ที่ บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ ซึ่งชาวมักกะฮ์เห็นและกล่าวว่า: "มุฮัมมัดใช้มายากลกับเรา" -**น้ำไหลออกมาจากนิ้วของท่าน** จนกระทั่งผู้คนหลายร้อยคนดื่มและอาบน้ำละหมาด -**การทำให้ ปริมาณอาหารเพียงเล็กน้อยเพิ่มขึ้น** จนกระทั่งคนจำนวนมาก อิ่ม -**การเดินทางกลางคืนและการขึ้นสู่สวรรค์** ซึ่งอัลลอฮฺทรง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แสดงให้เห็นถึงสัญญาณที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ -**การแจ้งข่าว
เร้นลับ** เช่น การพิชิตเปอร์เซียและโรมัน การปรากฏของสัญญาณ
วันกียามะฮ์ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงตามที่ท่านได้กล่าวไว้
ทั้งหมด

แต่โปรดจำไว้ว่า อิสลาม**ไม่ได้ทำให้การศรัทธาตั้งอยู่บนการ
เห็นปาฏิหาริย์เพียงอย่างเดียว** แต่ตั้งอยู่บน**สติปัญญาและ
วิจารณ์ญาณ** ปาฏิหาริย์**พิสูจน์ความจริง** และสติปัญญา
ตระหนักถึงปัญญาเบื้องหลังศาสน์

ดังนั้น มุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) **ไม่ต้องการ
ปาฏิหาริย์ชั่วคราว**ที่จะหายไปหลังจากการตายของผู้ที่เห็นมัน
แต่มาพร้อมกับ**ปาฏิหาริย์นิรันดร์ที่มีชีวิต**ที่ได้รับการต่ออายุใน
ทุก ๆ รุ่น: **อัลกุรอาน** ซึ่งมนุษย์ทุกคนสามารถอ่านและไตร่ตรอง
ความมหัศจรรย์ของมันด้วยสติปัญญาและหัวใจของเขา

11. เหตุใดพวกท่านจึงบูชาท่านมุฮัมมัด? (ทำไมถึงบูชาท่าน มุฮัมมัด?)

นี่คือหนึ่งใน**ความเข้าใจผิด**ที่ใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับอิสลามมุสลิม**ไม่
เคยบูชาท่านมุฮัมมัด** (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) เลย แต่พวก
เขาบูชา**อัลลอฮ์เพียงองค์เดียว**ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และท่านมุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) คือ**บ่าวของ
อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์** ดังที่ได้กล่าวไว้ในการกล่าว
คำปฏิญาณ (ตะชะฮุด) ในการละหมาด:

“และฉันขอปฏิญาณว่า มุฮัมมัดคือ**บ่าวของอัลลอฮ์และ
เราะซูลของพระองค์**”

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

การเคารพสักการะในอิสลามจะมุ่งไปที่**อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น** — ไม่ใช่ศาสดา, ไม่ใช่มะลัก (ทูตสวรรค์), ไม่ใช่วะลี (นิกบุญ) และไม่ใช่วัตถุใดๆ

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“และเราได้ส่งเราะซูลคนใดมาก่อนหน้าเจ้า เว้นแต่เราจะวะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าเถิด” (อัล-อัมบิยาฮ์: 25)}

ท่านมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม) คือผู้ถ่ายทอดจากอัลลอฮ์ ไม่ใช่หุ่นส่วนของพระองค์

เรารักท่านเพราะท่านรักเรา, สอนหนทางสู่อัลลอฮ์แก่เรา, และเสียสละเพื่อถ่ายทอดศาสน์ แต่ความรักของเราต่อท่านไม่ถือเป็นการบูชา หากแต่เป็นการเชื่อฟังและให้เกียรติตามที่อัลลอฮ์ทรงสั่งใช้

แม้แต่ท่านนบีเองก็ห้ามไม่ให้ผู้คนยกย่องท่านจนเกินเหตุ ท่านกล่าวว่า:

“พวกท่านอย่าได้สรรเสริญฉันเกินเลยเช่นที่ชาวคริสต์สรรเสริญบุตรของมัรยัม แท้จริงฉันเป็นเพียงบ่าว ดังนั้นจงกล่าวว่า ‘บ่าวของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์’”

(รายงานโดยอัล-บุคอรี)

ส่วนการขอความจำเริญและความสันติ (เศาะละวาตและสะลาม) แก่ท่านนั้น ไม่ใช่การบูชาท่าน หากแต่เป็นการวิงวอนขอจากเราให้อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านและยกระดับฐานะของท่าน ดังนั้น เราไม่ได้ขอสิ่งใดจากท่านมุฮัมมัด แต่เราขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงให้เกียรติท่านมุฮัมมัด

เช่นเดียวกับที่คุณกล่าวในการละหมาดว่า:

“โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงประทานความจำเริญแก่มุฮัมมัด”

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ซึ่งหมายถึง: โอ้ อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงสรรเสริญมุฮัมมัด และเพิ่มพูนความเมตตาแก่ท่าน
อิสลามได้เตือนอย่างรุนแรงต่อการบูชาสิ่งถูกสร้างใดๆ แม้กระทั่ง ศาสดา
อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสเกี่ยวกับท่านอีซา (อะลัยฮิสลาม) ว่า:
{“อัล-มะซีหฺ บุตรของมัรยัมนั้นมิได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นเราะซูลคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดาเราะซูลได้ล่วงลับไปก่อนหน้าเขา แล้ว” (อัล-มาอิเดฮ์: 75)}

และท่านมุฮัมมัด (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ก็เช่นกัน: ท่านเป็นเราะซูล (ผู้ส่งสาร) ไม่ได้ถูกบูชา แต่ถูกปฏิบัติตาม
ท่านคือผู้นำทางของเราไปสู่อัลลอฮ์ ไม่ใช่จุดหมายปลายทางของเราในการเคารพสักการะ

สรุป:

มุสลิมไม่บูชาท่านมุฮัมมัด (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) แต่บูชาอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว
ท่านมุฮัมมัด (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) คือเราะซูลของอัลลอฮ์ที่มาเพื่อสอนผู้คนเรื่องเตฮะอีด (การให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์) และห้ามพวกเขาจากการตั้งภาคี
ความรักของเราต่อท่านจึงไม่ถือเป็นการบูชา หากแต่เป็นความสำนึกในบุญคุณและความจงรักภักดีต่อผู้ที่ชี้ทางไปสู่อัลลอฮ์แก่เรา

ส่วนที่สาม: คำถามเกี่ยวกับอิสลามในฐานะศาสนานา

1. อิสลามและคริสต์ต่างกันอย่างไร?

อิสลามและคริสต์มีจุดร่วมใน**รากฐานเดียว**ในแง่ที่ว่าทั้งสองเรียกร้องให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ (พระเจ้า) และศรัทธาในศาสนา แต่ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างทั้งสองคือเรื่องของ**เตฮะอีด**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

(**เอกภาพของพระเจ้า**), แนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าและศาสน์, และ
หนทางสู่การรอดพ้น (ความรอด)

ประการแรก: ด้านหลักศรัทธา (อะกีดะฮ์)

อิสลามตั้งอยู่บนเตาฮีดที่บริสุทธิ์ ซึ่งหมายความว่า อัลลอฮ์ทรง
เป็นเอกะ ไม่มีภาคี, ไม่เหมือนผู้ใดที่พระองค์ทรงสร้าง, ไม่ทรง
บังเกิดและไม่ทรงถูกบังเกิด

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์คือผู้ทรงเอกะ, อัลลอฮ์คือ
ที่พึ่ง, พระองค์ไม่ทรงบังเกิดและไม่ทรงถูกบังเกิด, และไม่มีผู้ใด
เสมอเหมือนพระองค์” (อัล-อิคลาศ: 1-4)}

ส่วนศาสนาคริสต์ (ในปัจจุบัน) ศรัทธาในหลักการ**ตรีเอกานุภาพ**:
ที่ว่า พระเจ้าคือ “พระบิดา, พระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่ง
เป็นหลักคำสอนที่ท่านอีซา (อะลัยฮิสลาม) **มิได้เรียกร้อง** หาก
แต่ปรากฏขึ้นหลายศตวรรษหลังท่านในการประชุมของศาสนจักร
ประการที่สอง: ในมุมมองของศาสนาต่อท่านอีซา (อะลัยฮิสลาม)
ในอิสลาม, ท่านอีซา (อะลัยฮิสลาม) เป็นศาสดาที่ทรงเกียรติองค์
หนึ่งในบรรดาศาสดาของอัลลอฮ์, ทรงประสูติจากมัรยัม (มารีย์)
พรหมจารีด้วยปาฏิหาริย์, และมิได้เป็นพระเจ้าหรือบุตรของพระเจ้า
อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“แท้จริงอุปมาของอีซา ณ ที่อัลลอฮ์นั้น ดังอุปมาของอาดัม ที่
พระองค์ทรงสร้างเขาจากดิน แล้วได้ตรัสแก่เขาว่า ‘จงเป็น’ แล้ว
เขาก็เป็นขึ้นมา” (อัล-อิมรอน: 59)}

ส่วนในศาสนาคริสต์, ท่านอีซาถูกมองว่าเป็น “บุตรของพระเจ้า”
หรือ “พระเจ้าในร่างมนุษย์” ซึ่งอิสลาม**ปฏิเสธ**โดยสิ้นเชิงเพราะ
ขัดแย้งกับหลักเตาฮีด

ประการที่สาม: ในเรื่องการรอดพ้น (ความรอด) และการอภัยโทษ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ในอิสลาม, การรอดพ้นเกิดขึ้นด้วยการสารภาพผิด (เตาบะฮ์), การงานที่ดี และการศรัทธาต่ออัลลอฮ์, และไม่มีใครแบกรับบาปของผู้อื่น

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

“และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้” (อัล-อันอาม: 164)}

ส่วนในศาสนาคริสต์, เชื่อกันว่าความรอดเกิดขึ้นจากการ**ถูกตรึงกางเขน**ของพระคริสต์เพื่อไถ่บาปให้แก่ผู้คน ซึ่งอิสลาม**ปฏิเสธ**โดยสิ้นเชิง เนื่องจากปฏิเสธแนวคิดที่ว่าอัลลอฮ์ทรงลงโทษผู้บริสุทธิ์แทนความผิดของผู้อื่น

ประการที่สี่: ในเรื่องศาสน์สุดท้าย

อิสลามศรัทธาในศาสดาทุกองค์, ตั้งแต่ท่านอาดัมจนถึงท่านอีซา, แต่เห็นว่าท่านมุฮัมมัด (คือลลลอฮ์อะลัยฮิอะซาลาม) เป็นศาสดาท่านสุดท้าย และมาเพื่อเติมเต็มศาสน์เตาฮีดเดียวกันกับที่ศาสดาท่านก่อนๆ ได้นำมา

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

“มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาของผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกท่าน แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และเป็นศาสดาคนสุดท้าย (คอตาม อัน-นะบียีน)” (อัล-อะห์ซาบ: 40)}

ส่วนศาสนาคริสต์จะหยุดอยู่ที่ศาสน์ของท่านอีซา (อะลัยฮิสลาม) และ**ไม่ศรัทธา**ในความเป็นนบีของท่านมุฮัมมัด (คือลลลอฮ์อะลัยฮิอะซาลาม)

ประการที่ห้า: ในเรื่องการเคารพสักการะและบทบัญญัติ

ในอิสลาม, การเคารพสักการะจะมุ่งไปที่อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น, โดยไม่มีตัวกลาง, ไม่มีไม้กางเขน, และไม่มีรูปภาพ

ส่วนในศาสนาคริสต์, มีตัวกลาง เช่น นักบุญ, และการละหมาดผ่านพระคริสต์หรือมารีย์ (อะลัยฮิมัสสลาม)

2. ในอิสลามมีบัญญัติเหมือนบัญญัติสิบประการหรือไม่?

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ในอิสลาม, ไม่มีบัญญัติที่จำกัดด้วยจำนวนที่แน่นอน เพราะอิสลามกว้างขวางและสมบูรณ์ยิ่งกว่านั้น

มันคือวิถีชีวิตที่ครอบคลุมซึ่งนำทางมนุษย์ในทุกสิ่งที่เขาพูดและทำ และเชื่อมโยงเขากับพระเจ้าของเขาในทุกขณะ

รากฐานของวิถีชีวิตนี้คือการให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์และการเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียวโดยไม่มีภาคี ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

“และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่อสิ่งใด เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้า”

(อัซ-ซารียาต: 56)}

จากนั้น อิสลามเรียกร้องสู่ความยุติธรรม, การทำดี, และความเมตตา ซึ่งเป็นค่านิยมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่สร้างมนุษย์และสังคม ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

“แท้จริง อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ (มนุษย์) มีความยุติธรรม, ทำความดี, และช่วยเหลือญาติสนิท และพระองค์ทรงห้ามความชั่วช้า, ความมั่งร้าย, และความอธรรม” (อัน-นะห์ล: 90)}

และส่งเสริมความสัตย์จริง, ความซื่อสัตย์, และการรักษาสัญญา อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

“โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงปฏิบัติตามสัญญาให้ครบถ้วน” (อัล-มาอิดะฮ์: 1)}

“โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงร่วมอยู่กับบรรดาผู้สัตย์จริง” (อัต-เตาบะฮ์: 119)}

อิสลามสั่งใช้ให้ทำดีต่อบิดามารดา, เชื่อมความสัมพันธ์กับเครือญาติ, และสงสารผู้ที่อ่อนแอ:

“และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และอย่าตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อบิดามารดา, และต่อผู้เป็นญาติสนิท, เด็กกำพร้า, คนยากจน, เพื่อนบ้านที่ใกล้ชิด, เพื่อนบ้านที่ห่างไกล, เพื่อนเดินทาง, และทาสที่พวกเจ้ามี” (อัน-นิสาอ์: 36)}

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

อิสลามยังห้ามอย่างรุนแรงจากการอธรรม, การทุจริต, และการ
รุกราน:

{“และพวกเจ้าอย่าได้ละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้
ละเมิด” (อัล-บะเกาะเราะฮ์: 190)}

และสิ่งนี้ให้มีความ**อ่อนโยน**ในการปฏิสัมพันธ์ ท่านนบี (คือ
ลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม) กล่าวว่า:

“แท้จริง อัลลอฮ์ทรงอ่อนโยน พระองค์ทรงรักความ
อ่อนโยนในกิจการทั้งหมด” (รายงานโดยมุสลิม)

3. เหตุใดศาสนาต่างๆ จึงแตกต่างกัน?

อิสลามสอนเราว่า **รากฐานนั้นมีหนึ่งเดียว**, และไม่มีศาสนาที่
หลากหลายในรากฐานของมัน หากแต่มี**ศาสนาเดียว**คือ การ
เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวโดยไม่มีภาคี

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“แท้จริง ศาสนา ณ ที่อัลลอฮ์คือ อิสลาม” (อาล อิมรอน: 19)}

ความหมายของคำว่า "อิสลาม" ในที่นี้**ไม่ใช่**เฉพาะศาสนาที่ท่านน
บีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม) นำมาเท่านั้น แต่หมายถึง
ศาสนาทุกศาสนาที่เรียกร้องสู่**เตาฮีด**และการยอมจำนนต่อ
อัลลอฮ์ ตั้งแต่ท่านอาดัมจนถึงท่านมุฮัมมัด (อะลัยฮิมุสลาม)
แต่เมื่อเวลาผ่านไป, บางประชาชาติได้**บิดเบือน**ศาสนของศาสดา
ของพวกเขา, **เปลี่ยนแปลง**คัมภีร์ที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา,
และ**เพิ่มเติม**สิ่งต่างๆ จากพวกเขาเอง, จึงทำให้เกิดความแตกต่าง
ในหมู่ผู้คน

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“ดังนั้น ความหายนะจะมีแด่บรรดาผู้ที่เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขา
เขาเอง แล้วกล่าวว่า ‘นี่มาจากอัลลอฮ์’” (อัล-บะเกาะเราะฮ์: 79)}

ดังนั้น ศาสดาทุกองค์มาพร้อมกับการเรียกร้องเดียว:

ให้เราเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว, หลีกเลี่ยงการบูชาสิ่ง
ถูกสร้าง, และใช้ชีวิตด้วยความยุติธรรมและความเมตตา

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แต่สิ่งที่ทำให้ผู้คนแตกต่างกันคือ การบิดเบือน, ความปรารถนาส่วนตัว, ความคลั่งไคล้, และความไม่รู้
ดังนั้น ศาสนาในรากฐานของมันมาจากอัลลอฮ์ แต่ได้**แตกแยก**ออกไปหลังศาสดาทั้งหลาย และอิสลามก็มาถึงในท้ายที่สุดเพื่อ**นำมนุษยชาติกลับสู่รากฐานเดียวและแก้ไข**สิ่งที่ถูกทำให้เสียหายจากหลักศรัทธา

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์จึงตรัสเกี่ยวกับท่านนบีมุฮัมมัด (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ว่า:

{“เพื่อจะให้ศาสนานั้นเหนือกว่าศาสนาอื่นทั้งมวล” (อัศ-ศ็อฟฟ: 9)}

ซึ่งหมายถึง เพื่อแสดงให้เห็นความจริงที่ศาสนทั้งหมดเห็นพ้องต้องกัน และนำผู้คนกลับสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียวโดยไม่มีการแตกแยกและการตั้งภาคี

ส่วนที่สี่: คำถามเกี่ยวกับท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) และข้อสงสัยเกี่ยวกับท่าน

1. เหตุใดท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) จึงแต่งงานกับท่านหญิงอาอิชะในวัยเยาว์?

คำถามเรื่องการแต่งงานของท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) กับท่านหญิงอาอิชะ (เราะฎียัลลอฮุอันฮา) มักจะ**ถูกเข้าใจผิด** และคำตอบจำเป็นต้องชี้แจงความจริงในแง่ของ**บริบททางประวัติศาสตร์และศาสนา** ไม่ใช่ตามมาตรฐานสมัยใหม่ของเรา

ประการแรก, เราต้องรู้ว่าการแต่งงานในยุคนั้นแตกต่างจากมาตรฐานของเราในปัจจุบัน วัยเจริญพันธุ์และวุฒิภาวะคือเครื่องวัด ไม่ใช่ตัวเลขในใบเกิด

เด็กหญิงจะบรรลุวุฒิภาวะทางร่างกายและจิตใจอย่างรวดเร็วในสภาพแวดล้อมที่ร้อนและการใช้ชีวิตแบบเปิดโล่ง และการ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แต่งงานก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องปกติและคุ้นเคยในสังคมอาหรับ และสังคมอื่นๆ ไม่เป็นที่รังเกียจหรือถือเป็นการล่วงละเมิด หลักฐานคือ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮา) ได้**ถูกหมั้นหมาย**ก่อนท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) กับบุตรชายของชายคนหนึ่งจากกุเรชชื่อ ญับรฺ บิน มุฏอิม ซึ่งหมายความว่า **ชนเผ่าของท่านเอง**เห็นว่าการแต่งงานในวัยนี้เหมาะสม และ**ไม่มีใคร**จากสังคมทั้งหมดคัดค้าน ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมหรือผู้ปฏิเสธศรัทธา

ประการที่สอง, การแต่งงานของท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) กับอาอิชะฮ์ไม่ได้มีแรงจูงใจจากตัณหาหรือความปรารถนาทางโลก หลักฐานคือ ท่าน (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ได้แต่งงานกับท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮา) เมื่อท่านอายุยี่สิบห้าปี ซึ่งนางอายุมากกว่าท่านสิบห้าปี และท่านอยู่กับนางเพียงผู้เดียวตลอดชีวิตของนางไม่เคยแต่งงานกับใครอื่นจนกระทั่งนางเสียชีวิต หากท่านแสวงหาตัณหา, ท่านคงจะไม่พอใจแค่ภรรยาคนเดียวในวัยหนุ่ม และคงจะไม่เลือกหญิงม่ายที่อายุมากกว่า

ประการที่สาม, การแต่งงานครั้งนี้เป็นไปตาม**วะฮีย์ (การดลใจ)**จากอัลลอฮ์ตะอาลาด้วย**วิทยปัญญา**ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังที่ท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) กล่าวว่า:

“ฉันได้ฝันเห็นเธอสามคืน โดยมะลัก (ทูตสวรรค์) ได้มาหาฉันพร้อมกับเธอในผ้าไหมแผ่นหนึ่ง แล้วเขากล่าวว่า ‘นี่คือภรรยาของท่าน’” (รายงานโดยอัล-บุคอรี)

การแต่งงานนี้ยังเป็นการให้เกียรติแก่ท่านอับบัส อัศ-ศิดดีก ผู้เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดกับท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) และเชื่อมโยงสองบ้านที่รวมกันด้วยการศรัทธาและความจงรักภักดี

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ประการที่สี่, ท่านหญิงอาอิชะฮ์ (เราะฎียัลลอฮุอันฮา) ได้กลายเป็น **สตรีที่มีความรู้มากที่สุดและฉลาดที่สุด** ของประชาชาติหลังจากท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) และได้รายงานหะดีษมากกว่าสองพันบท และถ่ายทอดรายละเอียดของการเคารพภักดีและพฤติกรรมของท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ภายในบ้านของท่าน ดังนั้น การแต่งงานของนางจึงเป็นสาเหตุในการ **ถ่ายทอดความรู้อันยิ่งใหญ่** แก่ประชาชาติ ซึ่งจะไม่มีทางเข้าถึงได้หากไม่มีการแต่งงานครั้งนี้

สุดท้ายนี้, เราต้องตัดสินใจเหตุการณ์ใน **บริบททางเวลาและวัฒนธรรม** ของมัน ไม่ใช่ตามมาตรฐานในยุคปัจจุบันของเรา สิ่งที่เราถือว่าเป็น “วัยเยาว์” ในวันนี้ เป็นเรื่อง **ปกติ** อย่างยิ่งในสังคมโบราณ, แม้แต่ในยุโรปและเอเชียจนกระทั่งศตวรรษที่ผ่านมา ดังนั้น การแต่งงานของท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) กับอาอิชะฮ์จึงเป็นไปตามหลักการ, มีวิทยปัญญา, **ปราศจากข้อสงสัยใดๆ**, แต่เบื้องหลังมีมิติทางมนุษยธรรมและศาสนาที่ยิ่งใหญ่ และเป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้และการนำทางของศาสดาที่ยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้

2. เหตุใดท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) จึงมีภรรยา มากกว่าหนึ่งคน?

ประการแรก, เราต้องรู้ว่าท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ไม่ใช่อาชญากรตัณหาหรือผู้แสวงหาความสำราญตามที่บางคนเข้าใจผิด

ท่านได้เลือกท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ (เราะฎียัลลอฮุอันฮา) ซึ่งเป็นหญิงม่ายที่อายุมากกว่าท่านสิบห้าปี และอยู่กับนางเพียงยี่สิบห้าปีโดยไม่แต่งงานกับใครอื่นจนกระทั่งนางเสียชีวิต

หากแรงจูงใจของท่านคือตัณหา, ท่านคงจะไม่พอใจแค่ภรรยาคนเดียวในวัยหนุ่ม และคงจะไม่ซื่อสัตย์ต่อนางตลอดช่วงชีวิตนั้น

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ส่วนการมีภรรยาหลายคนหลังจากท่านหญิงเคาะดีญะฮ์เสียชีวิต เป็นเพราะ**เหตุผลทางศาสนา, มนุษยธรรม, และสังคมที่ยิ่งใหญ่** ซึ่ง**ไม่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาส่วนตัว**

ประการแรก: เพื่อบัญญัติหลักการแต่งงานแก่ประชาชาติ

ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) คือแบบอย่าง และการกระทำของท่านคือบทบัญญัติ ท่านแต่งงานในสถานการณ์ที่แตกต่าง กันเพื่อแสดงให้เห็นถึงหลักการที่หลากหลายในการแต่งงาน: เช่น การแต่งงานกับหญิงม่ายหรือหญิงที่หย่าร้าง, หรือกับเชลยศึก หลังสงคราม, หรือกับสตรีจากเผ่าต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความ สัมพันธ์

ประการที่สอง: เพื่อวิทยปัญญาทางสังคมและมนุษยธรรม

ภรรยาของท่านหลายคนเป็นหญิงม่ายหรือหญิงที่หย่าร้างที่สูญเสียสามีในการญิฮาด ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) จึง รับพวกนางเข้าสู่บ้านของท่านเพื่อให้เกียรติพวกนาง, ดูแลพวก นาง, และปกป้องสถานะของพวกนางในสังคม

ตัวอย่างเช่น:

เซาะดะฮ์ บินตี ซัมอะฮ์ เป็นหญิงม่ายที่ไม่มีครอบครัว, ท่านนบี (ศ็อล ลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) จึงแต่งงานกับนางด้วยความเมตตา

หัฟเซาะฮ์ บินตี อุมัร เป็นหญิงม่ายของชะฮีด (ผู้พลีชีพ), ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) แต่งงานกับนางเพื่อให้เกียรติแก่

อุมัร อิบดุล-ค็อฏฏอบ และเชื่อมโยงครอบครัวผู้ศรัทธา

อุมมฺ สะละมะฮ์ เป็นมารดาของเด็กกำพร้า, ท่านนบี (ศ็อล ลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) รับนางเข้ามาเพื่อให้ได้รับความ ช่วยเหลือและที่พึ่งในบ้านของท่าน

ประการที่สาม: เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างเผ่าและ ประชาชาติ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) แต่งงานกับสตรีจากเผ่าต่างๆ เพื่อเสริมสร้างเอกภาพระหว่างชาวอาหรับและมุสลิม หลังจากที่เคยมีความบาดหมางกันมานาน

ตัวอย่างเช่น การแต่งงานกับเศาะฟียะห์ บินติ หุัยย หลังจากทีนางเข้ารับอิสลาม, ได้ทำให้หัวใจของชาวยิวซึ่งเป็นชนเผ่าของนาง ใกล้ชิดกันมากขึ้น

และการแต่งงานกับญุัยรียะห์ บินติ อัล-หะริษ ทำให้เผ่าของนาง ทั้งหมดเข้ารับอิสลาม เมื่อเหล่าเศาะหาบะฮ์กล่าวว่า “พวกเราจะให้เขยของท่านเราะซูลุลลอฮ์เป็นทาสได้อย่างไร?” ดังนั้น พวกเขาจึงปล่อยเขยเสีย

ประการที่สี่: เพื่อถ่ายทอดความรู้และศาสนา

ภรรยาแต่ละคนของท่าน (อุมมะฮฺาต อัล-มุอฺมินีน) เป็นโรงเรียนแห่งความรู้ ที่ได้จดจำด้านหนึ่งของสุนนะฮ์ (แบบอย่าง) ของท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตส่วนตัวและการเคารพภักดีภายในบ้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชายไม่สามารถรู้ได้

ท่านหญิงอาอิชะห์ (เราะฎีลลอฮุอันฮา) เพียงคนเดียวรายงานหะดีษมากกว่าสองพันบท และบรรดาเศาะหาบะฮ์ผู้ใหญ่ก็ได้เรียนรู้จากนาง

ดังนั้น การมีภรรยาหลายคนของท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) **ไม่ใช่ความฟุ่มเฟือยหรือตัณหา** หากแต่เป็น**ส่วนหนึ่งของศาสนการเป็นนบีและวิทยปัญญาในการบัญญัติของท่าน**, และเป็นวิธีการในการบรรลุความเมตตา, เผยแพร่ความรู้, และสร้างรากฐานของสังคมใหม่

ท่าน (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ไม่ได้แต่งงานตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ, แต่เป็นไปตามวะฮีย์จากอัลลอฮ์และวิทยปัญญาจากอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

{“และเขา (มุฮัมมัด) มิได้พูดตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ, หากมิใช่อื่นใด นอกจากการเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมา” (อัน-นัจญุม: 3-4)}

3. เหตุใดท่านนบีจึงทำสงคราม?

ประการแรก, ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) อาศัยอยู่ในมักกะฮ์สิบสามปี เรียกร้องสู่อิสลามด้วยคำพูดเท่านั้น, อดทนต่อการทำร้าย, การกดขี่, และการเยาะเย้ย โดยไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรง

บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านถูกทำร้าย, บางคนถูกจำคุก, และบางคนถูกทรมานจนตาย, แต่กระนั้นอัลลอฮ์ก็ไม่ได้อนุญาตให้พวกเขาต่อสู้ หากแต่สั่งให้พวกเขาอดทน ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

{“จงยับยั้งมือของพวกท่าน และจงดำรงการละหมาด” (อัน-นิสาฮ์: 77)}

แต่หลังจากการอพยพไปยังมะดีนะฮ์, กุเรชและพันธมิตรของพวกเขาเริ่มรุกรานและไล่ล่ามุสลิม, ยึดทรัพย์สินของพวกเขา, และพยายามกำจัดรัฐอิสลามที่เพิ่งก่อตั้งขึ้น, ดังนั้น อัลลอฮ์จึงประทานอนุญาตให้ต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเอง:

{“ได้รับอนุญาตให้แก่บรรดาผู้ที่ถูกทำร้ายให้ต่อสู้ได้, เนื่องจากพวกเขาถูกอธรรม และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพที่จะช่วยเหลือพวกเขา” (อัล-หัจญ์: 39)}

ดังนั้น **หลักการ**จึงชัดเจน: การต่อสู้ในอิสลาม**ไม่ได้ถูกบัญญัติไว้สำหรับการโจมตี**, หากแต่เพื่อ**ปกป้องความจริงและความยุติธรรม**

ประการที่สอง, เป้าหมายของท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) จากสงครามคือการขจัดอุปสรรคที่ขัดขวางไม่ให้ผู้คนได้ยินการเรียกร้องสู่ความจริงอย่างอิสระ, ไม่ใช่เพื่อบังคับให้ใครเข้ารับอิสลาม หลักฐานคือ ท่านนบี (ศ็อล

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ไม่เคยบังคับใครให้เข้ารับศาสนา, อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“**ไม่มีการบังคับกันในเรื่องศาสนา**” (อัล-บะเกาะเราะฮ์: 256)}

ทุกครั้งที่มีมุสลิมได้รับชัยชนะ, พวกเขาไม่เคยบังคับประชาชนให้เข้ารับอิสลาม แต่ปล่อยให้พวกเขามีเสรีภาพทางความเชื่อแลกับความยุติธรรมและความปลอดภัย

ประการที่สาม, จำนวนผู้เสียชีวิตในสงครามทั้งหมดของท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) รวมกันไม่เกินสองสามร้อยคน, แม้ว่าจะยืดเยื้อมานานกว่าสิบปีก็ตาม, ซึ่งพิสูจน์ว่าเป้าหมายของท่านไม่ใช่การฆ่า แต่เป็นการยับยั้งและความยุติธรรม, และท่านเป็นผู้ที่เมตตาที่สุดแม้กระทั่งต่อศัตรูของท่าน

หลังจากการพิชิตมักกะฮ์—ซึ่งท่านมีอำนาจในการแก้แค้น—ท่านกล่าวว่า: “พวกท่านจงไปเถิด, พวกท่านคือผู้เป็นอิสระ (ถูกปล่อยตัว)”

สุดท้ายนี้, หากเราพิจารณาชีวประวัติของท่าน (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม), เราจะพบว่าท่าน**เรียกร้องให้มี**

สันติภาพก่อนการต่อสู้, และ**ห้าม**การทำร้ายสตรี, เด็ก, พระ, และสิ่งแวดล้อม, และสั่งใช้ให้มีความ**เมตตา**แม้ในสมรภูมิรบ

ดังนั้น สงครามของท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) จึงเป็นไปเพื่อ**ปกป้องผู้คน**ไม่ใช่เพื่อควบคุมพวกเขา, และเพื่อ**ยกเลิก**

ความอธรรมไม่ใช่เพื่อบังคับใช้กำลัง, ด้วยเหตุนี้ อิสลามจึงแพร่หลายหลังจากการต่อสู้**ไม่ใช่ด้วยดาบ**, หากแต่ด้วยจริยธรรมของมุสลิม, ความยุติธรรมของพวกเขา, และความเมตตาของศาสดาของพวกเขา

4. เหตุใดท่านนบีจึงสังหารชาวยิว?

ท่านนบี (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) **ไม่ได้สังหารชาว**

ยิวเพราะพวกเขาเป็นยิว แต่ท่านต่อสู้กับ**กลุ่มหนึ่ง**ในหมู่พวกเขาที่**ทรยศต่อสัญญา**และ**รุกรานมุสลิม**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

เมื่อท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) อพยพไปยังมะดีนะฮ์, มีชาวยิวสามเผ่าใหญ่ในนั้น: บานู กอยนูกอฮ์, บานู นฎีร์, และบานู กุร็อยเซาะฮ์

ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ไม่ได้มาเพื่อต่อสู้กับพวกเขา, หากแต่ทำสนธิสัญญาแห่งมะดีนะฮ์กับพวกเขา ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญพลเรือนฉบับแรกในประวัติศาสตร์ โดยระบุว่า:

“ชาวยิวมีศาสนาของพวกเขา และมุสลิมมีศาสนาของพวกเขา, และพวกเขาคือประชาชาติเดียวกันตราบใดที่พวกเขารักษาสัญญา, และพวกเขาจะช่วยเหลือกันและกันในการต่อสู้กับผู้ที่ทำสงครามกับผู้คนในคัมภีร์ฉบับนี้”

นั่นคือ ความสัมพันธ์ตั้งอยู่บนการอยู่ร่วมกัน, ความยุติธรรม, และการเคารพซึ่งกันและกัน

แต่หลังจากนั้นไม่นาน, บางเผ่าเหล่านี้เริ่ม**ละเมิดสัญญา**และ**สร้างความวุ่นวาย**ต่อต้านมุสลิม:

- **บานู กอยนูกอฮ์** เป็นกลุ่มแรกที่ทรยศ, เมื่อพวกเขา**รุกราน**สตรีมุสลิมในตลาดของพวกเขาและดูหมิ่นศักดิ์ศรีของนาง, ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างพวกเขากับมุสลิม, ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) จึง**ล้อม**พวกเขา แต่**ไม่ได้สังหาร**พวกเขา หากแต่**ให้อภัย**พวกเขาและสั่งให้พวกเขา**ออกจากมะดีนะฮ์อย่างสันติ**
- **บานู นฎีร์** วางแผน**ลอบสังหาร**ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) เมื่อท่านมาเยี่ยมพวกเขาอย่างสันติ, อัลลอฮ์จึงแจ้งการทรยศของพวกเขาแก่ท่าน, ท่านจึงล้อมพวกเขาจนกระทั่งพวกเขายอมจำนน, **ไม่มีใครถูกสังหาร**จากพวกเขา, แต่ได้รับอนุญาตให้**ออกไปพร้อมกับทรัพย์สินของพวกเขา**
- บานู กุร็อยเซาะฮ์ เรื่องราวของพวกเขาอันตรายที่สุด, เพราะพวกเขาทรยศมุสลิมในช่วงเวลาที่วิกฤตระหว่างสงครามอัล-

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

อะห์ซาบ (สงครามสนามเพลาะ), เมื่อมะดีนะฮ์ถูกปิดล้อมโดยนักรบหนึ่งหมื่นคนจากกุเรชและเขาะเฎาะฟาน พวกเขาจะเมิดส์ญญาและเปิดทางให้พวกบูชาเจ้านายเข้ามาในมะดีนะฮ์, หากแผนการของพวกเขาสำเร็จ, มุสลิมทั้งชาย, หญิง, และเด็กจะถูกสังหาร เมื่อเรื่องของพวกเขาก็ถูกเปิดเผย, พวกเขาถูกตัดสินตามสิ่งที่พวกเขาเลือกเอง; พวกเขาขอให้ท่านสะอัด บิน มุอาซ ตัดสินพวกเขา, ซึ่งเป็นพันธมิตรของพวกเขา ก่อนอิสลาม, ท่านจึงตัดสินตามกฎหมายของโตร้าห์เอง: ให้สังหารนักรบผู้ทรยศที่เข้าร่วมในการหักหลัง, และปล่อยสตรีและเด็กไว้ ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) กล่าวว่า: “ท่านได้ตัดสินพวกเขาด้วยคำตัดสินของอัลลอฮ์จากเบื้องบนเจ็ดชั้นฟ้า”

ดังนั้น การต่อสู้ไม่ได้เกิดจากศาสนาของพวกเขา แต่เป็นเพราะ **การทรยศครั้งใหญ่** ในช่วงสงคราม, ซึ่งเป็นคำตัดสินเดียวกันที่กฎหมายและระเบียบของโลกทั้งหมดเห็นชอบจนถึงทุกวันนี้ หลักฐานคือ ชาวยิวจำนวนมากได้อาศัยอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐอิสลามหลังจากนั้นอย่าง **ปลอดภัยและได้รับการเคารพ**, ทั้งในมะดีนะฮ์และนอกเมือง, และ **ไม่ถูกบังคับ** ให้เข้ารับอิสลาม ดังนั้น ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) **ไม่ได้สังหารชาวยิวเพราะพวกเขเป็นยิว**, หากแต่ลงโทษ **ผู้ทรยศ** ที่สมคบคิดต่อต้านมุสลิมในช่วงสงคราม, หลังจากที่พวกเขาได้ละเมิดส์ญญาที่พวกเขาเขียนขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง, และนี่คือ **ความยุติธรรม** ไม่ใช่ความอธรรม

5. เหตุใดศาสนาของพวกเขาท่านจึงเสียชีวิต แต่พระเยซูยังมีชีวิตอยู่?

ในอิสลาม, ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) ได้ **เสียชีวิตตามธรรมชาติ** หลังจากที่ท่านได้ **สำเร็จศาสน** และเผยแผ่

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ศาสนาของอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์แก่ประชาชาติทั้งหมด, ดังนั้น การเสียชีวิตของท่านจึงเป็น**ส่วนหนึ่งของกฎแห่งการสร้าง**ของอัลลอฮ์, และท่านได้เสร็จสิ้นบทบาทในฐานะมนุษย์และผู้เรียกร้องบนโลก

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“**ไม่เป็นการสมควรแก่เราะซูลที่จะฉ้อฉล และผู้ใดฉ้อฉล เขาจะนำสิ่งที่เขาฉ้อฉลมาในวันกิยามะฮ์**” (อาล อิมรอน: 161)}

ส่วนท่านนบีอิซา (อะลัยฮิสลาม), อิสลามสอนว่า อัลลอฮ์ทรง**ยกท่านขึ้น**ไปทั้งเป็นและท่าน**ไม่ได้เสียชีวิต**บนไม้กางเขนตามที่บางคัมภีร์กล่าวอ้าง, และท่านจะ**กลับมา**ในช่วงท้ายของเวลาเพื่อ**สำเร็จศาสน**ของท่าน, สร้างความยุติธรรม, และสถาปนากฎของอัลลอฮ์บนโลก

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{“**และคำกล่าวของพวกเขาที่ว่า แท้จริงพวกเราได้สังหารอัล-มะซีหฺ อิซา บุตรของมัรยัม ซึ่งเป็นเราะซูลของอัลลอฮ์ และพวกเราไม่ได้สังหารเขา และไม่ได้ตรึงเขาบนไม้กางเขน แต่เป็นเพียงการที่ (คนอื่น) ถูกทำให้คล้ายเขาแก่พวกเขาเท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงยกเขาขึ้นไปสู่พระองค์**” (อัน-นิสาฮ์: 157-158)}

ความแตกต่างระหว่างทั้งสองชัดเจน:

ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะอัลลัม): ท่านเสร็จสิ้นภารกิจบนโลก, และเผยแผ่ศาสนของอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์, ดังนั้นจึงเสียชีวิตตามธรรมชาติในฐานะมนุษย์, แต่รอรอยและศาสนาของท่านยังคงอยู่สำหรับประชาชาติ

ท่านนบีอิซา (อะลัยฮิสลาม): ท่าน**ยังไม่เสร็จสิ้นภารกิจ** ดังนั้นจึงถูก**ยกขึ้น**ไปบนฟ้าทั้งเป็นและจะ**กลับมา**ในอนาคตเพื่อ**เติมเต็มศาสน**ของท่าน, ยุติความชั่วร้าย, และสถาปนาความยุติธรรม,

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ซึ่งเป็น**ส่วนหนึ่งของวิทยปัญญา**ของอัลลอฮ์ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์

สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึง**วิทยปัญญาของอัลลอฮ์**ในการแบ่งมอบภารกิจและสาส์น โดยที่ศาสดาแต่ละท่านทำหน้าที่ของตนตามแผนที่กำหนดจากพระเจ้า, ดังนั้น ความสำเร็จจึง**ไม่ได้ถูกวัดด้วยระยะเวลาของชีวิต**, หากแต่วัดด้วย**การบรรลุสาส์น**ที่ท่านถูกส่งมาเพื่อการนั้น

ตามคำขอของท่าน นี่คือการแปลข้อความเป็นภาษา **ไทย (Thai)** โดยยังคงจำนวนหน้าและหัวข้อไว้ตามเดิม

ส่วนที่หก: คำถามเกี่ยวกับสตรี

1. เหตุใดจึงมีการบัญญัติให้สตรีต้องคลุมฮิญาบ?

การคลุมฮิญาบในศาสนาอิสลามไม่ได้เป็นเพียงแค่ผ้าผืนหนึ่งเท่านั้น แต่มันคือ **บทบัญญัติจากพระผู้เป็นเจ้า** ที่มีความหมายถึงความภาคภูมิใจ, เกียรติยศ และอัตลักษณ์อัลลอฮ์ (ช.บ.) ไม่ได้ทรงบัญญัติมันขึ้นมาเพื่อจำกัดสตรี แต่เพื่อ **ปลดปล่อย** เธอจากการเป็นสินค้าที่ถูกประเมินค่าด้วยเรือนร่าง และนำเธอกลับไปสู่คุณค่าที่แท้จริง: **สติปัญญา, การศรัทธา และจริยธรรม**

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“โอ้ นบี! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบรรดาบุตรสาวของเจ้า และบรรดานางgingผู้ศรัทธา ให้พวกเธอตั้งเสื้อคลุม (ญัลบาบ) ของพวกเธอลงมาปิดตัวของพวกเธอ นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่พวกเธอจะถูกรู้จัก (ว่าเป็นหญิงมีเกียรติ) แล้วพวกเธอจะไม่ถูกรบกวน” (อัล-อะห์ซาบ: 59).

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ความหมาย: ฮีญาบทำให้สตรีเป็นที่รู้จักว่าเป็น **ผู้ศรัทธาที่บริสุทธิ์** ซึ่งควรแก่การเคารพ ดังนั้นบรรดาผู้มีใจเป็นโรคจะไม่เพ่งเล็งเธอ อิสลามไม่ได้มอบความรับผิดชอบในเรื่องต้นหาของผู้คนให้แก่สตรี แต่ปกป้องเธอจากการถูกเอาเปรียบในนามของ "เสรีภาพ"

เป้าหมายของการคลุมฮีญาบ:

1. **การปกป้องเกียรติ:** เพราะเรือนร่างของสตรีไม่ใช่พื้นที่สำหรับการมองหรือการประเมิน
 2. **เสรีภาพที่แท้จริง:** สตรีที่คลุมฮีญาบเป็นผู้มีสิทธิในการตัดสินใจและควบคุมว่าใครจะมองเห็นเธอ ไม่ใช่สังคม
 3. **ความสมดุลทางสังคม:** อิสลามไม่ต้องการสังคมที่กระตุนสัญชาตญาณ แต่เป็นสังคมที่บริสุทธิ์และตั้งอยู่บนความเคารพ
 4. **ความบริสุทธิ์และความสูงส่ง:** ฮีญาบคือการอบรมเรื่อง **ความละอาย** ซึ่งเป็นเครื่องประดับของหญิงผู้ศรัทธา ไม่ใช่ภาระของพวกเธอ
- ฮีญาบไม่ใช่การดูถูกสตรี แต่เป็นการประกาศอัตลักษณ์ของเธอว่า: **“ฉันเป็นของศาสนาที่สอนฉันว่าคุณค่าของฉันอยู่ที่สติปัญญาและจริยธรรม ไม่ใช่ที่เรือนร่างของฉัน”**

2. สถานะของสตรีในศาสนาอิสลามคืออะไร?

สถานะของสตรีในศาสนาอิสลามนั้นสูงส่งและยิ่งใหญ่ ไม่สามารถวัดได้จากสิ่งที่เธอเคยเป็นในอารยธรรมอื่นใดก่อนอิสลาม อิสลามมาเพื่อยกย่องเธอในฐานะ **มนุษย์, บุตรี, ภรรยา, และ มารดา** และเพื่อปกป้องสิทธิทางวัตถุ, จิตใจ, และจิตวิญญาณของเธอ

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

“และแน่นอน เราได้ให้เกียรติลูกหลานของอาดัม” (อัล-อิสรอฮ์: 70).

นั่นคือ: เกียรติของความเป็นมนุษย์ครอบคลุมทั้ง **ชายและหญิง** **ร่วมกันโดยไม่มีการแบ่งแยก**

ในยุค *ญาฮิลียะฮ์* (ยุคแห่งความโง่เขลา) สตรีถูกดูหมิ่น, ถูกสืบทอดเป็นมรดก, และถูกฝังทั้งเป็น อิสลามได้มาขจัดความอยุติธรรมนี้ และทำให้เธอเป็น **ผู้มีส่วนร่วม** ในการเคารพภักดี, ความรับผิดชอบ และสถานะอันมีเกียรติ

- **ในฐานะบุตร:** อิสลามบัญญัติให้ทำความดีต่อเธอ และทำให้การเลี้ยงดูเธอเป็นสาเหตุของการได้เข้าสวรรค์ ท่านนบี (ศ็อลฯ) กล่าวว่า: **“ผู้ใดเลี้ยงดูเด็กหญิงสองคนจนกระทั่งพวกนางบรรลุนิติภาวะ เขาและฉันจะมาในวันกิยามะฮ์ในสภาพเช่นนี้”** และท่านได้ชี้ด้วยสองนิ้วของท่าน
- **ในฐานะภรรยา:** อัลลอฮ์ทรงบัญญัติให้เธอมีสิทธิทางการเงินและจิตใจ และบัญชาให้สามีปฏิบัติต่อเธอด้วยความเมตตาและความรักใคร่: **“และจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยความดีงาม”** (อัน-นิสาฮ์: 19).
- **ในฐานะมารดา:** อัลลอฮ์ทรงทำให้การทำความดีต่อมารดาเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าการทำความดีต่อบิดา เมื่อท่านนบี (ศ็อลฯ) ถูกถาม: **“ใครคือผู้ที่สมควรที่สุดที่ฉันจะคบหาด้วยความดีงาม?”** ท่านตอบว่า: **“มารดาของท่าน, แล้วมารดาของท่าน, แล้วมารดาของท่าน, แล้วบิดาของท่าน.”**

ดังนั้น สตรีในศาสนาอิสลามไม่ได้เป็นผู้ติดตามหรือผู้บกพร่อง แต่เป็น **องค์ประกอบพื้นฐาน** ในการสร้างสังคม เธอเป็นผู้มีเกียรติในศาสนาของเธอ, ได้รับการคุ้มครองในความละเอียดของเธอ, และสูงส่งด้วยจริยธรรม, ความรู้, และความยำเกรงของเธอ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

อารยธรรมต่างๆ ได้นำเสนอสตรีด้วยเรือนร่าง แต่ศาสนา
อิสลามได้นำเสนอเธอด้วย **คุณค่าและความเป็นมนุษย์**.

3. สตรีมีสิทธิในศาสนาอิสลามหรือไม่?

ใช่, สตรีในศาสนาอิสลามมีสิทธิอันยิ่งใหญ่ที่รับประกันเกียรติ, ความยุติธรรม และสถานะที่เหมาะสมสำหรับเธอ อิสลามได้บัญญัติให้เธอมีสิทธิที่เธอไม่เคยได้รับในระบบมนุษยใดๆ ไม่ว่าจะเก่าหรือใหม่

อิสลามไม่ได้มองสตรีเป็นเพียงเรือนร่างหรือสิ่งของ แต่เป็น **มนุษย์ที่สมบูรณ์** ผู้มีสติปัญญา, จิตวิญญาณ, เกียรติ และความรับผิดชอบ ซึ่งมีส่วนร่วมกับผู้ชายในการสร้างโลกและเคารพศักดิ์ต่ออัลลอฮ์

- **สิทธิทางศาสนาของเธอ:** เธอเคารพศักดิ์ต่ออัลลอฮ์เช่นเดียวกับผู้ชาย และได้รับผลบุญและรางวัลเดียวกัน อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่า: **“ผู้ใดที่กระทำความดี ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา แน่نون เราจะทำให้เขาได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี”** (อัน-นะห์ล: 97).
- **สิทธิทางสังคมของเธอ:** เธอมีสิทธิเลือกสามีของเธอ และมีสิทธิรักษาชื่อและเชื้อสายของเธอไว้หลังการสมรส และมีสิทธิในมรดก, การอุปการะเลี้ยงดู, ที่อยู่อาศัย และความเคารพ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

- **สิทธิทางการเงินของเธอ:** เธอมี **สถานะทางการเงินที่เป็นอิสระ** เธอสามารถเป็นเจ้าของ, ขาย และซื้อได้ตามที่เธอปรารถนา และไม่มีใครบังคับให้เธอจัดการกับทรัพย์สินของเธอได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า: **“สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้ และสำหรับผู้หญิงนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้”** (อัน-นิสาอ์: 32).
- **สิทธิในการศึกษาและการทำงานของเธอ:** อิสลามส่งเสริมการศึกษาสตรี โดยท่านนบี (ศ็อลฯ) กล่าวว่า: **“การแสวงหาความรู้เป็นข้อบังคับสำหรับมุสลิมทุกคน”** — และ “ความรู้” ในที่นี้รวมถึงทั้งชายและหญิง และเธอสามารถทำงานในด้านที่เหมาะสมกับเธอ โดยมีเงื่อนไขว่าเธอจะต้องรักษาเกียรติของตนและรักษาหลักการของศาสนาของเธอ อิสลามมอบสิทธิทั้งหมดนี้ให้เธอ **ไม่ใช่เพราะเป็นบุญคุณ** จากใคร แต่เพราะเธอคือมนุษย์ผู้มีเกียรติที่ได้รับจากอัลลอฮ์ สตรีในศาสนาอิสลามไม่ได้เป็นผู้ตามหรือถูกทอดทิ้ง แต่เป็น **ผู้มีส่วนร่วม** ในการสร้างสังคม, เป็น **รากฐาน** ของครอบครัว, และเป็นแหล่งของความเมตตาและการให้

4. สตรีที่เพิ่งเข้ารับอิสลามสามารถปกปิดการเป็นมุสลิมจากครอบครัวได้หรือไม่ หากเธอกำลังการต่อต้าน?

ใช่, สตรีที่เพิ่งเข้ารับอิสลามสามารถ **ปกปิด** การเป็นมุสลิมของเธอจากครอบครัวเป็นการชั่วคราวได้ หากเธอกำลังอันตรายหรือการทำร้ายจิตใจหรือร่างกาย หรือกลัวการถูกข่มขู่หรือความเสียหายร้ายแรง

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

“เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับ (ให้ปฏิเสธศรัทธา) โดยที่หัวใจ ของเขายังคงเปี่ยมไปด้วยการศรัทธา” (อัน-นะห์ล: 106).

อายะฮ์นี้เป็นหลักฐานว่าอัลลอฮ์จะไม่เอาผิดผู้ที่ถูกบีบบังคับให้
ช่อนการศรัทธาของตน ตราบใดที่หัวใจของเขายังคง **มั่นคง** อยู่
กับการยึดมั่นในศาสนา

อิสลามเป็นศาสนาแห่ง **ความเมตตาและสติปัญญา** ไม่ได้เรียกร
้องให้มุสลิมโยนตัวเองเข้าสู่ความเสี่ยง แต่คำนึงถึงสถานการณ์
ของเขา บรรดา **เศาะฮาบะฮ์** (สหายของนบี) บางท่านได้ปกปิดการ
เข้ารับอิสลามของตนในยุคแรกของการเผยแผ่ที่มักกะฮ์ เมื่อการ
ทำร้ายรุนแรง จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้พวกเขาประกาศ
และอพยพ (**ฮิจเราะฮ์**)

อย่างไรก็ตาม เป็นที่พึงปรารถนาสำหรับสตรีมุสลิมใหม่ที่จะ
**รักษาการละหมาดและการเคารพภักดีของเธอไว้เป็นความ
ลับ**, แสวงหาความรู้ที่ละเอียดถี่ถ้วน, และ **เชิญชวนครอบครัว
ของเธอด้วยความรอบคอบและความรักใคร่** เมื่อมีสถานการณ์
ที่ปลอดภัย

ดังนั้น อิสลามจึงไม่บังคับให้เธอเผชิญหน้าในยามมีอันตราย แต่
ให้สิทธิ์เธอในการ **ปกป้องตนเองและศาสนาของเธอ** จนกว่าจะ
ถึงเวลาที่เหมาะสมในการแสดงการศรัทธาของเธอด้วยความ
มั่นคงและสงบใจ

ส่วนที่เจ็ด: คำถามเกี่ยวกับอาหารและสิ่งที่ต้องห้าม

1. เหตุใดจึงห้ามรับประทานเนื้อหมู?

การห้ามรับประทานเนื้อหมูในศาสนาอิสลามไม่ใช่เรื่องสุ่มสี่สุ่มห้า
หรือไร้สาเหตุ แต่มันคือ **กฎของพระผู้เป็นเจ้า** ที่ตั้งอยู่บน
พื้นฐานของสติปัญญา, ความบริสุทธิ์ และการปกป้องมนุษย์จาก
อันตรายทางกายและทางใจ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ประการแรก, อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงห้ามไว้ชัดเจนในคัมภีร์ อัลกุรอาน โดยตรัสว่า:

“ที่จริงแล้ว ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อหมู...”

(อัล-มาอิดะฮ์: 3).

ดังนั้น มุสลิมจึงยอมจำนนต่อคำสั่งของอัลลอฮ์ เพราะอัลลอฮ์คือ **ผู้ทรงสร้าง** ซึ่งทรงรอบรู้ยิ่งกว่าว่าจะอะไรคือสิ่งที่ดีต่อการสร้างของพระองค์ และอะไรคือสิ่งที่ให้โทษแก่พวกเขา ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

“ผู้ทรงสร้างจะไม่ทรงรอบรู้ดอกหรือ? และพระองค์คือผู้ทรงอ่อนโยน ผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง” (อัล-มุลก์: 14).

ประการที่สอง, จากมุมมองทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์, การศึกษาที่ทันสมัยได้พิสูจน์แล้วว่าเนื้อหมูมีความเสี่ยงมากมาย ได้แก่:

- มันมี **ปรสิต** อันตราย เช่น พยาธิตัวตืด *Taenia Solium* และ *Trichinella* ซึ่งก่อให้เกิดโรคร้ายแรงต่อระบบประสาทและกล้ามเนื้อ
- สุกเป็นหนึ่งในสัตว์ที่กิน **สิ่งสกปรกและของโสโครก** มากที่สุด ดังนั้นจึงมีการสะสมของสารพิษและไขมันที่เป็นอันตรายจำนวนมากในเนื้อของมัน
- เนื้อหมูมี **ไขมันอิ่มตัวและคอเลสเตอรอลสูง**, ซึ่งนำไปสู่โรคหัวใจและหลอดเลือด

ประการที่สาม, จากมุมมองทางจริยธรรมและจิตวิญญาณ,

อิสลามมุ่งมั่นที่จะขจัดเกลาคติวิญญาณและหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่บั่นทอนสัญชาตญาณอันบริสุทธิ์ สุกในทัศนะของบทบัญญัติทางศาสนาทั้งหมด – แม้แต่ใน *เตารอด* (โทราห์) และ *อินญีล* (ไบเบิล) – ก็เป็นสัตว์ที่ **สกปรก** และถูกห้าม ดังนั้นอิสลามจึงไม่

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ได้โดดเด่นในข้อบัญญัตินี้ แต่ได้ยืนยันมันตามแนวทางของสารจากพระผู้เป็นเจ้าที่สืบเนื่องกันมา

ดังนั้น การห้ามเนื้อหมูจึงไม่ใช่การกีดกันความโปรดปราน แต่เป็นการ **ปกป้องและความเมตตา** จากอัลลอฮ์ต่อป่าวของพระองค์ เพื่อให้พวกเขามีชีวิตอยู่ด้วยสุขภาพและความบริสุทธิ์ทางกายและจิตวิญญาณ **ทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามนั้นถูกห้ามด้วยเหตุผลที่หวนกลับมาเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ในโลกนี้และโลกหน้า**

2. เหตุใดจึงห้ามรับประทานเนื้อสุนัข?

การห้ามรับประทานเนื้อสุนัขในศาสนาอิสลามอยู่บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเกี่ยวข้องกับ **ความบริสุทธิ์ (ฏอฮาระฮ์), สัญชาตญาณอันบริสุทธิ์ (ฟิตเราะฮ์), ความเมตตา, และการปกป้องตนเอง** จากอันตราย

ประการแรก: อิสลามห้ามกินสัตว์ทุกชนิดที่สกปรกหรือมีนิสัยไม่ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และเขาได้อนุมัติแก่พวกเขาซึ่งบรรดาสิ่งที่บริสุทธิ์ (ฎอยยิบาต) และได้ห้ามแก่พวกเขาซึ่งบรรดาสิ่งที่สกปรก (เคาะบาอิษ)” (อัล-อะฮ์รอฟ: 157).

สุนัขไม่ได้ถูกนับว่าเป็น **ฎอยยิบาต** (สิ่งบริสุทธิ์) แต่เป็น **เคาะบาอิษ** (สิ่งสกปรก) เนื่องจากเป็นที่รู้กันว่ามันกินสิ่งโสโครกและมีธรรมชาติที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นอาหารสำหรับมนุษย์ นอกจากนี้ **น้ำลาย** ของมันยังเป็นสิ่งสกปรกในบทบัญญัติอิสลาม หลักฐานคือคำกล่าวของท่านนบี (ศ็อลฯ):

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

“การทำความสะอาดภาชนะของคนใดคนหนึ่งในพวกท่านเมื่อสุนัขเลียเข้าไปในนั้น คือการล้างเจ็ดครั้ง โดยครั้งแรกด้วยดิน” (บันทึกโดยมุสลิม) หากน้ำลายเป็นสิ่งสกปรกถึงเพียงนี้ แล้วเนื้อและเลือดจะเป็นเช่นไร?

ประการที่สอง: สุนัขในอิสลามมีสถานะพิเศษในฐานะสัตว์ที่ใช้สำหรับการเฝ้าหรือการล่า, ไม่ใช่สำหรับเป็นอาหาร อิสลามเป็นศาสนาที่สร้างความสมดุลระหว่างผลประโยชน์และความเมตตา ดังนั้นจึงไม่ทำให้สัตว์ที่ใกล้ชิดกับมนุษย์กลายเป็นอาหารของเขา เพราะสิ่งนั้นขัดต่อสัญญาตญาณอันบริสุทธิ์และมนุษยธรรม

ประการที่สาม, จากมุมมองด้านสุขภาพ: เนื้อสุนัขมี **ปรสิตรและแบคทีเรีย** จำนวนมากที่สามารถถ่ายทอดสู่มนุษย์ได้ เช่น โรคพิษสุนัขบ้า (*rabies*) และโรคปรสิตรในลำไส้ ด้วยเหตุนี้ หลายประเทศจึงยังคงห้ามกินเนื้อสุนัขจนถึงทุกวันนี้ด้วยเหตุผลทางการแพทย์และจริยธรรม

ประการที่สี่, อิสลามเป็นศาสนาที่เมตตาต่อสัตว์ไม่ได้ถูกมัน สุนัขถูกสร้างมาเพื่อหน้าที่เฉพาะ – การเฝ้า, การล่า, การบริการมนุษย์ – ไม่ใช่เพื่อถูกเชือดและกิน ท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้แจ้งแก่เราว่ามีสตรีคนหนึ่งเข้าสู่รกร้างเนื่องจากแมวที่นางกักขังไว้, และมีชายคนหนึ่งได้รับการอภัยโทษเพราะเขาให้น้ำแก่สุนัขที่กระหาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า **ความเมตตาต่อสัตว์เป็นแก่นแท้ของการศรัทธา**

สรุป: การห้ามรับประทานเนื้อสุนัขในศาสนาอิสลามเป็นการห้ามที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ **ความบริสุทธิ์, สติปัญญา, สัญชาติญาณอันบริสุทธิ์, และความเมตตา** ไม่ใช่แค่เพียงประเพณีหรือความเคยชิน อิสลามอนุมัติ **ฎ็อยยิบาต** (สิ่งที่ดีงาม) และห้าม **เคาะ**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

บาอิษ (สิ่งสกปรก) เพื่อรักษาเรือนร่างและสุขภาพของมนุษย์ และรักษาความบริสุทธิ์ของสัญชาติญาณและมนุษยธรรมของเขา

3. เหตุใดจึงห้ามสุราและสารที่ทำให้มึนเมาอื่นๆ?

การห้ามสุรา (เคาะมร์) ในศาสนาอิสลามเป็นหนึ่งในคำสั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของ **ความเมตตาของอัลลอฮ์** ต่อมมนุษย์ เพราะเป็นการห้ามที่มากเพื่อปกป้อง **สติปัญญา, จิตวิญญาณ และสังคม** จากความเสื่อมเสียและอันตราย ไม่ใช่เพียงเพื่อกำจัดหรือห้ามโดยไม่มีเหตุผล

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานว่า:

“พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับสุราและการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมีโทษใหญ่หลวงและมีคุณประโยชน์สำหรับมนุษย์ด้วย แต่โทษของมันทั้งสองนั้นยิ่งใหญ่กว่าคุณประโยชน์ของมัน” (อัล-บะเกาะเราะฮ์: 219).

จากนั้นพระองค์ทรงตรัสในอายะฮ์อื่นว่า:

“แท้จริงสุรา, การพนัน, แท่นหินบูชา, และการเสี่ยงทายด้วยลูกศรนั้นเป็นสิ่งที่สกปรกจากการกระทำของชัยฏอน (มารร้าย) ดังนั้น พวกเจ้าจงหลีกเลี่ยงจากมันเสียเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ” (อัล-มาอิดะฮ์: 90).

อายะฮ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา ไม่ได้ทรงห้ามสุราจนกระทั่งพระองค์ได้ทรงชี้แจงถึง **อันตรายอันใหญ่หลวง** ของมัน และว่ามันทำลายมนุษย์มากกว่าที่มันจะเป็นประโยชน์ต่อเขา

- **จากมุมมองทางสติปัญญา:** สุราทำให้ **เสียสติ**, และสติปัญญาคือสิ่งที่มีค่าที่สุดที่มนุษย์มี โดยมันเขาจะแยกแยะระหว่างความดีและความชั่วได้ และหากปราศจากมัน เขาก็จะไม่มีความรู้สึกตัวและไม่มีเกียรติ ดังนั้นท่านนบี (ศ็อลฯ)

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

กล่าวว่า: **“ทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมาคือ เคาะมรฺ (สุรา), และทุกเคาะมรฺ คือ ชะรอม (ต้องห้าม)”** (บันทึกโดยมุสลิม). ดังนั้น สุรา, ยาเสพติด, และทุกสิ่งที่ทำให้สติปัญญามืดมัว ล้วนอยู่ในการห้ามเดียวกัน

- **จากมุมมองด้านสุขภาพและการแพทย์:** วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้พิสูจน์แล้วว่าแอลกอฮอล์ **ทำลายตับและสมอง**, และนำไปสู่โรคร้ายแรง เช่น มะเร็ง, ความผิดปกติของเส้นประสาท, ความรุนแรงในครอบครัว, และอุบัติเหตุทางถนน องค์การอนามัยโลก (WHO) ยอมรับว่าสุราเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตหลายล้านคนต่อปีทั่วโลก
 - **จากมุมมองทางสังคมและจริยธรรม:** สุราก่อให้เกิด **ปัญหาครอบครัว**, นำไปสู่ความยากจน, อาชญากรรม, **ชีนา** (การผิดประเวณี) และการล่วงละเมิด เนื่องจากมันทำให้ขาดสติและเปิดประตูสู่ความเสี่ยง ด้วยเหตุนี้ ท่านนบี (ศ็อลฯ) จึงได้บรรยายถึงมันว่า: **“แม่แห่งสิ่งชั่วร้าย”** (อุหมุลเคาะบาอิษ) นั่นคือ ต้นกำเนิดของความชั่วร้ายทั้งหมด เพราะมันจะนำพาผู้ดื่มไปสู่บาปทั้งหมด
- อิสลามได้มาเพื่อรักษา **สติปัญญา, ศาสนา, ทรัพย์สิน, ชีวิต และเชื้อสาย** – ซึ่งเป็นความจำเป็นห้าประการ (กฎอรรถ) ที่เป็นรากฐานของชีวิตที่มีเกียรติ – ด้วยเหตุนี้ การห้ามสุราจึงเป็นการปกป้องความจำเป็นเหล่านี้

สรุป: สุรา, ยาเสพติด, และทุกสิ่งที่ทำให้มนุษย์ขาดความรู้สึกตัว ถูกห้ามในศาสนาอิสลามเพราะมัน **ทำลายสติปัญญา, ทำอันตรายต่อร่างกาย, และทำลายสังคม** ทุกสิ่งที่ยัลลอฮ์ทรงห้ามนั้นไม่ใช่การกีดกันความสุข แต่เป็น **การป้องกันและความเมตตา** ที่รักษาเกียรติของมนุษย์และความปลอดภัยของหัวใจ และสติปัญญาของเขา

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

4. เหตุใดอิสลามจึงอนุญาตให้เชือดสัตว์? สิ่งนี้ขัดต่อความเมตตาหรือไม่?

อิสลามเป็นศาสนาเดียวที่กำหนด **กฎเกณฑ์ที่ละเอียดอ่อน** สำหรับการเชือด (**ซับห์**) ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของ **ความเมตตาและความอ่อนโยน** ต่อสัตว์

ประการแรก: อิสลามไม่อนุญาตให้ฆ่าเพื่อความสนุก แต่เพื่อความจำเป็น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสร้างมนุษย์และอนุญาตให้เขากินจาก **ฮัลฮัล** (สิ่งที่ดีงาม) ไม่ว่าจะเป็นพืชหรือสัตว์ แต่มีเงื่อนไขว่าต้องทำด้วย **วิธีการที่เมตตา** เพื่อรักษาเกียรติของสิ่งถูกสร้าง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และปศุสัตว์นั้น พระองค์ได้ทรงสร้างมันเพื่อพวกเจ้า โดยที่ในตัวมันมีความอบอุ่น และประโยชน์ต่างๆ และจากมันพวกเจ้าก็บริโภค” (อัน-นะหล์: 5).

ดังนั้น การกินเนื้อสัตว์จึงไม่ใช่การอยุติธรรมต่อมัน แต่เป็นการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่อัลลอฮ์สร้างมาเพื่อเรา เช่นเดียวกับพืชที่ถูกกินด้วย ทุกสิ่งถูกสร้างมา มีหน้าที่ในระบบชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ด้วยความรอบรู้ของพระองค์

ประการที่สอง: การเชือดในอิสลามเป็นวิธีที่เมตตาที่สุดใน การฆ่าสัตว์ ท่านนบี (ศ็อลฯ) กล่าวว่า: **“แท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดการทำความดี (อิห์ซาน) แก่ทุกสิ่ง ดังนั้นเมื่อพวกท่านจะฆ่า ก็จงฆ่าด้วยดี และเมื่อพวกท่านจะเชือด ก็จงเชือดด้วยดี และให้คนใดคนหนึ่งในพวกท่านลบบิดของเขาให้คม และปล่อยให้สัตว์ที่ถูกเชือดนั้นสบาย”** (บันทึกโดยมุสลิม).

การเชือดตามบัญญัติ (**ซับห์ ซัรฮ์**) มีหลักการดังนี้:

- ลบบิดให้คมดีเพื่อไม่ให้สัตว์ทรมาน

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

- ตัดเส้นเลือดใหญ่สองเส้นอย่างรวดเร็วเพื่อให้มันหมดสติทันที
- ไม่เชือดสัตว์ต่อหน้าสัตว์อื่นที่ชนิดเดียวกัน
- ไม่ทรมานหรือทำให้มันตกใจก่อนการเชือด ทั้งหมดนี้ทำให้เกิดความตายอย่างรวดเร็วโดยมีความเจ็บปวดเพียงเล็กน้อย ซึ่ง **เมตตามากกว่า** วิธีการอุตสาหกรรมสมัยใหม่หลายวิธีที่ทำให้สัตว์ช็อกหรือช็อตไฟฟ้าล่วงหน้า

ประการที่สาม: อิสลามสั่งให้มีความเมตตาต่อสัตว์ ทั้งที่ยังมีชีวิตและตายไปแล้ว ท่านนบี (ศ็อลฯ) กล่าวเกี่ยวกับสตรีคนหนึ่งที่ยังแมวจนตาย: “นางได้เข้าสู่นรกเนื่องจากแมวตัวหนึ่งที่นางชังไว้, นางไม่ให้อาหารมันและไม่ปล่อยให้มันกินจากแมลงบนพื้นดิน” (เป็นที่ยอมรับร่วมกัน). และท่านกล่าวถึงชายคนหนึ่ง ที่ให้น้ำแก่สุนัขที่กระหาย: “อัลลอฮ์ได้ยกย่องเขาแล้ว” ข้อความเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า **ความเมตตาต่อสัตว์คือการเคารพศักดิ์** ที่มนุษย์จะได้รับบุญ

ประการที่สี่: หากอิสลามไม่อนุญาตให้มีการเชือดอย่างเป็นระบบ ความโหดร้ายและการทำร้ายสัตว์ก็จะแพร่หลาย บทบัญญัติได้ทำให้การเชือดเป็น **การเคารพศักดิ์** ที่มีการกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ เพื่อให้มนุษย์ตระหนักว่าสัตว์เป็นดวงวิญญาณที่ถูกเอาชีวิตริบโดยการอนุญาตของพระเจ้าผู้สร้าง ไม่ใช่ตามอารมณ์ของเขา ดังนั้นเขาจึงกินด้วยความขอบคุณ ไม่ใช่ด้วยความโอหัง

1. เหตุใดมุสลิมบางคนจึงใช้เวทมนตร์?

ศาสนาอิสลาม**ไม่ยอมรับ**การใช้เวทมนตร์โดยสิ้นเชิง แต่กลับ**ห้ามอย่างรุนแรง** และถือว่าเป็นบาปใหญ่ที่อาจทำให้บุคคลออกจากอิสลามได้ หากเขาเชื่อว่าเวทมนตร์สามารถเปลี่ยนแปลงลิขิตหรือแข่งขันกับความสามารถของอัลลอฮ์ได้

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

หลักฐาน: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานว่า:

“และเขาทั้งสองจะไม่สอนแก่ผู้ใด จนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นเพียงการทดสอบเท่านั้น ดังนั้นท่านอย่าได้ปฏิเสธศรัทธาเลย” (อัล-บะเกาะเราะฮ์: 102).

นั่นคือ การเรียนรู้เวทมนตร์เองก็เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิเสธศรัทธา เพราะมันขึ้นอยู่กับการขอความช่วยเหลือจากชัยฏอน (มารร้าย) และการทำร้ายผู้คน

แล้วทำไมบางคนถึงใช้มัน? ไม่ใช่เพราะอิสลามอนุญาต แต่เป็นเพราะพวกเขา**ศรัทธาอ่อนแอ** หรือถูกโลกดึงดูด หรือต้องการการควบคุมและการแก้แค้น แต่ในความเป็นจริง ผู้ที่หันไปใช้เวทมนตร์คือผู้ที่**มอบตัวเองให้แก่ชัยฏอน**, ห่างไกลจากอัลลอฮ์, และสูญเสียศาสนาและโลกหน้าของตน

ทางเลือกในอิสลาม: อิสลามสอนให้เราหันไปหา **รุกยะฮ์ตามบัญญัติ** (การอ่านเพื่อรักษา), การวิงวอน (*ดุอาอ์*) และคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งเป็นการป้องกันที่แท้จริงจากความชั่วร้ายและความอิจฉา โดยไม่ต้องหันไปหาสิ่งที่ต้องห้าม

2. เหตุใดจึงเกิดความเสียหายในประเทศอิสลามบางประเทศ?

การมีความเสียหาย, ความยากจน หรือสงครามในประเทศอิสลามบางประเทศ **ไม่ใช่เพราะอิสลามเป็นสาเหตุ** แต่เป็นเพราะมุสลิมได้ห่างเหินจากคำสอนที่ถูกต้องของอิสลามในเรื่องของ **ความยุติธรรม, ความรู้, ความสามัคคี และการปฏิบัติ**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

1. อิสลามไม่ได้เรียกร้องให้เกิดความเสียหาย แต่เป็นศาสนาแห่งสันติภาพและการสร้างสรรค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และพวกเจ้าอย่าได้ก่อความเสียหายในแผ่นดินหลังจากที่ได้มีการปฏิรูปมันแล้ว”

(อัล-อะฮ์รอฟ: 56).

แต่เมื่อผู้คนห่างเหินจากคำสั่งของอัลลอฮ์, และกดขี่ซึ่งกันและกัน, และการปกครองไม่ได้ดำเนินไปอย่างยุติธรรม — ความวุ่นวายและภัยพิบัติก็เกิดขึ้น

2. สาเหตุของความเสียหายไม่ใช่เรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องของมนุษย์ – ความอยุติธรรม ของผู้ปกครองหรือการทุจริต – **ความไม่รู้** และความอ่อนแอทางการศึกษา – การแทรกแซงจากภายนอกและสงครามที่ถูกยัดเยียดให้กับประเทศเหล่านั้น – ความขัดแย้งทางนิกายและการเมือง

3. อิสลามเองคือทางออก ไม่ใช่สาเหตุ เมื่อมุสลิมปฏิบัติตามอิสลามอย่างแท้จริง พวกเขาสร้างอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่: แบกแดด, อันดาลูซิยา, ไคโร และกอร์โดบา คือ **ประกาศแห่งความรู้และความยุติธรรม** แต่เมื่อพวกเขาทิ้งหลักการของอิสลามในเรื่องความรู้และจริยธรรม สถานการณ์ก็เสื่อมลง

สรุป: ความเสียหายในประเทศอิสลามบางประเทศ **ไม่ใช่เพราะอิสลามล้มเหลว** แต่เป็นเพราะเราจำเป็นต้องกลับไปสู่คำสอนที่แท้จริงของอิสลามในเรื่องความยุติธรรม, ความเมตตา และความรู้ เพื่อสร้างสรรค์แผ่นดินตามที่อัลลอฮ์ทรงบัญชา

3. จุดยืนของอิสลามต่อการก่อการร้ายและความรุนแรงคืออะไร?

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ศาสนาอิสลาม **ปฏิเสธ** การก่อการร้ายและความรุนแรงโดยสิ้นเชิง และถือว่าการทำร้ายชีวิตหรือการข่มขู่ผู้บริสุทธิ์เป็นอาชญากรรมที่ยิ่งใหญ่

1. อิสลามเป็นศาสนาแห่งสันติภาพและความเมตตา: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

**“และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อ
เป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย”** (อัล-อัม
บียาฮ์: 107). และศาสนทูตของอิสลาม (ﷺ) ไม่ได้ถูก
ส่งมาเพื่อหลั่งเลือด แต่เพื่อปลูกฝังความเมตตาและความ
ยุติธรรมระหว่างผู้คน

2. การห้ามฆ่าผู้บริสุทธิ์: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

**“ผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิได้มีความผิดในการฆ่าคนอื่น
หรือการก่อการร้ายในแผ่นดินแล้ว ก็ประหนึ่งว่าเขาได้
ฆ่ามนุษย์มาแล้วทั้งหมด”** (อัล-มาอิดะฮ์: 32).

นั่นคือ การฆ่าผู้บริสุทธิ์เพียงคนเดียวเท่ากับการฆ่า
มนุษยชาติทั้งหมด

3. การญิฮาดในอิสลามไม่ใช่การก่อการร้าย: มันคือ การ
ป้องกันตนเองและการตอบโต้การรุกราน, ไม่ใช่การโจมตีหรือ
การต่อสู้แบบสุ่ม ท่านนบี (ﷺ) ห้าม การฆ่าเด็ก, ผู้หญิง, และ
นักบวช แม้กระทั่งการตัดต้นไม้หรือทำร้ายสัตว์ในสงคราม

**4. ผู้ที่ก่อการร้ายในนามของอิสลามนั้นกำลังละเมิดอิสลาม
เอง** คนเหล่านี้กำลัง ทำลาย ศาสนาและบิดเบือนภาพลักษณ์ของ
มัน ในขณะที่อิสลามที่แท้จริงเรียกร้องให้มีสันติภาพ, ความ
ยุติธรรม และความเมตตา

สรุป: อิสลามเป็นศาสนาแห่งสันติภาพ ไม่ใช่การก่อการร้าย และ
สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มันสั่งใช้คือ **การรักษาชีวิตและความ
ยุติธรรม** ระหว่างผู้คน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

**“แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสั่งใช้ให้มีความยุติธรรมและ
ทำความดี...” (อัน-นะห์ล: 90).**

4. เหตุใดจึงเกิดเหตุการณ์โຈມຕີ 11 กันยายน?

ประการแรก: เหตุการณ์ 11 กันยายน เป็น **การกระทำของ
ผู้ก่อการร้ายที่ถูกประณาม** ในทุกมาตรฐาน และ **อิสลามเป็นผู้
บริสุทธิ์** โดยสิ้นเชิงจากมัน เพราะศาสนาไม่ให้อภัยในการฆ่าผู้
บริสุทธิ์หรือการทำลายทรัพย์สิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้”

(อัล-อันอาม: 164).

นั่นคือ ไม่มีใครต้องรับผิดชอบต่อบาปของผู้อื่น และ

พระองค์ยังตรัสอีกว่า: **“ผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิได้มิด
ความผิดในการฆ่าคนอื่น หรือการก่อวินในแผ่นดิน
แล้ว ก็ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์มาแล้วทั้งหมด”**

(อัล-มาอิดะฮ์: 32).

ประการที่สอง: ผู้ที่ดำเนินการโຈມຕີเป็น **บุคคลที่แสดงออกถึง
ตัวพวกเขาเองเท่านั้น**, และพวกเขาไม่ใช่ตัวแทนของอิสลาม
หรือมุสลิม เช่นเดียวกับการมีอาชญากรจากศาสนาใดก็ตาม ไม่ได้
หมายความว่าศาสนาทั้งหมดนั้นเป็นการก่อการร้าย

ประการที่สาม: หลังเกิดเหตุการณ์ นักวิชาการและนักข่าวหลาย
คนในโลกตะวันตกเริ่มค้นคว้าเกี่ยวกับอิสลาม และพบว่ามันเป็น
ศาสนาแห่ง **ความเมตตา, สันติภาพ และความยุติธรรม**, และผู้
ที่กระทำการเหล่านี้ได้ **ทำลายอิสลามมากกว่าศัตรูของมันเสีย
อีก**

ประการที่สี่: นำเสียดายที่การโຈມຕີดังกล่าวถูกนำมาใช้ใน
ทางการเมืองและสื่อเพื่อ **เชื่อมโยงอิสลามกับการก่อการร้าย**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แม้ว่าเหื่อส่วนใหญ่ของการก่อการร้ายในโลกคือตัวมุสลิมเองก็ตาม

5. เหตุใดอิสลามจึงถูกเชื่อมโยงกับความรุนแรง?

อิสลามถูกเชื่อมโยงกับความรุนแรงเนื่องจากผู้คนจำนวนมากตัดสินศาสนาจาก **การกระทำของสาวกบางคน** ไม่ใช่จากคำสอนของมัน สื่อทั่วโลกมุ่งเน้นไปที่ **ภาพลักษณ์ที่บิดเบือน** ของอิสลามมานานหลายปี – ภาพสงครามหรือการก่อการร้าย – และละเลยคุณค่าของความเมตตาและความยุติธรรมซึ่งเป็นรากฐานของศาสนา

ประการแรก: โดยแก่นแท้แล้ว อิสลามเป็นศาสนาแห่งสันติภาพและความเมตตา คำว่า “อิสลาม” นั้นมาจากคำว่า “สันติภาพ (سلام)” และศาสน์ของท่านนบี (ﷺ) ตั้งอยู่บนความเมตตา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย” (อัล-อัมบิยาฮ์: 107).

อิสลามไม่ได้เรียกร้องให้ฆ่าหรือรุกราน แต่ให้เรียกร้องให้มี **ความยุติธรรมและปกป้องผู้ถูกกดขี่**, แม้แต่กับผู้ที่แตกต่างจากเราในศาสนา

ประการที่สอง: การบัญชาในอิสลามไม่ใช่การรุกราน ญิฮาดไม่ได้หมายถึงการต่อสู้แบบสู้หรือการก่อการร้าย แต่เป็นการ **ป้องกันตนเองที่ถูกต้องตามกฎหมาย** เพื่อปกป้องชีวิต, ศาสนา และเสรีภาพ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และพวกเจ้าจงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์บรรดาผู้ที่ต่อสู้พวกเจ้า แต่พวกเจ้าอย่าละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักผู้ละเมิด” (อัล-บะเกาะเราะฮ์: 190).

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ดังนั้น มันคือการต่อสู้กับผู้ที่ไม่ดี ไม่ใช่กับผู้ที่ใช้ชีวิต
อย่างสันติ

**ประการที่สาม: ผู้ที่บิดเบือนภาพลักษณ์ของอิสลามคือบาง
คนที่อ้างว่าเป็นผู้ติดตาม** เมื่อบุคคลหรือกลุ่มกระทำการรุนแรง
ในนามของศาสนา พวกเขากำลัง **ฝ่าฝืนคำสอนของอิสลามเอง**
ท่านนบี (ﷺ) **ห้าม** การฆ่าผู้บริสุทธิ์, ผู้หญิง และเด็ก และกล่าว
ว่า:

**“ผู้ใดฆ่าชีวิตของผู้มีพันธสัญญา (ผู้อยู่อาศัยอย่าง
สงบ) เขาจะไม่ได้กลิ่นของสวนสวรรค์”**

**ประการที่สี่: โลกตะวันตกเองก็เคยผ่านประสบการณ์ความ
รุนแรง แต่สิ่งนั้นไม่ได้ถูกระบุว่าเป็นศาสนาของพวกเขา**

สงครามโลกหลายครั้งและการสังหารหมู่สมัยใหม่ อิสลามไม่ได้
เป็นส่วนหนึ่งของมัน แต่ก็ไม่มีใครกล่าวว่าศาสนาคริสต์หรือ
ศาสนาอื่นเป็นศาสนาแห่งความรุนแรง แล้วทำไมสิ่งนี้จึงถูกโยงกับ
อิสลามเพียงอย่างเดียว?

สรุป: อิสลามไม่ใช่ศาสนาแห่งความรุนแรง แต่เป็นศาสนาแห่ง
ความยุติธรรม, ความเมตตา และสันติภาพ, และความรุนแรงที่
เกิดขึ้นในนามของมันคือ **การทำลาย** ศาสนา ไม่ใช่การปฏิบัติ
ตาม ผู้ที่ต้องการรู้จักอิสลามอย่างแท้จริง ควรดูที่คัมภีร์อัลกุรอาน
และชีวประวัติของท่านนบี (ﷺ) ไม่ใช่จากข่าวสาร

6. เหตุใดอัลลอฮ์จึงไม่ช่วยเหลือชาวปาเลสไตน์และมุสลิมที่ ถูกกดขี่?

นี่คือคำถามที่ผู้คนจำนวนมากถาม: "ถ้าอัลลอฮ์ทรงยุติธรรมและ
เมตตา เหตุใดพระองค์จึงอนุญาตให้มีการอยุติธรรมและความ
เสียหาย? และเหตุใดพระองค์จึงไม่ช่วยเหลือชาวปาเลสไตน์และผู้
ถูกกดขี่?"

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แต่ความจริงคือ คำถามนี้เกิดจาก **มุมมองที่จำกัด** ต่อชีวิต เพราะมนุษย์เห็นเพียงช่วงเวลาแห่งความเจ็บปวด ในขณะที่อัลลอฮ์ทรงเห็น **ปัญญาที่สมบูรณ์** เบื้องหลังเหตุการณ์ต่างๆ

ประการแรก: อัลลอฮ์ไม่ทรงมองข้ามสิ่งที่เกิดขึ้น อัลลอฮ์ทรงเห็นและได้ยินทุกสิ่ง และพระองค์คือ **ผู้ตัดสินที่ยุติธรรมที่สุด**

“และเจ้าอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าอัลลอฮ์ทรงละเลยต่อสิ่งที่พวกอธรรมกระทำ แท้จริงพระองค์ทรงประวิงเวลาพวกเขาไว้จนถึงวันที่สายดาจะเบิกโพลง”

(อิบรอฮีม: 42). การเลื่อนเวลาแห่งชัยชนะไม่ได้

หมายความว่าขาดความยุติธรรม แต่มันคือ **การผ่อนผัน** จากอัลลอฮ์ เพื่อให้การทดสอบเสร็จสมบูรณ์, ความจริงปรากฏ, และทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามการกระทำของเขาในโลกนี้และโลกหน้า

ประการที่สอง: ชีวิตไม่ใช่ที่พำนักแห่งความยุติธรรมอย่างสมบูรณ์ แต่เป็นที่พำนักแห่งการทดสอบ อัลลอฮ์ทรงสร้าง

มนุษย์เพื่อ **ทดสอบ** เขา: เขาจะอดทน, ยืนหยัดในสัจธรรม, ต่อด้านความยุติธรรม, หรือจะหมดหวังและตามความเท็จ? อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่วและความดี เพื่อเป็นการทดสอบ และยิ่งเราเท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป” (อัล-อัมบิยาฮ์: 35).

ดังนั้น โลกนี้คือสนามสอบ และโลกหน้าคือที่พำนักแห่งการตอบแทน การทดสอบจะ **เผยให้เห็นธาตุแท้ของ**

ผู้คน, ขำระจิตใจของผู้ศรัทธา, และเพิ่มระดับของพวกเขา

ประการที่สาม: อัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือ แต่ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน

ชัยชนะในทัศนะของอัลลอฮ์ไม่ได้เป็นเพียงวัตถุหรือรวดเร็วเสมอไป บางครั้งชัยชนะคือ **การยืนหยัดในหลักการ**, และในความอดทนของผู้ถูกกดขี่แม้จะเจ็บปวด บรรดาท่านนบีเองก็ถูกทำร้ายและ

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

อดทน จากนั้นความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ก็มาถึงหลังจากนั้นไม่นาน:

“จนกระทั่งเมื่อบรรดาอรุหลอมดหวัง และคิดว่าพวกเขาถูกกล่าวหาว่าโกหก ความช่วยเหลือของเราก็ได้มายังพวกเขา” (ยูซุฟ: 110).

ประการที่สี่: อัลลอฮ์ทรงผ่อนผันผู้กดขี่ แต่จะไม่ทรงละเลยเขา อัลลอฮ์อาจทรงผ่อนผันผู้กดขี่เพื่อให้พวกเขาเพิ่มความอยุติธรรมของตน เพื่อให้การทำลายของพวกเขาใหญ่หลวงขึ้น และการลงโทษของพวกเขาในโลกนี้และโลกหน้าจะรุนแรงยิ่งขึ้น ในทางกลับกัน อัลลอฮ์ทรงแสดงความอดทนของผู้ศรัทธาเพื่อเป็น **แบบอย่างและความมั่นคง** สำหรับประชาชาติ

ประการที่ห้า: เกี่ยวกับปาเลสไตน์โดยเฉพาะ สิ่งที่เกิดขึ้นที่นั่น **ไม่ใช่หลักฐานของการขาดหายไปของอัลลอฮ์**, แต่เป็นหลักฐานว่าคำมั่นสัญญาของพระองค์ใกล้จะสำเร็จ อัลลอฮ์ทรงสัญญาว่าจะช่วยเหลือผู้ถูกกดขี่ แต่พระองค์ทรงทำให้สิ่งนั้นมี **เงื่อนไข** ด้วยความพยายาม, ความอดทน และการกระทำ อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่า:

“หากพวกเจ้าช่วยเหลือ (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้าและจะทรงให้เท่าของพวกเจ้ามั่นคง” (มุฮัมมัด: 7). ชาวปาเลสไตน์ในวันนี้คือ **ตัวอย่างของการยืนหยัดและความอดทน**, พวกเขาแสดงให้เห็นว่าการศรัทธายิ่งใหญ่กว่าอาวุธ, และความอยุติธรรมจะไม่คงอยู่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า: **“และเจ้าอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในหนทางของอัลลอฮ์นั้นตายไปแล้ว แต่ว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาโดยที่พวกเขาได้รับปัจจัยยังชีพ”** (อาล อิมรอน: 169).

ประการที่หก: หน้าที่ของประชาชาติ อิสลามไม่เพียงพอดต่ออารมณ์ความรู้สึก แต่สั่งให้ **ช่วยเหลือผู้ถูกกดขี่ด้วยทุกวิถีทางที่**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ถูกต้องตามกฎหมาย: ด้วยการวิงวอน, การสนับสนุนด้านวัตถุและสื่อ, จุดยืนทางการเมือง, การคว่ำบาตรผู้กดขี่, และการแปลงเสียงด้วยความจริง ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า:

“มุสลิมเป็นพี่น้องของมุสลิม เขาจะไม่กดขี่เขา และจะไม่ส่งมอบเขาให้ (แก่ศัตรู)” ดังนั้น ผู้ที่ทิ้งพี่น้องของตนโดยไม่ช่วยเหลือ **ได้ละเลยหน้าที่ทางศาสนาและมนุษยธรรม**

สรุป: อัลลอฮ์ไม่ทรงลืมนิโค และจะไม่ปล่อยให้ความอยุติธรรมผ่านไปโดยไม่มีการคิดบัญชี แต่พระองค์ทรงทดสอบผู้คนเพื่อดูว่าใครจะยืนหยัดในสัจธรรม, ใครจะยืนเคียงข้างผู้ถูกกดขี่, และใครจะขायมโนธรรมของตน สำหรับคำมั่นสัญญาของอัลลอฮ์นั้นมั่นคง:

“และเราปรารถนาที่จะประทานความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่ถูกทำให้เป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน และจะให้เราพวกเขาเป็นผู้นำ และจะให้เราพวกเขาเป็นผู้สืบทอด”

(อัล-เกาะศ็อศ: 5). อัลลอฮ์จะไม่ทอดทิ้งผู้ถูกกดขี่... แต่ทรงเลื่อนเวลาแห่งชัยชนะเพื่อให้มันยิ่งใหญ่และชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อให้ อัลลอฮ์ ทรงแยกแยะความดีออกจากความชั่ว

1. จะเกิดอะไรขึ้นหลังความตาย

ในอิสลาม ความตายไม่ใช่จุดสิ้นสุดของชีวิต แต่เป็น**จุดเริ่มต้นที่แท้จริง** เพราะโลกนี้คือ **ที่พำนักแห่งการทดสอบ** และโลกหน้าคือ **ที่พำนักแห่งการตอบแทน** เมื่อมนุษย์ตาย การเดินทางของเขาจะเริ่มตันไปยังสิ่งที่อยู่เหนือโลกที่มองไม่เห็น — ซึ่งแต่ละคนจะถูก **สอบสวน** ในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป ไม่ว่าจะเป็นเป็นความดีหรือความชั่ว, และเขาจะได้รับ**ความยุติธรรมอันสมบูรณ์ของพระเจ้า** โดยที่การกระทำของใครจะไม่สูญเปล่า

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ผู้ศรัทธาจะได้รับข่าวดีเกี่ยวกับสวรรค์เมื่อใกล้ตาย และวิญญาณของเขาจะออกจากร่างด้วยความสงบและสันติ ดังที่ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า:

“แท้จริง เมื่อข่าวผู้ศรัทธาเข้าสู่ช่วงสิ้นสุดจากโลกดunya และมุ่งสู่โลกอาคิเราะห์ มลาอิกะฮ์ (ทูตสวรรค์) จะลงมาจากฟากฟ้าด้วยใบหน้าที่ขาวผ่อง... พวกเขา กล่าวว่า: โอ้ดวงวิญญาณที่ดงามเอ๋ย จงออกไปสู่การอภัยโทษและความพึงพอใจจากอัลลอฮ์เถิด”

(บันทึกโดย อะหมัด).

จากนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะเข้าสู่สรวงสวรรค์ ซึ่งเป็น **ที่พำนักแห่งความสุขนิรันดร์** อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสถึงมันว่า:

“สวนสวรรค์อันสถาพร ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง” (อัต-เตาบะฮ์: 72). ที่นั่นไม่มีความกลัว, ความเหนื่อยล้า, หรือความเจ็บป่วย, มีแต่ความสุขและการพบกับอัลลอฮ์ที่พวกเขารักและศรัทธา โดยที่พวกเขาไม่เคยเห็นพระองค์ ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า: **“(สิ่งที่) ตาไม่เคยเห็น, หูไม่เคยได้ยิน, และไม่เคยอยู่ในใจของมนุษย์คนใด”** (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และ มุสลิม).

ส่วนผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและยัณกรานในการอยู่ดีธรรมและความเสียหาย พวกเขาจะได้รับความยุติธรรมของพระเจ้าและการลงโทษที่เหมาะสมกับการกระทำของพวกเขา สวรรค์และนรก **ไม่ใช่ความยุติธรรม** แต่เป็น **ความยุติธรรมและความเมตตาที่สมบูรณ์**, เพื่อไม่ให้สิทธิของผู้ถูกกดขี่สูญหาย และผู้กดขี่จะไม่รอดจากการสอบสวน

“เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ทำชั่วตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้ทำดีด้วยความดีงาม” (อัน-นัจม์: 31).

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ดังนั้น อิสลามจึงชี้แจงว่า มนุษย์มีชีวิตรอยู่ในโลกนี้เพื่อ **กำหนดชะตากรรมของตนในโลกหน้า** ด้วยทางเลือกและความพยายามของเขาเอง

2. อิบลิส (Iblis) คือใคร?

อิบลิสเป็นสิ่งมีชีวิตหนึ่งจาก **พวกญิน (Jinn)** ซึ่งอัลลอฮ์สร้างเขาจากไฟ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ” (อัล-เราะฮ์มาน: 15).

ในตอนแรก อิบลิสเป็นผู้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ แต่เขากลับ **หยิ่งยะโสและขัดขิน** เมื่ออัลลอฮ์สั่งให้เขาสุญูด (กราบ) ต่ออาดัม (Adam) ซึ่งเป็นสุญูดแห่งการให้เกียรติ ไม่ใช่การเคารพภักดี เขาจึงกล่าวด้วยความหยิ่งยโสว่า:

“ฉันดีกว่าเขา ท่านสร้างฉันจากไฟ และท่านสร้างเขาจากดิน” (อัล-อะฮ์รอฟ: 12). ดังนั้น การฝ่าฝืนครั้งแรกในประวัติศาสตร์คือ **ความหยิ่งยโสและความอิจฉา**, และด้วยเหตุนี้ อิบลิสจึงถูกขับไล่ออกจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และกลายเป็นสัญลักษณ์ของการขัดขินและความเย่อหยิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสกับเขาว่า: **“ดังนั้น เจ้าจงออกไปจากมัน (สวรรค์) แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่ และแท้จริงการสาปแช่งของข้าจะอยู่เหนือเจ้าจนถึงวันแห่งการตอบแทน”** (ศอด: 77-78).

ตั้งแต่นั้นมา อิบลิสก็สาบานว่าจะ **ล่อลวงลูกหลานของอาดัม** ให้ห่างไกลจากการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเขากล่าวว่า:

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

**“เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงให้ฉันผิดหวัง ฉันจะนั่ง
ขวางทางอันเที่ยงตรงของพระองค์แก่พวกเขา”** (อัล-
อะฮ์รอฟ: 16).

แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา แจ้งว่า อิบลิส **ไม่มีอำนาจ** เหนือบรรดาผู้
ศรัทธาที่ซื่อสัตย์ซึ่งเชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขา โดยพระองค์ตรัส
ว่า:

**“แท้จริงบรรดาบ่าวของฉัน เจ้าไม่มีอำนาจเหนือ
พวกเขา”** (อัล-อิสรออ์: 65).

อิบลิส **ไม่ใช่** พลังที่เทียบเท่ากับอัลลอฮ์ แต่เขาเป็น **สิ่งถูกสร้าง
ที่อ่อนแอ**, เขาจะทำให้ผู้ที่ตามเขาด้วยความสมัครใจหลงทาง,
และผู้ที่หันไปหาอัลลอฮ์และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ก็จะ
ห่างไกลจากเขา อิสลามสอนว่า การต่อสู้กับอิบลิสคือการต่อสู้
ระหว่าง **ความดีและความชั่ว, การเชื่อฟังและการฝ่าฝืน**, และ
มนุษย์จะได้รับชัยชนะเสมอด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการยึดมั่น
ในสัจธรรม ไม่ว่าชัยฏอน (*Shaytan*) จะพยายามล่อลวง
อย่างไรก็ตาม

3. ฉันต้องการเป็นมุสลิมและรวย — อิสลามรับประกันฉันได้ หรือไม่?

อิสลาม **ไม่ได้สัญญา** ว่าบุคคลจะได้รับความมั่งคั่งทางวัตถุเพียงแค่
การเข้ารับอิสลามเท่านั้น แต่สัญญาในสิ่งที่ **ยิ่งใหญ่และยั่งยืนกว่า**
นั้น: **ความสงบสุข, ความจำเริญ (Barakah), ความสำเร็จ, และ
การเปิดประตูแห่งความดีงามในโลกนี้และโลกหน้า**

อิสลามไม่ได้สัญญาว่าผู้ติดตามจะร่ำรวยโดยไม่ต้องพยายาม แต่มัน
ชี้แนะ เส้นทางสู่ **การยังชีพที่อนุมัติ, การทำงาน, และความ
จำเริญ** อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

**“และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงทำให้เขา
ทางออก และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่
ที่เขาไม่ได้คาดคิด”** (อัต-ฏะฮา: 2-3). นั่นคือ ผู้ที่
ยำเกรงอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะทำให้เขาทางออกจากความยาก
ลำบาก และเปิดประตูแห่งการยังชีพที่เขาไม่คาดคิด ท่านน
บี (ﷺ) กล่าวว่า: **“หากพวกท่านมอบหมายต่ออัลลอ
ฮ์อย่างแท้จริง พระองค์จะประทานปัจจัยยังชีพให้พวก
ท่าน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพ
ให้แก่กนก มันออกไปในตอนเช้าด้วยท้องที่ว่างเปล่า
และกลับมาในตอนเย็นด้วยท้องที่เต็ม”** (บันทึกโดย อัต-
ติรมิซีย).

อิสลามเรียกร้องให้ **ทำงานและพยายาม**, และห้ามความ
เกียจคร้านและการพึ่งพาผู้อื่น เพราะความร่ำรวยที่แท้จริงในอิสลาม
ไม่ได้มีเพียงแค่เงินเท่านั้น แต่คือ **ความร่ำรวยของจิตวิญญาณ
และความสงบสุขของหัวใจ** ดังที่ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า:

**“ความร่ำรวยไม่ได้อยู่ที่ความอุดมสมบูรณ์ของ
ทรัพย์สิน แต่ความร่ำรวยคือความร่ำรวยของจิต
วิญญาณ”** (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และ มุสลิม).

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เดินบนเส้นทางแห่งการศรัทธา, ความซื่อสัตย์
และการทำงานที่อนุวัติ อัลลอฮ์จะทรงประทานความจำเริญให้กับ
การยังชีพของเขา และอาจทำให้เขาร่ำรวยจากความโปรดปรานของ
พระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

**“หากพวกเขาเป็นคนยากจน อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขา
ร่ำรวยจากความโปรดปรานของพระองค์”** (อัน-นุร: 32).

ดังนั้น อิสลาม **ไม่ได้ให้คำมั่นสัญญาจะมอบปลอบถึงความร่ำรวย**
แต่ **รับประกัน** ปัจจัยสู่ความสำเร็จและความจำเริญในชีวิต และ
ทำให้เงินเป็น **เครื่องมือไม่ใช่เป้าหมาย** ผู้ที่เข้ารับอิสลามเพื่อ
อัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะประทานปัจจัยยังชีพจากความโปรดปรานของ
พระองค์ให้แก่เขา ซึ่งทำให้เขาร่ำรวยทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ส่วน

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ผู้ที่เข้ารับอิสลามเพื่อเงินเท่านั้น เขาจะไม่ได้พบทั้งความร่ำรวยและความสงบสุข เพราะ **เจตนาเป็นพื้นฐานของการยอมรับจากอัลลอฮ์**

4. คำวินิจฉัยของอิสลามเกี่ยวกับการเข้าสู่นัด (Khitan) คืออะไร? มันจำเป็นสำหรับการเข้ารับอิสลามหรือไม่? ประโยชน์ของมันคืออะไร?

การเข้าสู่นัด (Khitan) ในอิสลามเป็นการเคารพภักดีที่ยิ่งใหญ่และมีความหมายลึกซึ้ง เป็นพิธีกรรมหนึ่งของ **ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ (Fitrah) และความสะอาด** ที่ศาสดาพยากรณ์ทุกคนเคยเรียกร้องมาก่อน และไม่ใช่วิธีเฉพาะสำหรับชาวมุสลิมเท่านั้น

ประการแรก: ความหมายของการเข้าสู่นัด การเข้าสู่นัดคือ **การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายส่วนเกินออก** ซึ่งเกี่ยวข้องกับ **ความสะอาด, ความบริสุทธิ์, และการป้องกันสุขภาพ**

ประการที่สอง: สถานะของมันในอิสลาม มีบันทึกในหะดีษที่ถูกต้องว่า ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า:

“ธรรมชาติ (Fitrah) มีห้าอย่าง: การเข้าสู่นัด, การโกนขนในที่ลับ, การตัดเล็บ, การถอนขนรักแร้, และการเล็มหนวด” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และ มุสลิม). ท่านนบี (ﷺ) ได้รวมมันไว้ในคุณลักษณะของธรรมชาติที่อัลลอฮ์สร้างมนุษย์ขึ้นมา นั่นคือ เป็นซุนนะฮ์ (Sunnah) หนึ่งที่แยกแยะผู้ศรัทธาด้วยความสะอาดและความบริสุทธิ์

มีการกล่าวถึงว่า ท่านนบีอิบรอฮีม (Ibrahim) - บิดาแห่งศาสดาพยากรณ์ - ได้รับการเข้าสู่นัด ดังที่ปรากฏในหะดีษ:

“อิบรอฮีม (عليه السلام) ได้รับการเข้าสู่นัดเมื่ออายุแปดสิบปี” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และ มุสลิม). ดังนั้น มันจึง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

เป็นชนนะฮ์ของศาสดาพยากรณ์ที่ดำเนินต่อมาในบัญญัติ
ของอิสลาม

ประการที่สาม: คำวินิจฉัยของการเข้าสู่นิต ตามความเห็นส่วนใหญ่ของนักวิชาการ **การเข้าสู่นิตเป็นข้อบังคับ (Wajib) สำหรับผู้ชาย**, เนื่องจากเกี่ยวข้องกับความสะอาดซึ่งการละหมาดจะไม่ได้ถูกต้องหากไม่มีมัน และเนื่องจากมันป้องกันสิ่งสกปรกและการอึกเสบ ส่วน **สำหรับผู้หญิง อิสลามไม่บังคับ** การเข้าสู่นิตสำหรับพวกเธอ แต่ในบางสำนักคิดถือว่าเป็น **ชนนะฮ์** หรือ **ความดีงาม** หากไม่ก่อให้เกิดอันตราย และต้องมี **ความอ่อนโยนอย่างยิ่ง** และ **ไม่มากเกินไป**, เนื่องจากอิสลามห้ามการทำร้ายหรือเป็นอันตรายต่อมนุษย์ใด ๆ ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า:
“ไม่มีอันตรายและไม่ก่อให้เกิดอันตราย (ต่อผู้อื่น)”

(La dharara wa la dhirar).

จากมุมมองทางการแพทย์ มีการพิสูจน์แล้วว่า การเข้าสู่นิตมีประโยชน์อย่างมาก ได้แก่: – การป้องกันโรคระบบทางเดินปัสสาวะและระบบสืบพันธุ์ – การลดความเสี่ยงของการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ – การรักษาความสะอาดส่วนบุคคลและความบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง

ประการที่สี่: สำหรับมุสลิมใหม่ ไม่จำเป็น ต้องเข้าสู่นิตเพื่อเข้ารับอิสลาม ผู้ที่เข้ารับอิสลามก่อนที่จะเข้าสู่นิตถือเป็น **มุสลิมที่มีศรัทธาสมบูรณ์**, และสามารถเข้าสู่นิตในภายหลังได้หากสะดวก

5. ฉันจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับเพื่ออ่านอัลกุรอานหรือเข้ารับอิสลามหรือไม่?

ไม่, คุณ **ไม่จำเป็น** ต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับเพื่อเข้ารับอิสลาม เพราะอิสลาม **ไม่เกี่ยวข้อง** กับภาษาหรือเชื้อชาติใด ๆ เพียงพอแล้วที่คุณจะเข้าใจความหมายของ **การปฏิญาณตน (Shahada)**

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

และเชื่อในสิ่งที่มันบ่งบอกถึง **ความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ (Tawhid) และศาสน์** เพื่อที่จะเป็นมุสลิม

ส่วนการอ่านอัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับนั้นเป็นการเคารพภักดีที่ยิ่งใหญ่และมีผลบุญมาก เนื่องจากอัลกุรอานถูกประทานลงมาในภาษานี้ แต่ **ไม่จำเป็นต้องรู้** ภาษานี้เพื่อเข้ารับอิสลาม คุณสามารถอ่านฉบับแปลในภาษาของคุณเพื่อทำความเข้าใจความหมายและเรียนรู้ศาสนา จากนั้นเมื่อเวลาผ่านไป คุณสามารถเรียนรู้ภาษาอาหรับบ้างเพื่อเข้าใจพระดำรัสของอัลลอฮ์มากขึ้น

สรุปโดยย่อ: การเข้ารับอิสลาม **ไม่ต้องการ** ภาษาอาหรับ **เป็นไปได้** ที่จะเข้าใจอัลกุรอานผ่านการแปล **ส่งเสริม** ให้เรียนรู้ภาษาอาหรับหลังเข้ารับอิสลาม เพราะมันเป็นภาษาแห่งการวะฮีย์ (Wahyi) (วิวรณ์)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

“และเราได้ส่งเราะซูลคนใด เว้นแต่ด้วยภาษาของกลุ่มชนของเขา เพื่อเขาจะได้ชี้แจงแก่พวกเขา”

(อิบรอฮีม: 4) — นั่นคือ อัลลอฮ์ส่งศาสนทูตด้วยภาษาของกลุ่มชนของพวกเขา เพื่อให้ศาสน์เข้าถึงพวกเขาอย่างชัดเจน ดังนั้น อิสลามจึงสื่อสารกับทุกคนด้วยภาษาของเขา

6. ฉันจำเป็นต้องเปลี่ยนชื่อหลังจากเข้ารับอิสลามหรือไม่?

ไม่, ไม่เป็นข้อบังคับ ที่คุณจะต้องเปลี่ยนชื่อหลังจากเข้ารับอิสลาม อิสลาม **ไม่เรียกร้อง** ให้มุสลิมใหม่เปลี่ยนชื่อ **เว้นแต่** ว่าชื่อนั้นมีความหมายที่ต้องห้าม หรือขัดแย้งกับ **ความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ (Tawhid)** — เช่น มีชื่อของพระเจ้าอื่นที่ไม่ใช่ อัลลอฮ์ หรือบ่งบอกถึงการเคารพภักดีต่อผู้อื่น (เช่น “บ่าวของพระคริสต์” หรือ “บ่าวของพระคิเว”)

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

แต่ถ้าชื่อของคุณมีความหมายที่ **ดงามหรือเป็นกลาง**, คุณสามารถเก็บไว้ได้ เพราะอิสลามเป็นศาสนาที่ให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ และไม่บังคับให้ผู้คนต้องเหมือนกัน

ตัวอย่าง: ผู้ที่เข้ารับอิสลามจากชาวโรมัน, เปอร์เซีย และอภิสซิเนีย ในสมัยท่านนบี (ﷺ) **ไม่ได้เปลี่ยนชื่อ** ของพวกเขา เว้นแต่ชื่อเหล่านั้นมีความหมายที่เป็น *Shirk* (ตั้งภาคี) คุณสามารถคงชื่อของคุณไว้ได้ เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของคุณ และอัลลอฮ์ทรงมองที่ **หัวใจและความศรัทธา** ไม่ใช่ชื่อ

7. ในอิสลามมีการรับศีลจุ่ม (Baptism) หรือไม่?

ไม่, ไม่มี การรับศีลจุ่ม (*Baptism*) ในอิสลาม เหมือนที่มีในศาสนาคริสต์

ในอิสลาม การเข้ารับศาสนา **ไม่ต้องการ** พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับน้ำหรือสัญลักษณ์ แต่เกิดขึ้นด้วยวิธีที่ง่ายและยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือ **การกล่าวคำปฏิญาณตน (Shahadatain) ด้วยความสัตย์จริงและเชื่อมั่น:**

“ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮ์”

ทันทีที่บุคคลกล่าวคำนี้ด้วยการเชื่อมั่นในหัวใจ เขาก็จะกลายเป็นมุสลิม และเริ่มต้น **หน้าใหม่ที่บริสุทธิ์** ในชีวิตของเขา โดยที่ **บาปก่อนหน้าทั้งหมดจะได้รับการอภัย**

อิสลามสอนว่า ความบริสุทธิ์ที่แท้จริงคือ **ความบริสุทธิ์ของหัวใจและความศรัทธา**, ไม่ใช่การอาบน้ำ อย่างไรก็ตาม **เป็นที่ส่งเสริม** สำหรับผู้ที่เข้ารับอิสลามที่จะ **อาบน้ำชำระร่างกายทั้งหมด (Ghusl)** เพื่อแสดงถึงความสะอาดและความบริสุทธิ์ แต่มัน **ไม่ใช่** ข้อกำหนดหรือพิธีกรรมการเคารพภักดีเช่นเดียวกับการรับศีลจุ่ม

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

ความแตกต่างคือ: การรับศีลจุ่มในศาสนาคริสต์เป็น **พิธีกรรมทางศาสนาเชิงสัญลักษณ์** ในอิสลาม **ความศรัทธาที่แท้จริง และการกล่าวคำปฏิญาณตน** คือหนทางที่แท้จริงในการเข้ารับศาสนา

8. ถ้าฉันเข้ารับอิสลาม ฉันจะได้รับการบริจาค (Sadaqah) หรือไม่?

ใช่, คุณจะได้รับการบริจาค (Sadaqah) หากคุณเข้ารับอิสลาม — อันที่จริง อิสลาม **ให้สิทธิคุณโดยเฉพาะ** ในช่วงเริ่มต้นของการเข้ารับอิสลาม เพื่อเป็นการ **เมตตาและให้กำลังใจ** คุณ ในคัมภีร์อัลกุรอาน เมื่ออัลลอฮ์กล่าวถึงผู้รับ **ซะกาต (Zakat)** พระองค์ตรัสว่า:

“แท้จริง ทาน (ซะกาต) ทั้งหลายนั้น สำหรับบรรดาผู้ยากจน และบรรดาผู้ขัดสน และบรรดาผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับซะกาต และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาเป็นที่สนิทสนม...” (อัต-เตอาบะฮ์: 60).

คำว่า **“บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาเป็นที่สนิทสนม”** หมายถึง: **ผู้ที่เพิ่งเข้ารับอิสลาม**, หรือผู้ที่ต้องการให้กำลังใจให้พวกเขามั่นคงในศรัทธา และสนับสนุนพวกเขาทางจิตใจและวัตถุในช่วงเริ่มต้นของเส้นทาง

ดังนั้น ผู้ที่เข้ารับอิสลามใหม่มีสิทธิได้รับซะกาตและศอดะเกาะฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเขาต้องการความช่วยเหลือ หรืออยู่ในช่วงการเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับชีวิตใหม่

แนวคิดนี้ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องวัตถุเท่านั้น แต่เป็นการ **แสดงออกถึงการดูแลของพระเจ้าต่อผู้ศรัทธาใหม่**, เพื่อให้เขารู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของประชาชาติที่ดูแลและสนับสนุนเขา เพื่อให้ศรัทธาของเขาแข็งแกร่งและหัวใจของเขามั่นคง

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม